

5. november 1999

Številka 10
letnik XXX

Časopis občine **LOGATEC**

Logaške novice

se 56 dni

Naj živi življenje

Vse teče. Vse mine. Mesec vinotok je za nami, dan se poslavlja prej, nekateri ste jesenska oblačila že zamenjali z zimskimi, luč sveta je ugledala že tretja številka Logaških novic z novim uredništvom, rodil se je šestmilijardi človek na planetu Zemlja ... Ja, minevanje in rojevanje. Smrt in življenje z roko v roki. O tem je marsikdo premišljeval v preteklih dneh, predvsem na Dan spomina na mrtve - praznik vseh svetnikov, ko smo obiskovali svoje rajne. Tudi zaradi njih smo to, kar smo ali pa nismo to, kar bi si želeli biti.

Skoraj vsi grobovi so se bohotili z razkošnim cvetjem, sveč je bilo potrebno prižgati več, kot jih je bilo na sosednjem grobu ... Tako je - tega dne. Vedno znova pa se sprašujem, zakaj le en dan v letu, lahko bi se rajnih spomnili večkrat - pa ne s pretiranim številom sveč in cvetja. Je potem tak dan sploh potreben? Odgovor je pritrdilen, saj pogosto prisotno, a neizrečeno na pokopališču ostaja dejstvo - nasvidenje ob letu osorej. Minevanje torej ... Kaj pa življenje? Pred kratkim sem v neki knjigi prebrala: »Zadnjič sem te pogledal in se ti nasmehnil, mislil sem, da me boš videl, pa nisi. Rekel sem rad te imam in čakal, kaj porečeš, mislil sem, da me boš slišal, pa nisi. Narisal sem risbo samo zate, mislil sem, da jo boš shranil, pa nisi. Potreboval sem te za pogovor, da ti povem, kaj me tare, mislil sem, da boš prisluhnil, pa nisi. Prosil sem te, da deli mojo mladost z mano, mislil sem, da boš hotel, pa nisi. Moja dežela me je vpoklicala v vojno, prosil si me, naj se vrnem živ in zdrav. Pa se nisem.«

Naših rajnih se spominjamo, ob nas pa so še ljudje, ki živijo življenje. Ob nas in z nami. Mi smo z vami. Za vas in zaradi vas smo v novembrsko številko zbrali dogodke, stvari in ljudi, ki so dali pečat preteklemu mesecu: bili smo na otvoritvi vodovoda v Grčarevcu, se pogovarjali z direktorico Doma za starejše v Grapovčniku, dotaknili smo se Tedna vseživljenskega učenja, se spogledali s kulturno dediščino, vprašali smo za vas, bili na zanimivem izletu ... Opazili pa tudi mnogo stvari, ob katerih usta obmolknejo in spregovori tišina.

Za uredništvo,

Začfa Petulku

OBVESTILO

Občane obveščamo, da bo z **2. novembrom 1999 pričela delovati izpostava notarske pisarne v Logatcu.** Izpostava bo delovala na Tržaški c.13, v II. nadstropju.

Pisarno bo vodil g. Andrej ROZMAN

Urnik dela:
torek od 8. - 10. ure
četrtek od 14. - 16. ure

V GRČAREVCU ODPRLI VODOVOD

V Grčarevec, vas na robu Planinskega polja, je končno pritekla pitna voda. Seveda bodo morali vaščani še marsikaj narediti, preden bo ta voda pritekla tudi v njihove hiše, je pa za njimi največji del investicije.

Slavnostna otvoritev vodovoda je bila zato praznik za celotno vas, ki so jo ta dan obiskali mnogi ugledni gostje. Nekateri se kar niso mogli načuditi, da v tej vasi, ki leži tako rekoč na robu ogromne količine vode prebivalci na prelomu tisočletja nimajo pitne vode. In ob vsem tem ni čudno, da so se tudi odrasli veselili kot otroci.

UDOBNEJŠA VOŽNJA SKOZI LOGATEC

Že dolgo vrsto let se Logatčani spotikamo ob neurejenost Tržaške ceste. Zaradi dotrajanosti betonskih plošč je vozila in potnike v njih vožnja po cesti dodobra pretresla, stanovalci ob cesti pa so občutili vsako nekoliko težje vozilo, ki je pripeljalo mimo. Betonske plošče so položili davnega leta 1953 in od takrat cesta ni bila obnovljena - vsaj v celoti ne, vsake toliko so le zakrpali nastale luknje. Večino del, ki so bila izvedena ob cesti (pločnik, kolesarska steza) je financirala logaška občina. Tržaška, od začetka Logaškega polja do Grčarevca, je ena redkih starih cest v Sloveniji, ki ni bila obnovljena.

Nadaljevanje na strani 3.

Po dolgih počitnicah SVETNIKI SEDLI V KLOPI

Poslanci občinskega sveta so se **28. oktobra zbrali na 7. redni seji, na dnevnem redu je bilo 16 točk.**

Največ poudarka so člani sveta po pričakovanju namenili informaciji o realizaciji proračuna občine Logatec za obdobje od januarja do vključno avgusta letos ter prerazporeditvi proračunskih sredstev. Mnenja so se kresala tudi ob obravnavi poročila likvidacijskega upravitelja javnega podjetja Stavbna zemljišča ter ob obravnavi ureditve lastniških razmerij za zgradbi Tržaška 13 in 15.

Obravnavali so tudi sklep o delni povrnitvi škode po julijskem neurju v občini Logatec, ki znaša skoraj 7 milijonov tolarjev. Za odpravo posledic neurij na krajevnih cestah so odobrili sredstva v višini okrog 1,4 milijona tolarjev, kmetom, katerim je kmetijstvo osnovna dejavnost, pa naj bi pri odpravi posledic pomagali s približno pol milijona tolarji in sicer v obliki nakupa nadomestne krme.

Več o sedmi seji na strani 5.

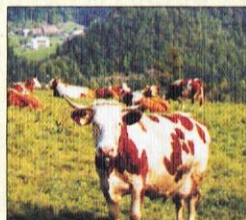
prelom Logaških novic
narejen na grafični postaji

mlacom
computers

Bo mestno
središče dobilo
dušo?

stran 2

"Krava se pri
gobcu molze"

stran 5

Gena Pupis
v. d. direktorica
o Domu starejših

stran 3

Septembra začeli obnavljati del Tržaške ceste

Udobnejša vožnja

V mesecu septembru in oktobru pa smo na široko odprli oči: končno se je začelo nekaj dogajati. Za marsikoga, ki se po Tržaški vozi vsak dan, ni bilo prav nič prijetno čakati pred semaforjem, kolona je bila še posebno dolga ob prometnih "špicah". V tolažbo je bila misel, da se bomo v kratkem lahko vozili po novem asfaltu.

Trenutno se obnavlja prvi del Tržaške ceste v dolžini 1800 metrov, od Pokopališke ulice v Gornjem Logatecu do križišča s priključkom za avtocesto. Investitorja sta dva - občina Logatec in Direkcija RS za ceste. Ta bo financirala preplastitev cestišča z novim asfaltom; sredstva gredo iz mednarodnega kredita, ki ga je Republika Slovenija najela pri Mednarodni banki v Bruslju. Občina je po zakonu dolžna urediti občestno infrastrukturo - javno razsvetljavo, pločnik, kolesarsko stezo in avtobusna postajališča. Vendar je tudi za to nekaj prispevala država, torej Direkcija, saj gre za medkrajevno kolesarsko stezo, pri rekonstrukciji pločnika pa za večjo varnost pešcev. Skupna investicija znaša okrog 220 milijonov tolarjev, od tega občina prispeva približno 30%.

Težave že na začetku

Idejne projekte, ki so bili nato predloženi Direkciji za ceste, je dala občina izdelat že leta 1997, a se je postopek nekoliko zavlekel. Maja letos so objavili razpis za izbor izvajalca del ter po izboru in pritožbah, ki so zadevo zavlekle za dva ali tri mesece, podpisali pogodbo s podjetjem SGP Primorje. Težave in odlašanja že od samega začetka torej.

Cesto naj bi začeli obnavljati že v začetku septembra, vendar zaradi prevoza uparjalnika niso dobili dovoljenja za zaporo ceste. Proti koncu septembra so se stroji vendarle vključili. Rok za izvedbo del je bil sprva tri mesece, obnova bi morala biti končana že letos. Kaj kmalu pa so pojavile težave. Kabli Telekomoma so položili drugače, kot kaže dokumentacija, zaradi česar so nastale težave pri odvajanju meteorne vode. (Cesta do sedaj ni imela odvodnjavanja, tako da je meteorna voda zalivala dvorišča posameznih hiš.) Še pred začetkom del pa so se na občini odločili, da hkrati z rekonstrukcijo ceste v sodelovanju s Komunalnim podjetjem obnovijo ves primarni vodovod, na določenih mestih pa tudi propuste za kanalizacijo. Istočasno je bila narejena tudi plinifikacija. Vse to z namenom, da bi po končani asfaltaciji ne posegali v cestišče - kar je vsekakor modra odločitev, če pomislimo, kolikokrat se jezimo, ko razna podjetja eno za drugim prekopavajo ceste. Ob Tržaški cesti bodo naredili tudi avtobusno postajališče v Blekovi vasi ter po eno na vsaki strani ceste v Gornjem Logatecu.

Kakor pravi logaški župan Janez Nagode, je ob vsem tem težko verjetno, da bodo dela končana že letos. Pri delih so želeli angažirati več delavcev, vendar vzdrževalec ceste, Cestno podjetje Ljubljana, ni dal soglasja, da bi se cesta zaprla za več kot 200 metrov v eni smeri. Določene težave pa po županovih besedah predstavljajo tudi lastniki zemljišč ob cesti.

Zakaj le preplastitev?

Med Logatčani je bilo slišati negotovanje, češ, cesto bodo le prekrili s plastjo asfalta, namesto da bi betonske plošče odstranili in cestišče na novo asfaltirali; tako bomo čez nekaj let zopet imeli takšno cesto, kot je danes. Na Direkciji za ceste so povedali, da so betonske plošče kljub starosti dobre kvalitete in jih bodo odstranili le tam, kjer je to za sanacijo nujno potrebno, se pravi tam, kjer ne služijo več svojemu namenu. Poleg tega so po besedah logaškega župana strokovnjaki Družbe za državne ceste ter raznih inštitutov zagotovili, da so razbite betonske plošče najboljša podlaga za asfaltno prevleko. Občina si je sprva prizadevala za odstranitev plošč, pošiljali so peticije na Ministrstvo za promet in zveze, celo na samega ministra, vendar jih je nenazadnje prepričal tudi predračun za odstranjevanje, ki je znašal 310 milijonov tolarjev (skupaj s pripravo nove podlage), kolikor pa država ni bila pripravljena (so)financirati. Odstranili bodo le del cestišča v Gornjem Logatecu, kjer so granitne kocke prekrile z asfaltom.

Tudi ostali del Tržaške je potreben prenoval

Del Tržaške ceste bo torej vsaj do spomladi prihodnje leto urejen. Še vedno ostane precejšen del ceste, ki je ravno tako v precej slabem stanju in nujno potreben obnove. Župan je zagotovil, da se že pripravljajo projekti za ureditev cestišča od križišča s priključkom za avtocesto do križišča pri Mavrici v Dolnjem Logatecu (na direkciji so načrte pregledali oktobra, novembra naj bi se pripravljali načrti za izvedbo).

Projekt naj bi v približno isti meri, kot je to veljalo za obnovo prvega odseka ceste, financirali občina in država. župan Janez Nagode pravi, da so na Direkciji obljubili, da bodo projekt dali v državni proračun za leto 2000, kar bo zagotovo znano šele, ko bodo proračun razgrnili. Župan: "Bojim se, da bomo morali počakati še kakšno leto, saj je bilo že za rekonstrukcijo prvega dela ceste sprva namenjeno manj denarja s strani države in je dodatno financiranje obremenilo državni proračun za drugo leto."

Na Direkciji nam točnejših podatkov o možnem financiranju obnove drugega dela ceste do zaključka redakcije niso posredovali.

Karkoli se že bo delalo prihodnje leto, prvi koraki so vendarle bili storjeni. V načrtu je celotna rekonstrukcija Tržaške ceste skozi Logatec, ki naj bi bila končana leta 2002. Na občini se zavedajo nujnosti obnove, za to so marsikaj že storili in še delajo, je pa veliko odvisno od tega, kako bo Ministrstvo za promet in zveze v bodoče razporedilo svoja sredstva.

Petra Trček

foto: Franc Bogataj

Vodovod v Grčarevcu

Nova pridobitev v občini

Voda, brez okusa si, brez barve,

brez vonja, ne moremo te določiti.

Okušamo te, pa te ne poznamo.

Življenju si potrebna: ti si ŽIVLJENJE.

(Savroge de Sant Marc)

Napis na mlaju v Grčarevcu je napovedal, da bo 15. oktobra v to vas pritekla zdrava pitna voda. Ta dan je bila v kraju krajša slovesnost ob končani gradnji vodovoda. Nanj se bo v kratkem priključilo več kot 50 gospodinjstev, ki se jim bo s tem izpolnila dolgoletna želja.

Iz črpališča sredi vasi bo iz 257 metrov globoke vrtnice, po skoraj tri kilometre dolgem primarnem vodu, trenutno priteklo v vsaki minuti 36 litrov vode, kar bo zadostovalo za sto gospodinjstev.

Naložba vredna okrog 60 milijonov tolarjev je v celoti pokrita. Večino potrebnih sredstev je zagotovila domača občina, okrog 10 milijonov tolarjev sami domačini, del potrebnih sredstev pa je prispevalo tudi Ministrstvo za okolje in prostor. (Bralcem in še posebej krajanom Grčarevca se opravičujemo zaradi napake v tekstu Teče mi vodica ..., kjer smo pomotoma zapisali, da bi investicija po ocenah iz leta 1993 veljala okoli pol milijona mark. Pravilen podatek je 1 milijon mark.) Slovesnost je popestril Ženski pevski zbor KD Tabor. Med številnimi gosti so bili poleg župana g. Janeza Nagodeta, navzoči še državni sekretar za okolje in prostor g. Marko Slokar, poslanec državnega zbora g. Slavko Brenčič in številni drugi.

Po priložnostnih govorih je domači župnik novo pridobitev blagoslovil, predsednik gradbenega odbora g. Stanko Krašovec pa je prerezal trak in jo s tem predal svojemu namenu. G. Marko Slokar je odprl še hidrant sredi vasi in s tem je v "zadnjo vas ob cesti Dunaj - Trst", kot je v svojem govoru omenil predsednik Krajevne skupnosti Tabor, g. Franc Rudolf, simbolično pritekla voda.

Franc Bogataj

Z veseljem objavljamo, da je gospa Tatjana Rudolf

na tekmovanju gospodinj s turističnih kmetij v okviru 46. GOSTINSKO TURISTIČNEGA ZBORA SLOVENIJE, ki je bil v Portorožu, 19. in 20. oktobra 1999,

ZA PRIPRAVO NAREZKA prejela SREBRNO PRIZNANJE! ISKRENE ČESTITKE

Mojca Dolenc svetovalka za kmečko družino in dopolnilne dejavnosti

Vprašali smo ZA VAS

Veseli smo, da ste tole rubriko vzeli za svojo. Spet ste nam poslali kar nekaj vprašanj, mi pa smo izbrali vprašanje o urejenosti oz. neurejenosti mestnega središča. Upamo, da smo našli prave odgovore. Če želite, da najdemo odgovore tudi na vaša vprašanja, nam pišite.

Naš naslov: Logaške novice, za rubriko Vprašali smo za vas, Čevica 4, 1370 Logatec, fax 790-664, e-mail: mali@siol.net.

Kdaj urejeno mestno središče?

Vsako mesto ima urejeno mestno jedro, v katerem se tako domačini kot tudi turisti lahko sprehodijo, nakupujejo, skratka, se imajo lepo. Logatec pa ne. Ne samo, da jedro ne bi bilo lepo urejeno, mestnega jedra kot nekakšnega središča kraja sploh ni. Ali se brez mestnega jedra lahko počutimo meščane, se sprašuje bralka N.B., ki jo zanima tudi, kdaj se bo uredila Cankarjeva ulica.

Lovrenc Erker, arhitekt: "Za občino sem naredil le idejni osnutek ureditve mestnega jedra, ki ga Logatec za sedaj še nima. Prostor med Notranjsko, Cankarjevo, Tovarniško in Tržaško cesto sem si zamislil kot območje, ki bi bilo zaprto za promet, s stanovanjsko-poslovnimi zgradbami, tržnico, podzemno garažo ter osrednjim trgom.

Za ureditev zemljišča ob sedanji žagi Kmetijske zadruge imam več idej. Mestno jedro bi moralo biti kraj, kjer se bi ljudje srečevali in združevali, nakupovali, nekakšna stanovanjsko - poslovna četrt, središče kraja. Vendar so to le zamisli, ki ne bodo uresničljive, dokler se ne bo rešilo vprašanje lastništva zemljišč - investitor lahko nekaj gradi le na zemljišču, ki je njegovo, torej bi moral ta zemljišča odkupiti nekdo, ki bi bil pripravljen financirati gradnjo."

Janez Nagode, logaški župan: "Idejni načrt za ureditev celotnega mestnega jedra, od Vrtnarske ulice do Broda, je že pripravil gospod Erker, vendar imamo težave z zemljišči, saj ponekod postopek denacionalizacije še ni zaključen, težave so pri morebitnem odkupu. Načrti za obnovo Cankarjeve ulice naj bi bili izdelani do konca leta. Obnavljati naj bi jo začeli že v spomladanskih mesecih drugo leto oziroma takrat, ko se bo začel napeljevati plin. Načrte za obnovo Cankarjeve in idejne načrte za ureditev mestnega jedra nameravamo predstaviti v začetku leta 2000. V prvem delu obnove se bo uredila plinska napeljava in kanalizacija ter obnovil vodovod in javna razsvetljava. Istočasno bomo reševali še en pereč problem, cestni režim. Nismo se še dokončno odločili, kakšen naj bi bil, verjetno pa bo enosmeren s parkirnimi mesti ob strani. Ceste ne moremo čisto zapreti, saj tu živijo kmetje, ki morajo imeti dostop do svojih dvorišč. Radi bi se dogovorili tudi s Telekomom in Elektrom, da bi istočasno prestavili napeljavo v zemljo. Investitorji smo zaenkrat trije - občina, Adriaplin in Komunalno podjetje, morda tudi Telekom in Elektro, vendar se moramo še uskladiti. Vsekakor pa je temu prostoru treba dati drug dih, zato razmišljamo tudi o tem, da bi Cankarjeva nekoč bila povsem zaprta, ob tem pa kako drugače povezana s Tržaško."

Berto Menard, predsednik KS Naklo: "Krajevna skupnost se je o tem problemu pogovarjala z Občino in gospodom Erkerjem. Dali smo tudi pobudo, da podoba jedra v osnovi ostane takšna, kot je. Ne gre le za ureditev infrastrukture, pač pa tudi za lepšo podobo, morali bi urediti pročelja hiš. Sicer pa je Cankarjeva ulica problematična zaradi drugih stvari: gre za motenje nočnega reda in miru; gostinski lokali se večkrat niso držali obratovalnega časa, pa so "zapozneli" gostje ob odhodu bili preglasni."

Draga bralka, iz povedanega sledi, da so sanje o urejenem mestnem jedru še precej daleč, saj je na poti veliko ovir. Predvsem predvideva idejni osnutek jedro brez kmetijskih objektov; kdaj bo to izvedljivo, pa je še vprašanje. Če ne drugega se nam prihodnje leto obeta vsaj ureditev infrastrukture na Cankarjevi ulici, o čemer je ravno tako bilo že pred časom dosti slišati.

Na neko središče, kjer se bomo Logatčani (in seveda turisti) lahko srečevali, po nakupih v miru spili kavico, bomo morali počakati še nekaj časa. Se pa najbrž večina Logatčanov strinja z Vami, da bi naš kraj moral imeti središče, ki bi mu dal mestni utrip.

Petra Trček

Izteka se *Unescovo Leto starejših*

Starost kot roža izkušenj

1. oktobra je bila za v. d. direktorico Doma za starejše v Grapovčniku imenovana gospa Gena Pupis. Odločno in brezkompromisno je začela z delom, ki ji vsak dan prinese novo izkušnjo. Spremljanje dela na gradbišču, izbira notranje opreme Doma, izbira strokovnega tima, delo z bodočimi stanovanjci, to je samo nekaj njenih vsakodnevnih delovnih nalog. »Dan je prekratek za vse, kar bi želela narediti«, nam je zaupala po devetnajstih dneh svoje nove službe.

Dom starejših občanov je ena največjih investicij v zadnjih letih v Logatcu. Koliko bo veljala in kako potekajo zaključna dela? Naložba je ogromna, vredna bo okoli milijarde tolarjev. Sedemdeset odstotkov denarja bo prispevalo Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve, trideset odstotkov pa je delež občine. Trenutno potekajo vsa zaključna dela: polaganje sanitarne keramike, talnih oblog, luči, montaža pralnice, kuhinje. Tu imamo nekaj težav, ker je razpis doživel revizijo. Sicer ni nič posebnega, gre za pogost postopek pritožbe kandidata, ki na razpisu ni uspel. Postopek, dokaj pogost v poslovnem svetu, torej. Potekajo tudi zunanja zaključna dela. Urejeno je parkirišče, urejajo se travnate površine. Določena datuma za uradno otvoritev Doma še ni, okvirno ga postavljamo v prvo polovico leta 2000. Veliko je odvisno od razpisov, od prevzemov in dovoljenj za obratovanje. S stališča ljudi, ki Dom potrebujejo, bi Dom morali odpreti čim prej, če pa gledamo, da se je potrebno dobro pripraviti, izpeljati uvajanje strokovnega tima, da bo bivanje kvalitetno in prijetno, potem bi rabili kar nekaj časa. Sama poskušam narediti vse, da bi našla najboljše razmerje med obema željama. Pri tem mi pomagajo strokovnjaki v občinski upravi in vodstvo občine, sicer pa orjem ledino sama.

Pogaj zunanosti, ki jo zdaj lahko že opazujemo, je seveda za Dom izjemnega pomena notranja funkcionalnost. Kakšno udobje bo nudil Dom stanovalcem?

Zunanji izgled je en del, nekateri ga pohvalijo, drugi imajo kritične pripombe. Vsake oči imajo pač svojega "malarja". Po mojem mnenju je na zunaj Dom videti razkošen, lep. Notranjost sama nudi kar nekaj nadstandarda, vse pa le ni tako, kot bi lahko bilo. Tudi sama imam visoke kriterije, kaj je tisto, kar bi človek potreboval na stara leta. Starejšemu človeku se že tako zoži svet in mu ga ne smemo še dodatno omejevati. To so pokazale tudi izkušnje iz tujine. Sama imam največ vpogleda v načrtovanje Domov na Nizozemskem. Vsega sicer iz tujine ne moremo prenesti k nam, lahko pa prenesemo tisto, kar se da in predvsem lahko izkoristimo njihove izkušnje. In to v tem času tudi poskušamo v logaškem primeru.

Za razliko od Slovenije, kjer je delež starega prebivalstva izjemno velik, ima občina Logatec velik delež mladega prebivalstva. Kot kaže je tudi politika naklonjena priseljevanju. Zakaj torej odločitev za gradnjo Doma v Logatcu, kjer že imamo dva Karitasova Domova? Človek bi pomislil, da bi prej rabili vrtec ali šolo.

Oba Karitasova Domova sta odlično zaorala ledino in naredila velik korak pri reševanju problemov nege in varovanja starejše populacije. Vseh potreb pa vendarle nista pokrila in tudi naš Dom ne bo kos vsem potrebam občine Logatec in širšega področja Notranjske. V Domu bo maksimalno prostora za 168 stanovalcev in to je zgornja meja. Osebnostno bi želela, da bi bila meja nižja, kar bi vplivalo na kvaliteto življenja. Dom bo sprejemal občane, stare 65 let in več, pa tudi mlajše invalidne in duševno prizadete osebe. Naj ob tej priložnosti povem, da zainteresirani vloge za sprejem lahko že oddajo. Vloge dobite v vložišču občine Logatec, vloge je potrebno priložiti kar nekaj dokumentacije. Lahko se dogovorimo tudi za osebni pogovor ali za obisk Doma. Odločitev za odhod v Dom namreč ni lahka in potrebno je razrešiti marsikatero strahove, najti najustreznejše rešitve. Vsak sprejem v Dom je posebna, včasih zelo travmatična situacija. Vesela sem, če pridejo k meni ljudje, ki si želijo v dom ali pa njihovi svojci in zato smo se dogovorili tudi z varnostnikom na gradbišču, da potencialne stanovalce popelje po Domu. Prav je, da imajo ljudje možnost počasi spoznati Dom.

Občina Logatec prispeva trideset odstotni delež v investiciji. Bomo zato imeli občani Logatca kakšno prednost in kakšna bo cena oskrbnega dne?

Občani Logatca bodo imeli prednost pri sprejemu, sprejemali pa bomo tudi ljudi iz drugih občin, predvsem notranjske regije, kjer je po podatkih veliko število ljudi, ki čakajo na sprejem v Domove.

Cena za enkrat še ni izoblikovana, bo pa odvisna od sobe v kateri bo stanovalec in od vrste uslug, ki jih bo prejemal. V našem Domu bo kar ena tretjina enoposteljnih sob s kopalnico, ta način bivanja bo seveda dražji. Sicer pa bomo poskušali cene usklajevati s podobnimi Domovi v Sloveniji.

Kakovost življenja v vseh življenjskih obdobjih postaja človekov cilj. Kaj je tisto, kar bo Dom v Grapovčniku ločevalo od drugih podobnih ustanov?

Teško rečem, kakšen bo Dom. Imam pa vizijo, ki jo bom poskušala graditi skupaj s strokovnim timom. Pristop do ljudi naj bi bil celosten, ne samo medicinski. Velik poudarek je sicer na negi, je pa to samo del potreb, ki jih imamo v starosti. Gre tudi za področje socialnih potreb. Moja vizija je, da bi ponudili celo vrsto aktivnosti. Ljudi s področja delovne in drugih terapij ne bo prav veliko zaposlenih, bomo pa poskušali to nadomestiti prek pogodbenih del, del prek študentskega servisa. Naš Dom bo usmerjen v življenje, v čim večjo aktivnost, da bi ljudem spet vlil veselje do življenja. V Domu je ogromen večnamenski prostor, dvorana za družabna srečanja, ples, prostor, kjer bodo lahko sodelovali tudi ljudje, ki so priklenjeni na postelje, ljudje z vozički. Tudi kapela bo v Domu, govoricam na rob pa naj povem, da v Domu ne bo bazena. Žal, čeprav bi ga s pridom rabili. In še nekaj: če bi lahko sama odločala, bi Dom postavila zraven vrta in šole, da bi naši stanovanjci lahko vedno gledali življenje.

V svetu in tudi pri nas se vse bolj uveljavljajo nove oblike domske oskrbe. Tudi v Logatcu razmišljate o nadaljevanju projekta z gradnjo varovanih stanovanj.

Prav zdaj se končujejo pogajanja s skladom za gradnjo štirindevsetih takih stanovanj. Graditi bi začeli leta 2000. To bo nadstandardna, ne poceni in zato težje dostopna rešitev. Žal nismo socialna država in to me zelo boli. Ta stanovanja bodo nek most med bivanjem doma in v Domu. Izkušnje iz tujine kažejo, da se z bivanjem v varovanem stanovanju nekako približamo bivanju v Domu samem. Lažje naredimo potem ta korak, prehod ni tako travmatičen.

Dom v Grapovčniku bo ponudil tudi nove možnosti aktivnem delu prebivalstva. Koliko delavcev bo zaposloval in kakšni poklici bodo vse potrebni?

Delovnih mest bo okoli 70. Največ kadra bo medicinskega, zaposlovanje pa bo potekalo skladno s sprejemom stanovalcev Doma. Največ, skoraj polovico, bo medicinskega osebja: negovalke, srednje in višje medicinske sestre, strežnice, potem je tu tehnični kader,

osebje kuhinje, pralnice, likalnice, osebje za čistočo, vzdrževalci, pa seveda fizioterapevt, delovni terapevt, socialni delavec in še poslovodni del. Natančno število še ni znano, odvisno bo od sistemizacije, ki jo bosta priznala Domu Ministrstvo za delo in Zdravstveno zavarovanje Slovenije. Verjetno bodo potrebne tudi pogodbene zaposlitve. Razpis za delovna mesta bo objavljen novembra na oglasni deski Zavoda za zaposlovanje v Logatcu. Osebnost se mi zdi to ena pomembnih nalog in jo zato načrtujem s posebno odgovornostjo. Tudi če bo razpis za vsa delovna mesta objavljen hkrati, bodo delavci nastopili službe po dogovoru, ker je nastop dela za posameznega delavca trenutno nemogoče določiti.

Pred vami je težka naloga: izpeljati začetek dela ustanove. Kako ste se na to pripravili?

Okoli končnega cilja je konglomerat reči, ki jih je potrebno urediti. Prvi teden sem imela občutek, da se mi širijo možgani, glava pa ne. Preveč reči na enkrat se dogaja in morala sem narediti zaporedje. Nekaterih dogodkov ne moreš prehiteti. Trenutno največ delovnih naporov namenjam izbiranju in načrtovanju notranje opreme. Minimalne tehnične pogoje je zakon spremenil s 1. januarjem, takrat pa je bilo v Domu že veliko narejenega. Zdaj želim popraviti tisto, kar se da. Kar nekaj časa zato preživim na gradbišču - tako bomo popravili npr. nadstrešek, ki je prenizek za višino novih reševalnih vozil in uspeli spremeniti nekatere rešitve opreme. Mislim, da je arhitekt zelo s poslušom načrtoval. Res pa je, da pomanjkljivosti bolj opaziš, ko živiš v hiši. Kot sem že rekla, so zelo pomembni tudi ljudje, ekipa, ki bo delala v Domu. In to sta projekta, ki me trenutno najbolj zaposlujeta. V tem času se da namreč še marsikaj popraviti. Zato nočem hiteti. Moram reči, da mi ob strani stojijo strokovnjaki v kraju in na sami upravi. Tudi direktorji nekaterih Domov v Sloveniji so mi zelo pomagali. Res sem v službi šele 19 dni, a zaenkrat so moje izkušnje sila pozitivne.

Bi stanovali v Domu v Grapovčniku?

Kar bi želela sebi, bi želela vsem, ki so v Domu. Sama še nisem razmišljala o tem. Imam pa starša, ki prihajata v to obdobje. Imeti moram veliko informacij, veliko občutkov, preden se odločim. Sama bi šla rada v Dom, ko bom še aktivna, da bi tako, kot pravi moja teta, še malo hodila po sobah, bila "socialna delavka".

Kaj pa je za vas starost? Razmišljate o njej?

Starost je obdobje, ki naj bi bilo najbolj cenjeno. Vsak človek je na starost kot roža izkušenj, modrosti. V njem je vse tisto, kar smo doživljali, naredili. Če je vsak otrok nov biser, je ostareli človek velika dragocenost.

Branka Novak

Ne spreglejte!

V Osnovni šoli 8 talcev bo v mesecu **novembru** kar nekaj pomembnih prireditev, med njimi bo

DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ LOGIKE 13. novembra 99. Udeležila se ga bo tudi naša učenka, petošolka Tina Šfiligoj.

RODITELJSKI SESTANEK na temo **POKLICNO USMERJANJE** za osmi razred bo 15. novembra 1999 ob 17. uri.

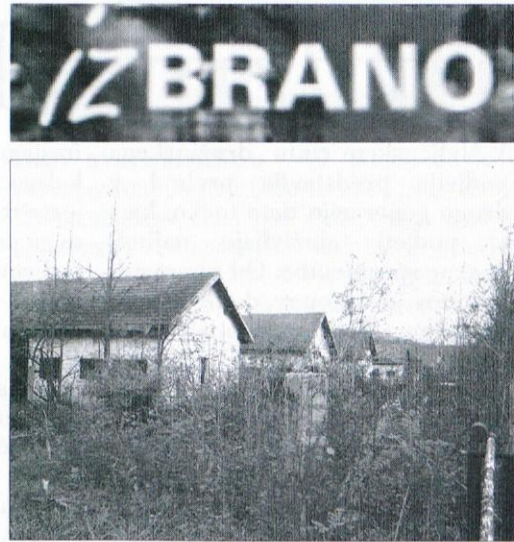
Starši se bodo seznanili:

- s točnimi datumi posameznih dogodkov v zvezi s poklicnim usmerjanjem v tem šolskem letu (informativni dan, izid razpisa, vpis...);
- s temeljnimi dokumenti, ki jih bodo učenci izpolnjevali v tem šolskem letu (anketa o izbiri poklica, prijava za vpis...);
- z dodatnimi možnostmi za informiranje o šolah in poklicih (CIPS, predstavitve poklicev prek IZIDE ...).

Vsi starši osmošolcev iskreno vabljeni!

In še dva pomembna dogodka predstavljamo: predavanje za starše z naslovom **Motnje hranjenja**, ki bo 25. novembra ob 16. uri in 27. decembra **Smučarski sejem**, ki ga organizira Smučarski klub Logatec.

Karmen Osredkar

Bodo po sprejetju popravljenih prostorskih načrtov tudi tele stare, dotrajane barake Ob potoku hitreje izginile in jih bo zamenjala koristnejša in lepša novogradnja? Sedanje podrtje tik ob odcepu avtoceste niso v ponos Logatcu. Četudi mimo njih pelješ hitreje, kot je dovoljeno, s svojo razpadojočo podobo kar preveč opozarjajo nase.

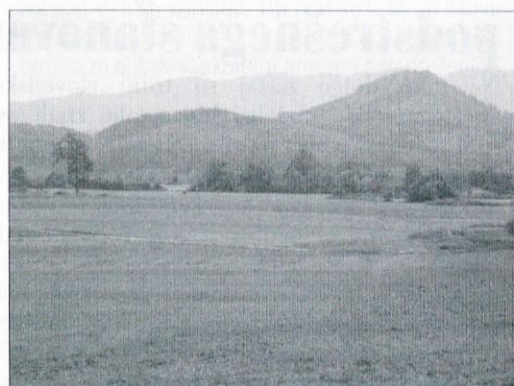
(L.M.)

Ustanavljanje regijskega parka Snežnik

Ekološki forum LDS je oktobra v Dolenji vasi pri Cerknici organiziral posvet o ustanavljanju regijskega parka Snežnik. Med približno osemdesetimi udeleženci so bili predstavniki društva za ohranjanje slovenskih gozdov, lovci, župani in podžupani notranjskih občin in občinski ter državni svetniki. Osrednja osebnost posveta je bil Minister za okolje in prostor dr. Pavle Gantar, ki je zbranim na kratko predstavil zgodovino ustanavljanja Notranjskega regijskega parka SNEŽNIK, ki naj bi zaživel v prvi polovici naslednjega leta po sprejetju ustrezne vladne uredbe. Površina predvidenega parka obsega približno 1000 km². V njem naj bi živele 12.000 ljudi v 100 vaseh, ki pripadajo osmim Notranjskim občinam. Po trenutno predlagani meji parka bo meja ob robu Planinskega polja segala tudi v območje Logaške občine (Laze, Jakovica, Grčarevec). Regijski park bo prinesel seveda s seboj nove možnosti in nekatere omejitve. Predvidevamo, da bo država občinam in lastnikom v parku pomagala tudi finančno: z nepovratno pomočjo, ugodnimi krediti in subvencijami. Lažje pa bo tudi pridobiti mednarodno pomoč in tuja nepovratna sredstva. Ministrov komentar na polemiko, ki se je razvnela zaradi predvidenega odstrela medvedov, je bil kratek: "Resnično nevarnost v naših gozdovih predstavljajo klopi in ne medved!"

(D.Č.)

Ogrožena podtalnica - Strokovnjaki že dalj časa opozarjajo, da podtalnica na Planinskem polju hitro izgublja svojo kvaliteto. Viru pitne vode za precejšnje zaledje - v zadnjem času se sliši celo razmišljanje, da bi od tod črpali vodo za Koper - zaradi zasipanja požiralnikov s smetmi in materiali, ki zatem dalj časa onesnažujejo velike količine vode, gnojenja z umetnimi gnojili, spuščanjem odpadkov in gnojnic iz obrobni vasi in s popolnoma nekontroliranimi turističnimi obiski tega področja, naredimo ljudje nepopravljivo škodo. Komu več - sebi ali morda zanamcem?

(L.M.)

Brez komentarja ...

Družina, ki živi z lesom

V življenjskem ciklu družinskega podjetja predstavlja prehod v drugo generacijo tisto točko, kjer ta podjetja doživljajo najbolj opazne spremembe. Od ponovnih zagonov in vzponov, do padcev in žal najpogostejših izginotij. Prenehanje obstoja se lahko zgodi s prodajo, načrtno likvidacijo, razdelitvijo na več novih podjetij ali klasičnim bankrotom.

Zavedanje nujnosti in pomembnosti načrtovanja svojega nasledstva, tako v podjetju, kot tudi sicer, je pogojeno s stopnjo zavesti o minljivosti lastnega življenja. Najbrž mi ni treba posebej poudarjati, kako neprijetno je to dejstvo za večino od nas in še posebej za podjetnike - ustanovitelje in stvaritelje uspešnih podjetij. Razmišljanje o lastnem koncu in smrti stalno prelagamo na "kasnejši" čas (ki ga ponavadi ne dočakamo), od teh misli bežimo (ponavadi v delo) in se z njimi ne želimo soočiti, zato praviloma ne storimo ničesar. Prav ta opcija (ohranjanje statusa quo), ki je za družino in podjetje najslabša in najdražja, je kljub svoji paradoksalnosti, najpogostejša tudi pri nas. Pričetek planiranja nasledstva v družinskem podjetju naj se torej ne prične ob ustanovitve smrti ali hudi bolezni, temveč mnogo prej. Ameriški avtorji priporočajo, naj bo načrt prehoda dokument v pisni obliki, ki naj vsebuje:

- način postopnega umika ustanovitelja,
- šolanje in pripravo naslednika,
- razvoj drugih managerskih funkcij v podjetju.

Pri sestavljanju in izdelavi načrta naj ustanovitelj čim bolj vplete svojo družino, nedružinske člane v podjetju, kot tudi zunanjo pomoč

(različne svetovalce in poslovne kolege s tovrstnimi izkušnjami). Ko je načrt prediskutiran in izpopolnjen, se ga predstavi družini, podjetju in s podjetjem povezani poslovni javnosti.

Predstavitelj je svojevrstna demonstracija resnosti in dolgoročne naravnosti podjetja ter zagotovilo kontinuitete. Osebnostno menim, da je pravi čas za pričetek načrtovanja lastne upokojitve in s tem tudi procesa tranzicije takrat, ko je podjetnik oddelal približno polovico potrebne delovne dobe za upokojitve. Najtežji in odločilni del izvedbe tranzicije je izbira naslednika. Ustanovitelji se morajo pri iskanju naslednika stalno spraševati:

- ali se kandidat dovolj identificira z usmeritvijo podjetja?
- ali je kandidat sposoben dalje razvijati organizacijo?
- ali kandidat zna dovolj samostojno in neodvisno odločati?
- ali ima kandidat vodstvene in komunikacijske lastnosti za motivacijo sodelavcev?

Da bi bili odgovori in ocene čim bolj objektivne, naj si ustanovitelj pomaga tudi z zunanjimi neodvisnimi sodelavci - ocenjevalci. Ko je naslednik izbran, naj si bo to sin, hči, priženjeni, ali profesionalni nedružinski manager, je potrebno pričeti s pripravo naslednika na prevzem vodenja, z njegovim postopnim vključevanjem v posel in hkratnim postopnim umikom ustanovitelja.

Žal so primeri spontanega izbora naslednika, ki se rodijo iz vzajemnega odgovornega, na spoštovanju in predanosti temelječega sodelovanja med ustanoviteljem in nasledstveno generacijo, zelo osamljeni.

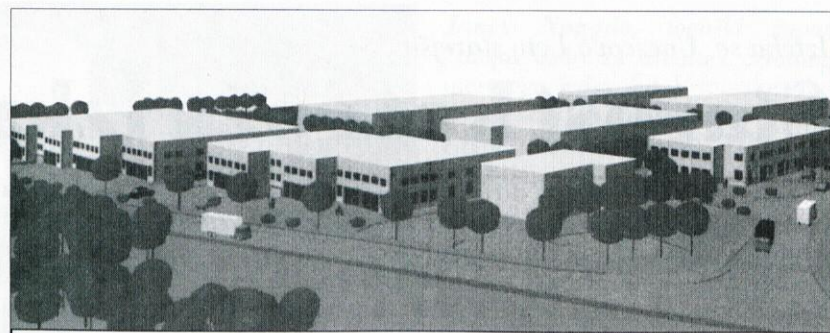
Družinsko podjetje Mizarstvo Petrovčič

V Logatecu imamo kar nekaj obrtno podjetniških družin, kjer se z dejavnostjo (bolj ali manj) uspešno ukvarja že tretja ali četrta generacija. Največ jih najdemo med mizarji in gostinci, za kateri lahko trdimo, da sta že tradicionalno na Logaškem med najbolj razširjenimi dejavnostmi. Tipičen primer spontanega, nekonzfliktnega prehoda iz generacije v generacijo lahko zasledimo pri Mizarstvu PETROVČIČ, kjer 70-letno mizarstvo tradicijo v tretjem rodu uspešno nadaljujeta brata Jože in Peter. Če je bilo za uspeh predvojnega in povojnega generacije podjetnikov in obrtnikov potrebno veliko poguma, vztrajnosti, odrekanja in trdega dela, pa danes poleg tradicionalnih vrednot pridobivajo na pomenu tehnologija, organizacija, marketing in znanje.

Pomembno, a navzven neopazno vlogo pri uspešnih podjetniških družinah imajo ženske. V vlogi matere in žene velikokrat intervenirajo in rešujejo nastale konflikte med generacijama (oče - sin) in konflikte v isti generaciji (med svojimi otroci). Mnoge ženske se v podjetje tudi aktivno vključujejo in zato lahko mirno ponovimo trditev, da za vsakim uspešnim moškim stoji (ponavadi nevidna) uspešna in požrtvovalna ženska.

Se nekaj sem opazil pri družini Petrovčič: sposobnost za konflikt in sposobnost reševanja konfliktov. Mislim, da je prav slednja lastnost eden temeljnih pogojev za uspešno preživetje sleherne družine, še posebej pa podjetniške.

Dušan Černigoj

Obrtno-industrijska cona Logatec - izziv za podjetne

Bližina Ljubljane, avtocestna in železniška povezava z vso Slovenijo in tudi tujino, predvsem pa cena bodo prepričale kupce poslovnih prostorov o upravičenosti naložbe.

Pri iskanju novih lokacij za gradnjo poslovnih in proizvodnih prostorov morajo investitorji vedno pogosteje iskati kompromise med ceno, komunalno urejenostjo zemljišča in prometno povezanostjo zelene lokacije. Največjo težavo povzročata prav cena in prometne povezave - zemljišča z dobro prometno infrastrukturo so običajno že tako močno vključena v urbano okolico, da postane ekonomska upravičenost gradnje industrijskih objektov zaradi visoke cene zemljišč vprašljiva.

Vse te probleme je z gradnjo obrtno-industrijske cone v Logatecu podjetju Silan, ki je investitor gradnje, uspelo rešiti na najboljši možni način. Nova logaška obrtna cona z začasnim imenom "sektor 2" raste ob priključni cesti iz Logateca na avtocesto Ljubljana-Kozina med industrijskim območjem KLI Logatec in železniško progo Ljubljana-Koper. Obrtna cona je torej z avtocesto že povezana z velikim delom Slovenije, tudi z letališčem Brnik, in z Italijo, prek železniškega omrežja tako rekoč s celotno Evropo, prek pristanišč Koper, Trst in Reka pa z vsem svetom. Zemljišče, na katerem raste nova obrtna cona, je v celoti komunalno urejeno. Oskrba z vodo je zagotovljena iz javnega vodovoda, obrtna cona ima ločeno kanalizacijsko omrežje, za oskrbo z električno energijo pa je "sektor 2" opremljen z dvema transformatorskima postajama ter z visokonapetostnim in nizkonapetostnim elektrodistripcijskim omrežjem. Za ogrevanje so do obrtne cone in v njej načrtovane trase plinskega omrežja, in tudi koncesijska pogodba za oskrbo cone s plinom je že sklenjena. Vse telefonske linije v coni bodo imele možnost priključka ISDN, kar zagotavlja uporabo sodobne komunikacijske in informacijske opreme. Na območju ob železniški progi je rezerviran prostor za morebitno kasnejšo dograditve železniškega tira ali terminala za tovorna vozila, do dograditve cone pa bodo urejene tudi vse prometnice v območju sektorja 2, promet v coni pa bo urejen krožno.

Skupna površina objektov v novi obrtni coni Logatec bo 14.000 kvadratnih metrov, kakovost montažnih zgradb pa bo na najvišji ravni tovrstnih standardov in funkcionalnih potreb za posamezne dejavnosti. Obrtna cona Logatec bo prepričala tudi s ceno kvadratnega metra prostorov, zgrajenih do podaljšane tretje gradbene faze. Kvadratni meter bo stal v povprečju 500 nemških mark oziroma približno 50.000 tolarjev, cena kletnih, skladiščnih ali drugih prostorov do višine štirih metrov pa bo 350 nemških mark ali približno 35.000 tolarjev za kvadratni meter. Ob tem pa je treba še posebej poudariti, da bodo vsi kupci, ki bodo pogodbo o nakupu poslovnih prostorov s podjetjem Silan podpisali do 15. decembra, deležni še dodatnega popusta in plačilnih ugodnosti.

Vse podrobnejše informacije o novi obrtni coni Logatec lahko zainteresirani dobijo v podjetju Silan, Maroltova ulica 5, Ljubljana, kontaktne osebi pa sta Janko Cerar, telefon: 041 617 554, in Pavle Novak, telefon: 061 18 90 202.

Ena izmed največjih prednosti nove Obrtno-industrijske cone v Logatecu pa je podpora, ki jo daje projektu občina. "Naša podpora ni namenjena le investitorju, pomagali in svetovali bomo tudi vsem bodočim uporabnikom novega dela obrtno-industrijske cone, saj se zavedamo, da bodo v občino pripeljali ne samo svoje dejavnosti, temveč tudi nova delovna mesta", je o projektu dograditve obrtno-industrijske cone povedal Janez Nagode, župan občine Logatec.

EVROPSKI DAN OBČIN LOGATEC IN VRHNİKA

Na VITRI smo se letošnjo jesen pridružili prizadevanjem Urada vlade RS za informiranje in za posamezne ciljne javnosti pripravili projekt SKOK (Spoznajmo konkretne oblike komunikacije). Ena pomembnejših aktivnosti projekta je Evropski dan občine, ki ga skupaj z lokalnimi partnerskimi organizacijami organiziramo v šestih notranjskih in dolenjskih občinah. Šest različnih tem povezuje vsakokratno poudarjena "evropska dimenzija". Pa ne le zaradi tega, ker se pripravljamo na vstop Slovenije v EU, temveč zato, ker je naše življenje in delo bistveno vezano na evropske trende. Bralke in bralce Logaških novic vabimo na obe prireditvi.

Logatec:

MLADI IN EVROPSKA MOBILNOST ... mladostna leta v gibanju
Petek, 12. 11. 1999, Klub logaških študentov, Notranjska 14, ob 17. uri

Vrhniko:

SLOVENIJA IN EU ... kako nam kaže?

Petek, 19. 11. 1999, dvorana Pauza, Trg Karla Grabeljska 3, ob 17. uri

Vabimo vse, ki vam ni vseeno na kakšen način bo Slovenija vstopila v EU.

Energetsko svetovalna
pisarna Ljubljana
Izpostava Logatec
Notranjska 14, 1370 Logatec
tel.: 741 313
E-mail: vitra@guest.arnes.si

ENSVET

Termoizolacija strehe podstrešnega stanovanja

Ne tako dolgo nazaj so trdni slovenski kmetje spoštovanje do obdelovalne zemlje znali ovrednotiti tudi v denarju. Svet pa se spreminja, z njim tudi ljudje in vrednote. Danes so lastniki zazidljivih zemljišč tisti, ki z vrtoglavi cenami izražajo ljubezen predvsem do zaslužkov. Vsaka medalja pa ima dve plati in druga plat pripomore k socializaciji Slovencev. Otroci ostajajo doma, saj si težko privoščijo gradnjo svoje hišice, sicer sanj vsakega izmed nas. Na podeželju si odškrtno kos vrta in tam postavijo novo hišo. Kaj pa v mestih in gosto naseljenih vaseh? Rešitev je na dlani. Izkoristili bomo neuporabno podstrešje. Tako jih racionalnost izbire zgrajenih površin, nuja ali le želja po drugačnem pripelje do prenove podstrešnih prostorov v stanovanja. Od odločitve do slovesnega poka šampanjca pa je še dolga pot, saj zahteva kompleksen pristop tudi celovit načrt. Ker je tudi na območju občine Logatec veliko prenov podstrešij, polagam bralkam in bralcem Logaških novic na srce koristen nasvet. Pred posegi se oglasite v ESP Logatec, izkoristite brezplačno energetsko svetovanje in ne ponavljajte napak prijateljev, sosedov ali staršev. Na podstrešnem stanovanju so težave, ki izhajajo iz napak in so vsaj desetkrat bolj problematične kot v spodnjih etažah. Danes predstavljamo le delček, to je pravilna in kvalitetna termoizolacija strehe.

- Predvsem bodite izjemno pozorni na optimalno debelino toplotne izolacije (20 cm) in detalje stika strešne in fasadne termoizolacije. Dosledno sledite naslednjim šestim platem:
- nad strešno konstrukcijo (špirovci) postavite rezervno kritino in kritino.
- pod rezervno kritino je nad termoizolacijo 5 cm zračnega prostora (prezračevani sloj), ki mora imeti

pod kapom neoviran vstop, v prostoru nad škarjami pa izstop zraka,

- sledi 10 cm trde ali poltrde termoizolacije (Novoterm, Tervol, Rockwool), ki ga vstavite med špirovce,
- pripravite si podkonstrukcijo, nad katero vstavite 10 cm mehke termoizolacije pod špirovci,
- na leseno ali kovinsko podkonstrukcijo napnete PVC folijo, ki ima vlogo parne ovire. Pazite na prekrivanje in lepljenje stikov, stik parne ovire z zidom ali leseno konstrukcijo,
- na podkonstrukcijo montirate vidni del stropa (les, mavčne plošče).

To je seveda le ena od možnih izvedb, ki pa ima vse potrebne elemente. Opozarjam še na nekaj zelo pogostih napak:

- notranje in zunanje stene lahko segajo le do višine PVC folije, nikakor pa ne v termoizolacijo ali celo prezračevani prostor,
- strešna okna ne montirajte kar med dva špirovca, saj zahtevajo natančno izdelavo in dodatno termoizolacijo,
- odprtino za dostop v prostor nad škarjami (z dviznimi stopnicami ali brez) morate dodatno termoizolirati,
- termoizolacijo nad škarjami ne smete zapirati z parozadrževalnimi materiali.

Ko se boste odločali za termoizolacijski material izbirajte med Pflaiderer Novoterm Novo mesto (Rok Jelenc, tel. 068 391 83 28, fax. 068 324 537), Rockwool Ljubljana (mag. Boštjan Kavčič, tel. 061 300 080, fax. 061 300 08 10), Termo Škofja Loka (tel. 064 61 40) ali Novolit Nova vas (Jože Marolt 061 798 008). Penjeni polistiren (stiropor) praviloma v termoizolaciji strehe ne uporabljamo.

Vse kar vas zanima iz področja učinkovite rabe energije, podrobnejše podatke in brezplačne nasvete dobite v ENSVET pisarni Logatec. V prostorih družbe NAKLO d.o.o., Notranjska 14, 1370 Logatec, je pisarna odprta vsako sredo od 17. do 20. ure. Za pogovor z energetskim svetovalcem je obvezna predhodna prijava. Prijavite se lahko vsak delovni dan od 7.00 do 15.00 ure na tel. 796 020. Le podvzajate se, da boste naslednjo zimo pričakali pripravljeni!

Bojan Žnidaršič,
univ. dipl. inž. krajin. Arh.,
energetski svetovalce

Svetniki so sedli v klopi

Razprava se je razvnela pri točki, ki zadeva občinski proračun. S strani opozicije je bilo slišati nekaj kritik zaradi premajhnega vlaganja občinskega denarja v projekte v KS Naklo, iz katere se v proračun steče precej denarja. Postavljena so bila tudi vprašanja v smislu, zakaj se nekatere stvari, ki so bile s proračunom načrtovane in je bil torej denar za njih zagotovljen, ne izvajajo. Župan je opozoril, da je, predvsem v KS Naklo, precej težav s pridobivanjem soglasja lastnikov zemljišč (npr. za ureditev kanalizacije na Rovtarski cesti). Med razpravo se je oglasil svetnik Čuk, ki ga je motilo, da se toliko govori ravno o KS Naklo, čeprav je podeželje še kako pomembno, in je z besedami, da v takem svetu ne želi več sodelovati, zapustil sejo.

Svetniki so opozorili na več aktualnih problemov. Med drugim jih je zanimala usoda azbestno-cementnih vodovodnih cevi, za katere je znano, da so zaradi vsebnosti azbesta nevarne za zdravje. Na to je župan odgovoril, da upa, da bo v treh mesecih narejen projekt, ki bo urejal tudi zamenjavo teh cevi. Na koncu diskusije o proračunu so svetniki vendarle sprejeli sklep, da se 44 in pol milijona tolarjev iz proračuna, ki jih za določene projekte niso porabili (bodisi zaradi previsoko planiranih sredstev bodisi, ker so se dela začela izvajati prepozno), prerazporedi v projekte, kjer je denarna injekcija potrebna. Gre predvsem za izgradnjo infrastrukture v posameznih delih občine, za področje vzgoje in varstva ter turizma. Projekti, ki jih letos niso mogli izvesti, se prestavijo v naslednje proračunsko obdobje.

Svetniki so po krajši razpravi sprejeli poročilo likvidacijskega upravitelja javnega podjetja Stavbna zemljišča ter se odločili, da se podjetju lahko oddobri predlagani kredit le v primeru, če ne okrne proračunskih postavk. Debatu o vračanju poslovnih stavb na Tržaški 13 in 15 upravičenkama Zvezi hranilno kreditnih služb Slovenije in Slovenski zadrudni kmetijski banki, pa so svetniki prekinili. Odločili so se, da bodo zadevo obravnavali na eni prihodnjih sej, do takrat pa preverili vse pravne možnosti ter razjasnili pomisleke, ki so se pojavili med debato. Na seji so obravnavali tudi predlog, da bi se del občine Logatec vključil v območje Dezele idrijske čipke. Svetniki predlog podpirajo, vendar so mnenja, da bi se v to območje morala vključiti celotna občina. Ukvarjali so se še z nekaterimi kadrovskimi in drugimi vprašanji ter sejo zaključili pozno zvečer.

Petra Trček

Rubriko za kmetijsko svetovanje piše in ureja kmetijski svetovalec ing. **Roman Rupnik**

PREHRANA IN KRMLJENJE KRAV

Glavna kmetijska dejavnost v občini Logatec je govedoreja. Osnovni razlog, da se je pri nas govedo tako uveljavilo, so predvsem primerne podnebne in talne razmere, ki omogočajo dovolj krme ter prilagodljivost in kombinirana uporabnost goveda za prirejo mleka in mesa.

Za sodobno uspešno rejo, kjer je mišljen zlasti dober gospodarski učinek, je treba mlečnemu govedu nuditi vse, da ohrani zdravje, dobro plodnost in ima, ali se od njega pričakuje, visoka prireja mleka.

Poleg genetike in selekcije, ki dajeta genetske okvire za sodobno rejo goved, sodi prehrana med najpomembnejše dejavnike okolja. Dobro poznavanje anatomskih, fizioloških, etoloških in drugih lastnosti goved v posameznih fazah proizvodnega in reprodukcijskega ciklusa, pomeni skupno s poznavanjem krme in drugih zunanjih vplivov ter sodobnih tehniških pripomočkov in rešitev tisto podlago, na kateri temelji sodobna prehrana goved.

Krma, ki jo govedo uživa, je zvečin rastlinskega izvora in je v principu sestavljena iz enakih osnovnih spojin kot živalsko telo. Razlike so predvsem v različnih deležih posameznih spojin. Velika vrednost in prednost goveda ter drugih prežvekovalcev pred drugimi živalskimi vrstami pa je v tem, da lahko iz nekaterih enostavnih spojin s pomočjo mikroorganizmov ustvarja, podobno kot rastline, visokokakovostne spojine in jih uporabi za svojo rast, reprodukcijo ali pa za prirejo mleka. Druga velika prednost goveda pa je sposobnost uporabe nekaterih visokomolekulskih in zelo razširjenih spojin, ki za človeka in monogastrične živali skoraj niso uporabne (npr. celuloza). Prav te lastnosti dajejo prežvekovalcem v živalskem svetu posebno mesto, ker jim je že zagotovljena krma tudi v prihodnje.

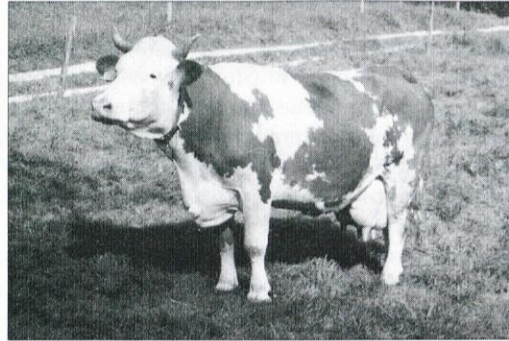
Ko razmišljamo o možnostih za zniževanje stroškov ob vzporednem izboljševanju kakovosti mleka (seveda tudi količina ni zanemarljiva), moramo poiskati tiste stroške, ki v prireji mleka predstavljajo največji del polne lastne cene mleka. **Prehrana krav predstavlja 50 do 60 % stroškov v prireji mleka** in neposredno vpliva na vse dejavnike, ki odločajo o ekonomiki prireje mleka, oziroma povzročajo motnje in dodatne stroške v reji krav. **Napake v prehrani krav v največjem obsegu omejujejo gospodarnost prireje mleka.**

Od prehrane krav je odvisna:

- mlečnost krav (posebej mlečna vztrajnost);
- vsebnost maščob in beljakovin v mleku, delno tudi vsebnost laktoze;
- plodnost krav;
- zdravstveno stanje krav;
- dolgoživost (življenska sposobnost krav).

Vsi ti dejavniki so med seboj povezani. Logično je, da poleg prehrane tudi drugi postopki v reji krav vplivajo na vsa dogajanja v čredi krav. Vendar je prehrana krav vedno in povsod na prvem mestu.

Vemo, kakšne in koliko posameznih hranilnih snovi krave potrebujejo za vzdrževanje osnovnih življenjskih funkcij, za proizvodnjo mleka in za rast plodu v maternici. V različnih vrstah krme različne kakovosti so te hranilne snovi v različnih koncentracijah, zato moramo različna krmila smiselno združiti v obroki. Vedeti moramo, koliko krava lahko poje in koliko krme dejansko zaužije.

Največ lahko pri pravilnem krmljenju kmet zasluži takrat, ko prideluje voluminozno krmo dobre kakovosti in ko s pravilno izravnanim obrokom iz te doma pridelane krme pridobi veliko mleka - toliko, kot ta krma vsebuje hranilnih snovi. Ker v voluminozni krmi hranilne snovi niso v zadostnih koncentracijah in ne v pravih razmerjih, moramo pri kravah z višjo mlečnostjo uporabljati izbrana močna krmila in mineralno - vitaminski dodatke. Samo pravilno izravnano obroko omogoča normalno zauživanje krme, dobro prebavo in primerno izkoriščanje hranilnih snovi, ki se resorbirajo iz prebavil.

Lastnosti krav (predvsem njihova mlečnost, pa tudi vsebnost snovi v mleku) se spreminjajo v odvisnosti od trajanja laktacije (obdobja po telitvi in pred njo). Prav tako se pri krmljenju pogosto spreminjata vrsta in kakovost krme. Krave imajo v odvisnosti od svojih lastnosti (mlečnosti) vedno enake potrebe. Krmljenje je treba stalno prilagajati tem potrebam. Če krave neustrezno oskrbimo s hranilnimi snovmi se bodo s spremenjeno količino in sestavo mleka prilagodile oskrbi. Povedo nam, da delamo napake. Ob hujših in dolgotrajnejših napakah nam bodo to povedale tudi z motnjami v plodnosti in tako, da bodo zbolele. Zato moramo prehrano krav načrtno voditi.

Pravilno vodenje prehrane krav na podlagi strokovno dorečenega znanja je osnova za ustvarjanje večjega dohodka v prireji mleka. To obsežno znanje mora kmet delno sam obvladati, pri tem mu kmetijski svetovaleci pomagamo s izračunavanjem krmnih obrokov.

KRMNI OBROK = RAZLIČNA KRMILA SMISELNO ZDRUŽENA in KOLIČINA KRME, KI JO ŽIVAL DOBI IN POJE V TEKU ENEGA DNE.

Osnovno izhodišče za izračun obroka je **KOLIČINA krme - SUHE SNOVI OBROKA, KI JO LAHKO KRAVA NA DAN POJE.**

Ob znani pasmi, znani telesni teži in mlečnosti lahko napovemo konzumacijo suhe snovi.

SAMO TAKRAT, KO JE KRMA DOBRE KAKOVOSTI IN KO SMO OBROK IZRAVNALI PO VSEH HRANILNIH SNOVEH, JE MOŽNA OPTIMALNA KONZUMACIJA.

Krmni obrok lahko sestavimo, ko nam je znano:

- katero vrsto krme imamo na razpolago;
 - koliko krme imamo;
 - kakšna je hranilna vrednost krme (kemična analiza ali organoleptična ocena krme - videz, otip, vonj ...);
 - koliko je posamezne krme žival pojedla.
- TEHTANJE KRME IN OSTANKOV.**

Osnovni krmni obrok naj bo iz doma pridelane voluminozne krme, pri čemer je bistveno:

- da imajo živali dovolj časa za zauživanje krme;
- da imajo živali dovolj prostora pri krmilni mizi;
- da ustrezno pogosto krmimo (navadno 2x);
- da krmimo ob istem času;
- da krmimo vedno vse vrste krme dnevnega obroka;
- da ne krmimo pokvarjene krme;

- da krmimo krmo z izrazitim vonjem po molži;
- da krmimo po sledečem vrstnem redu: mrva, zelena krma, silaže, okopavine, koncentri (močna krmila).

Krmni obrok izračunamo na treh nivojih:

1. osnovni obrok;
2. dopolnjen osnovni obrok;
3. obrok za kravo z najvišjo mlečnostjo v hlevu.

KRMNI OBROK MORA BITI IZRAVNAN:

- PO SUHI SNOVI, da bo krava sita;
- PO VLAKNINI, da bo vamp pravilno deloval;
- PO ENERGIJI;
- PO BELJAKOVINAH;
- PO MINERALIH IN VITAMINIH, ne preveč - ne premalo.

CILJ PRAVILNEGA KRMLJENJA KRAV MOLZNIC:

- VEČJA PRIREJA MLEKA;
 - BOLJŠA KVALITETA MLEKA;
- CENEJŠA PRIREJA MLEKA** oz. zmanjševanje stroškov;
- VEČJI DOHODEK.

Prehrana in krmljenje goved zajema zelo široko področje obravnave iz različnih vidikov, zato je ta članek le del tega kar moramo vedeti. O nekaterih najpomembnejših temah prehrane goved bomo v prihodnjih številkah časopisa še pisali.

Ne čakajte, da se pojavi problem zaradi nepravilnega krmljenja, ampak že sedaj, ko prehajate na zimski krmni obrok, pokličite in dogovorili se bomo, kako obrok pravilno sestaviti.

PREHOD IZ POLETNEGA NA ZIMSKI KRMNI OBROK

Kadar v obroku menjamo vrsto ali kakovost krme, moramo prehod na nov obrok opraviti postopno. Mikroorganizmi v vampu se počasi privajajo na prebavo nove vrste krme v obroku. Postopen prehod (zamenjava krme v obroku) mora trajati najmanj 3 tedne. S tem se srečujemo spomladi in jeseni, pa tudi med letom, če nam zmanjka ene vrste krme.

V jesenski travni krmi je zelo malo suhe snovi in tudi kakovost jesenske trave je praviloma slabša kot pomladi ali poleti. Če ne začnemo dovolj zgodaj vključevati v obrok silaže ali še večjih količin sena kot poleti, bomo imeli probleme.

Pri nepravilnem ali prehitrem prehodu na drugo krmo se zmanjša količina mleka, spremeni pa se tudi kakovostna sestava. Kaj to pomeni za dohodek, vam je verjetno znano. Ker se izguba mleka pozna skozi celo laktacijo, je pazljivost pri spremembi krmnega obroka torej nujna.

ANALIZA VZORCEV ZEMLJE IN KRME

Vse, ki želite odvzem zemlje, sena ali silaže za kemično analizo, prosi Kmetijska svetovalna služba, da pokličite na tel. 742 - 933 in dogovorili se bomo za obisk. Odvisno od števila prijav in glede na razpoložljiva sredstva bo stroške analiz zemlje sofinancirala občina Logatec, vsem večjim rejcem govedi, ki bodo pristopili k izračunu krmnega obroka, pa bo stroške analize krme krila občina v celoti.

KSS vabi vse, ki se srečujete z različnimi težavami ali problemi v kmetijstvu, da nam pišete, oziroma postavljate vprašanja, na katere vam bomo v **Logaških novicah** odgovarjali pod rubriko: npr. "vprašanja iz področja kmetijstva in podeželja".

Rejci pašne živine ne spreglejte uradne objave!

Dan starostnikov - 16. oktobra se je v večnamenskem prostoru Osnovne šole 8 talcev zbralo 125 upokojencev, starih nad 75 let, članov Društva upokojencev in krajanov KS Naklo, ki je finančno podprla njihovo pogostitev. Ker je oktobra tudi Teden otroka, so učenci OŠ 8 talcev upokojencem odigrali skeč, skupaj pa so sedli za okroglo mizo in se pogovarjali o Sožitju generacij, življenju nekoč in danes.

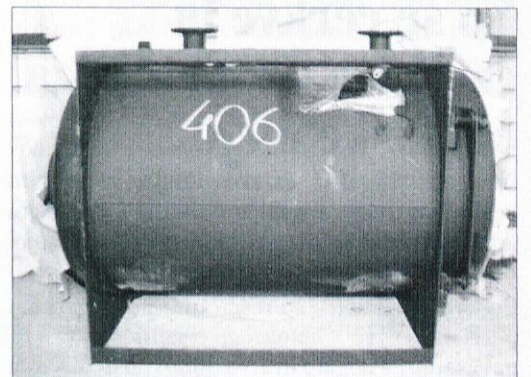
Kot vsako leto so bili obdarjeni zlatoporočenci, letos je pet parov praznovalo 50-letnico poroke, in tisti, ki so dopolnili 90 let, bilo jih je ravno tako pet; ker pa vsi niso mogli priti na srečanje, so jim darila izročili posebej. Starostniki so se ob skečih, recitacijah, pesmih Pevskega zbora društva invalidov in upokojencev ter ob hrani in pijači zabavali do poznih popoldanskih ur in tako ponovno preživeli prijetno popoldne, kot vsako leto, skoraj že dvajset let. (P.T.)

Nabor letnika 1981 - Konec oktobra je v logaški občini potekal redni letni nabor oziroma določanje sposobnosti, rodu in specialnosti, na kateri bodo bodoči vojaki opravljali svojo državljansko dolžnost. Ob zaključku je predsednik naborne komisije, major Vinko Kastelic ocenil, da v Logatcu ni bistvenega odstopanja od republiškega povprečja, tako v smislu zdravstvene sposobnosti nabornikov, kot od njihovih želja po določitvi rodu ali službe. Kot zanimivost naj navedemo, da je bilo največ želja po določitvi na dolžnost voznikov vseh vrst vozil. (L.M.)

Izlet invalidov - Zadnjo soboto septembra so se invalidi odpravili na že tradicionalni izlet, ki ga organizira logaško Društvo invalidov. Letos so se odpravili na grad Socerb in v Strunjan. V obeh krajih so si ogledali krajevne znamenitosti in lepote, se po njih sprehodili; v Strunjanu so se najpogumnejši odločili tudi za kopanje. Ob povratku so se zahvalili petim spremljevalcem, še bolj pa organizatorjem, ki skrbijo za njihov vsakoletni prijeten dan druženja. (L.M.)

Sedemindvajset let staro peč za ogrevanje s kurilnim oljem bo zamenjala nova plinska peč (na fotografiji), ki jo je skupaj z gorilcem in plinsko progo Zdravstvenemu domu Logatec podarilo podjetje MAGO - RIELLO iz Sežane in ne podjetje ADRIAPLIN, kot smo navedli v zadnji številki Logaških novic. Podjetju MAGO - RIELLO se za napako opravičujemo. (F.B.)

Obnovitev zvonika in župnišča končana - O obnovi zvonika v naši farni cerkvi smo že poročali v septembrski številki Logaških novic. Sedaj je obnovitev končana. Zvonik je ponovno dobil svojo prvotno baročno podobo. Ostali del cerkve bo tudi potrebno temeljito prenoviti, posebno strešni del, a zaenkrat zaradi finančnih razlogov to ni mogoče. Obnovili so tudi star del župnišča, na novem delu pa naredili fasado, ki jo krasi slika znamenja božje hiše. Predračun je znašal približno štiri milijone tolarjev; sredstva pa so prispevali farani in občina. (Ajda in Urša)

KMETIJA PR' PETROVČ NA PETKOVCU

Prave kmetije še živijo

V jeseni si kmetje ponavadi prav veselo manejo roke, še posebej, če je bila letina dobra. V Rovtah in njeni okolici je kar nekaj omembe vrednih kmetij. Ena takih je tudi kmetija na Petkovcu, pri kateri se po domače reče Pr' Petrovč, njihov priimek pa je Jurca. Sama kmetija je že dokaj stara, prva omemba se pojavi okoli leta tisoč osemsto, približno pet rodov nazaj. Uspešno se je ohranila do danes, kar je najbrž posledica vedno velike številčnosti družinskih članov. Danes na njej živijo gospodar Franci Jurca, njegova žena Almira in pet njunih otrok: najstarejši je Sebastijan (14 let), Luka, Rebeka, Dominik in najmlajša članica Sara. Družina živi skupaj s starima staršema Francem in Ivanko. Vstanejo že zgodaj zjutraj, da nakrmijo in počistijo živini, pozajtrkujejo, nato pa se starejši otroci odpravijo v šolo, gospodar in njegova žena pa se odpravita po vsakdanjih opravilih. Popoldne se zopet zberejo skupaj in večji del dneva ob delu preživijo skupaj.

Imajo trideset hektarjev zemlje, od tega petnajst hektarjev obdelovalnih površin; njive, pašniki, travniki, preostalo pa je gozd. Gozd izkoriščajo predvsem v svoje namene (kurjava), tu pa tam tudi za prodajo lesa. V hlevu imajo dvainštirideset glav živine, pasme svetlolisasta simentalka. Po besedah gospodarja je to najprimernejša pasma za predelavo mesa, saj se ukvarjajo s pitanci in pri tem bodo najbrž tudi ostali. Mleka ne oddajajo. Imajo pet dojil za teleta, namolzejo ga le toliko, kolikor ga potrebujejo za domače potrebe. V hlevu, tik pred zakolom, najdejo prostor tudi trije ze rejeni prašiči. Nekoč so imeli tudi kure, pa so se odločili, da jih ne bodo več redili. Na polju pridelujejo le silažno koruzo. Z njo se ukvarjajo že kar nekaj časa, letina pa je bila letos povprečna. Gospodarja sva vprašali tudi, kaj misli, zakaj so v slovenskem kmetijstvu razmere tako slabe. Po krajšem premisleku je Franci odgovoril, da so vzroki med drugim majhne kmetije, slab in težko dostopen teren za obdelovanje in na

žalost razmere v državi, ki niso naklonjene kmetijski panogi. V Sloveniji se vse bolj uveljavljajo turistične kmetije, ki med seboj že prav tekmujejo, katera bo gostom ponudila več in prijaznejše okolje. Njihova idilična okolica bi bila za turizem prava cvetoča gredica, a družina se nad to idejo ne navdušuje, saj pravi, da je to prevelika odgovornost, predvsem pa so čez praznike in vikende radi sami in prosti. Praznične dni pri njih vedno preživijo skupaj, v družinskem krogu in ob dobri domači hrani. Delal se je že večer in morali sva se posloviti. Prijetno je bilo klepetati z družino, ki živi zanimivo, a tudi naporno življenje, ki je današnjemu mestnemu človeku že kar malo tuje. Devet članov družine Jurca na veliki kmetiji živi v sožitju z naravo in zemljo, ki jo obdelujejo. Pri tem so srečni. Mirno opravljajo vsak svoje delo, brez naglice, nervoze in stresa. In te dni uživajo ob pogledu na skrbno pospravljene pridelke.

Ajda Žizek in Urša Modrijan

DUHOVNI ODMEVI

Logaške novice uvajajo novo rubriko Duhovni odmevi, ki bodo bralce seznanjali z duhovnimi, verskimi/cerkvenimi in karitativnimi dogajanjmi. To pot namenjamo Duhovne odmeve predstaviti hierarhične nadrednosti in podrednosti cerkva na Logaškem. Začenjamo pa tudi z nizom besednih in fotografskih upodobitev znamenj po naših krajih. Z vašimi opozorili in sporočili, drage bralke in spoštovani bralci, bodo lahko Duhovni odmevi vse odmevnejši.

Ko se cerkve in cerkvice ne menijo za občinske meje

Nekateri logaški farani imajo župnijsko cerkev zunaj logaške občine. Logaška župnija brez »svojega« župnika. Medvejci hodijo k birmi h koprskemu škofu.

Cerkve in cerkvice so resda tudi po Logaškem posejane vse naokrog; izpričujejo pa povezanost z bogato in živo duhovno dediščino, z vero, ki je nastajala in se oplajala v krščanstvu in iz krščanske tradicije. Te cerkve in cerkvice vidimo, jih tudi obiskujemo, so nam po večini znane in razpoznavne. Morda nekoliko manj natančno pa zaznavamo njihovo vpetost v organizacijsko-hierarhične povezave. Pa je ta pojavnost po svoje kar zanimiva. Pa poglejmo.

Tako, denimo, župnija sv. Nikolaja nima zunaj Dolnjega Logatca nobene podružnice, pač pa oskrbuje poleg farne še podružno cerkev sv. Jožefa na Čevici.

Podobno je tudi z župnijo Rožnovenske Matere Božje v Gornjem Logatcu; le da ta upravlja poleg farne še dvojne podružnic: cerkev sv. Janeza Evangelista v Gorenji vasi in cerkev sv. Križa na Taboru.

Nekoliko drugače je z župnijo sv. Janeza Krstnika v Hotedršici, ki skrbi poleg farne še za podružnično cerkev sv. Barbare, ki je na Ravniku - zunaj župnijskega središča.

Še na izrazitejšo drugačnost naletimo v župniji sv. Mihaela v Rovtah, kamor sodita dve »odmaknjeni« podružnici: cerkev sv. Hieronima na Petkovcu in cerkev sv. Miklavža na Praprotnem Brdu.

Tako so te štiri župnije ozemeljsko in upraviteljsko v celoti znotraj meja občine Logatec.

Zanimiva posebnost pa se pojavi v župniji sv. Trije kralji na Vrhu s podružnično cerkvijo sv. Nikolaja na Hlevnem vrhu; Vrhovci imajo sicer svojo župnijo na Logaškem, nimajo pa »svojega« župnika, pač pa upravlja njihovo župnijo dekan iz Žirov, izza logaških občinskih meja.

Nekoliko obhodno se godi Grčarevcanom, ki premorejo podružnično cerkev sv. Luka ter Lažanom in Jakovčanom s podružnico sv. Mihaela; farno cerkev pa imajo v Planini (v postojnski občini!), torej zunaj občinskih meja. Najbolj zanimiva pa je usoda medvejskih in veharških faranov, ki s svojo podružnico sv. Katarine spadajo pod župnijo Zavratac (v idrijski občini!), ki pa tudi nima »svojega« župnika, pač pa z njo upravlja župnik iz Gor nad Idrijo. In še dodatna nepričakovanost: medvejske in veharške birmance obišče škof Metod Pirih, saj župnija Zavratac z vsem, kar ji pritiče (tedaj tudi z Medvejci in Veharšani), spada pod koprsko škofijo.

No, neglede na to pisano pojavnost, pa vendarle vsakdo ve, kam k maši.

uP

ZNAMENJA NA LOGAŠKEM

V tej številki Logaških novic začenjamo z objavo znamenj na Logaškem. V nadaljnjem nameravamo s sliko in besedo upodabljati znamenja, ki po naši občini tako ali drugače pričajo o nekem času, nekem dogodku, o neki ujetosti v našem prostoru. Z objavo znamenj želimo

vzbuditi zanimanje za te zanimive drobne pomnike naše preteklosti. Ker utegnejo biti zapisi pomanjkljivi zaradi slabo ali sploh nedostopnih ali pa ne dovolj popisanih podatkov, vabimo vsakogar, ki bi želel s kakršnim koli podatkom obogatiti naša pričevanja, da sporoči svojo namero uredništvu.

Kapelica pod Sekirico v Dolnjem Logatcu

Kapelica stoji pod Sekirico ob južnem robu Brojskega polja na križpotju poljskih poti: pot Brod-Sekirica (stadion) in pot Rakovnik (izpod Ženčka)-Brojsko polje (proti Logaščici). Znamenje je bilo postavljeno 1873. leta v spomin na izginulo deklico in sprva posvečeno sv. Ani, kasneje sv. Jožefu.

Lastnik in oskrbnik kapelice Franc Mihevc, ki pridno vzdržuje znamenje, je tja postavil podobo Brezjanske Matere božje.

Kapelica (dimenzije: dolžina 200 cm, širina 190 cm, višina do kapa 220 cm, višina do slemena 320 cm) ne spominja na tip znamenj, ki so značilna za gorenjsko ali koroško krajino; gradnja te kapelice je ostala zvesta stavbarskim navadam Notranjske - ometani zidovi, obočni vstop z izravnanim stropom, »oltarček«, dvokapna streha, krita z bobrovcem).

Marcel Štefančič

TURIZEM NA KMETIJAH

PR' TUMLET

Navadno gostje na turističnih kmetijah najvišjo oceno dodelijo prav gostoljublju, ki ga pri Tumlet ne manjka. In prav to naju je zaneslo na kmetijo, ki leži na 700 metrih nadmorske višine in ima razgledno točko na 724-ih metrih nadmorske višine, od kjer nam oko seže vse do Triglava, Julijskih Alp, Ljubljanske kotline in celo do Snežnika.

Kmetija Pr' Tumlet je ena najstarejših kmetij v Žibrsah, ki se že pet let poleg kmetije ukvarja tudi s turizmom, saj sama kmetija ne prinese dovolj prihodka za življenjske potrebe.

Za vse turistične kmetije je značilno, da je vse kar ponudijo svojim gostom, pridelano doma. Tudi pri Pr' Tumlet vas čakajo različne domače dobrote. Tako vam v jesenskem in zimskem času med drugim priporočajo domače pečenice in krvavice. Pripravijo vam tudi nedeljska kosila ali večerje ter različne zabave s predhodnim naročilom po telefonu, najbolje pa je, da jih kar obiščete.

Ker kmetija leži na ugodni razgledni točki, pride največ obiskovalcev kar peš ali s kolesom, saj je pri njih tudi žigosna točka za LKT (logaško kolesarsko transferzalo). Kolesarji pri njih lahko taborijo in se tako za dalj časa ustavijo in bolje spoznajo lepote, kot so slap nad Rečanom imenovan LAHK KAMEN in različne sprehajalne poti. Ker pa na kmetiji ne manjka domačih živali in domačega okolja, si lahko otroci in odrasli dajo duška, ki si ga v mestih ne morejo.

Vsaka turistična kmetija ima tudi tradicionalne običaje in tudi kmetija Pr' Tumlet ni izjema.

Tako vsako leto, zadnjo soboto v avgustu, pripravijo izseljeniško soboto, na katero so povabljeni tako žibrski izseljenci kot tudi ostali gostje ter drugo nedeljo v oktobru, ličkanje koruze, ki jo pepestrijo z glasbo, zabavo in s skrivanjem raznih dobrot v koruzo (šnops, orehe, potico, ...).

Tu pa je že mesec november in s tem tudi praznik Sv. Martina, zavetnika vina in trte. Zato vas kmetija Pr' Tumlet lepo vabi na prijetno družabno srečanje in praznovanje Sv. Martina ob dobri Martinovi raci pečeni v kmečki peči in na kozarec dobrega domačega vina. Da pa bo praznovanje lepše in številnejše, jih čim prej pokličite in rezervirajte svojo račko in s tem tudi svojo mizo.

Katarina Čuk in Bernarda Rudolf

Mladinski center sv. Nikolaja

To je prostor, odprt predvsem za mlade, ki v popoldnevih iščejo družbo in sprostitev ob igranju namiznega tenisa, biljarda, namiznega nogometa ... Obiščejo nas lahko vsak dan med 14.00 in 21.00 uro in morda mimogrede ujamejo še kakšen koristen nauk za življenje. Do sedaj je Center obiskovala predvsem osnovnošolska mladina, pa tudi mlajši v spremstvu svojih staršev, bratov ali sester. Srednješolci se večinoma oglasijo le mimogrede, ko gre do iz šole. V septembru se je obisk opazno zmanjšal zaradi začetka šole in s tem povezanih obveznosti, pogosteje pa prihajajo nekateri starši, ki odpeljejo svojega pozabljivega "pohajaja" domov. Ob začetku šolskega leta smo kupili novo namiznoteniško mizo, ki pa je zaradi zmanjšane obseka še nismo postavili. Verjetno jo bomo uporabljali šele spomladi. Tudi platno na biljardni mizi je potrebno obnove. Ideje, dobra volja in načrti so vedno prisotni, zato - dobrodošli.

Tomaž Logar

Kako dobro jih poznamo

Ko glina postane govorica in podoba

Nataša PRESTOR

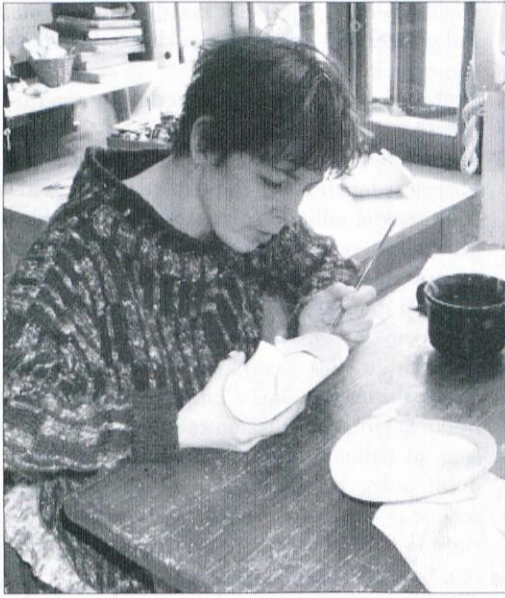
Ta naša notranjsko kraška zemlja je v Lazah zavalovila in na valu, ki je nagnjen proti Planinskemu polju, v štiristo let stari, dvakrat pogoreli domačiji, živi Nataša Prestor z družino. Le nekaj korakov pod domom je ob poplavljenem polju privez, oziroma pristan za znameniti - a najbrž premalo poznani čoln (kot kulturno-zgodovinsko dediščino ga Laze in občina Logatec izgubljata v boju z iznajdljivejšim ali pa vztrajnejšim županom Cerknice).

V staro hišo, opremljeno s starim, pohištvom, slikami in izdelki ljudske umetnosti, pač nisem prišel zaradi čolna, ampak zaradi Nataše Prestor. Veliko razstav, njeno delo v Lazah in v Logatcu, pojavljanje na televiziji je vse bolj razvnelo radovednost, zanimanje, pozornost ... Drobnost, kar nekoliko krhka se njena pojava ni skladala z mojo predstavo o keramičarki, ki mora krepko poprijeti za glineno maso in jo predelati, preden jo lahko uporabi za izdelke. Sama pojasni:

»V mladih, študentskih letih sem bila alpinistka. Ja, moč v prstih, rokah mi kar prav pride pri obdelovanju gline. V zadnjem času jo dobivam iz Italije, prej iz Komende, ki pa je bila kar precej »naporna« v smislu priprave za oblikovanje.«

Študij slovenščine in ruščine je združila s študijem etnologije.

»Dokaj nenavadna kombinacija študija, bila sem edina na fakulteti s tako izbijo. Celo dekan je izdal posebno soglasje za to. Izhajam iz družine, ki je v vseh smislih imela stalne stike z umetnostjo - oče je likovni kritik in umetnostni zgodovinar, mama profesorica slavistike in novinarka - moj način življenja, ki je ves čas hiter, poln dogajanj, potovanj - predvsem pa dela, načrtov (napisanih ali samo zamišljenih), kaj vem, morda je to nekako podedovano. Način življenja pač, ki se ga navadiš, se mu nekako prilagodiš. No, meni so se morali prilagoditi mož in otroci, pravzaprav je bila potrebna obojestranska prilagoditev ... Tudi sedaj, ko z možem načrtujeva skupna potovanja, združena z iskanjem idej, zamisli za

delo, obiski strokovnjakov za keramiko in znanecv (po likovni - umetniški strani), včasih pomislim, da živim polno življenje.«

Po študiju je zastavila vse in si pridobila status svobodnega umetnika. Priznanje Ministrstva za kulturo in strokovnjakov, ki priznavajo le delo. In naziv: etnološka keramičarka in kiparka, nepoznavalec ne pove veliko. Kaj delate, kaj ustvarjate?

»Mala lončena plastika je pravzaprav osnova. Nadaljujem tradicijo slovenskih lončarjev - učila sem se tudi pri priznanem lončarju Francu Kremžarju iz Komende, ki pa mi kot ženski nekako ni preveč zaupal in sem morala marsikaj skoraj na silo izvleči iz njega. Saj veste, vsak poklic ima skrivnosti; mojstri teh pa še več svojih. Moja figuralna keramika je zasnovana na zgodovinskih dejstvih, pridobivam pa jih iz Valvazorjevih bakrorezov, muzejev, raziskovanja starih dokumentov, slik, itd. Verjemite mi, da na figuricah, ki recimo predstavljajo stare narodne, pokrajinske noše ali poklice, ni nič izmišljenega, vse je tako, kot je bilo takrat.«

V roko vzame dvajset centimetrov visoko figuro piskroveza, za katerega pove še njegovo žalostno usodo:

»Možak je med vojno po Logaškem hodil od hiše do hiše in popravil lonce. Italijani so ga ustavljali, on pa je mirno hlačal naprej. Ustrelili so ga in še zdaj nihče ne ve, ali ni slišal povelja

ali pa ga je kot vaški posebnež namenoma preslišal.

Prav takole je bil oblečen.«

Torej ideje za plastike tudi iz našega terena, dogajanj iz naše zgodovine. Zgledam se v njegovo kratko pipico, ki mu nekako nemarno visi iz kota ust, zakrpane, delno tudi raztrgane hlače, poklapan, zmečkan klobuk na tleh ob njem. Pomislim, koliko stvari je za tako delo potrebno pretehtati, oceniti kaj izločiti, kaj poudariti. Spet nova plastika: Star čoln, na njem ljudje ...

Posveti se mi; saj to je laški čoln.

»Ideje dobim tudi na starih panjskih končnicah, ki so že tako znane kot posebna likovna zapuščina, ki je nastajala le na slovenskih tleh, predvsem na Kranjskem. In kje je lahko lepše prikazano, kako hudič babi jezik brusi, kot na izpeljanki iz take končnice, izdelane v keramiki. Pa kmečka opravila, njih šege in običaji ... Ja, ne smem pozabiti serije keramik iz pravljic, Mali princ je menda narejen že v tridesetih variantah, pa miniaturic, serije rib, ptic, jaslíc - sama ne vem koliko. Ob tem naj vas opozorim na zanimivost: pogledite ovčke!«

Gledam jih, vendar ne opazim nič posebnega. Vem, da sem ovčico dobil v roke iz važnega razloga, nečesa, kar je pomembno v zvezi z njenim delom.

»Poglejte, vse imajo narisane obrvi. Detajl iz ljudske umetnosti, ki ga le malokdo pozna.«

Vprašam, koliko časa se ukvarja z miniaturico ježka, ki jih na deski, kjer se sušijo, leži kakih petnajst. Eden ima v tačkah knjigo, drugi šestilo, tretji leži na hrbtu s prekrizanimi nogami, četrti s podprto glavo, zamišljen, nekam v daljavo zagledan ... Vsi so med seboj različni, vendar je v vsakem nekaj človeškega. Visoko zavihan smrček predstavlja oholost, majhen ježek nosi ogromno šolsko torbo, ne torba nosi njega. Vas to na kaj spominja: sam kar vidim šolarčka, ki se pod težo torbe opoteka proti šoli.

»To me takole ni še nihče vprašal in le ocenim lahko, da z vso obdelavo, večkratnim pečenjem, ohlajanjem, sušenjem, barvanjem, nanosom glazure, kakih 72 ur. Če nisem dovolj pazljiva pri vseh fazah dela, mi rahel pok v peči, kjer je temperatura blizu 1000°C, pove, da lahko ostanke stresem v smeti; le prah ostane od vse, dolge ure oblikovane keramike. In vse je treba začeti na začetku, to pa je težje, kot prvič.«

Slovensko ljudsko izročilo ohranjate tudi v uporabnih keramičnih izdelkih: svečnikih, solnicah, kropivnikih, podstavkih, posodah.

Še poslikave na njih so vzete iz ljudske umetnosti: mimogrede sem vas slišal, da so na njih izseki ljudskih vzorcev in poslikav iz kozuhov.

»Res je. Poglejte, kakšno izrazno moč ima taka poslikava na majolki. Ali pa tale izvezen prtič za »bohkov kot«, domači oltarček, ali ni nekaj posebnega?«

Ob pogledu na belino prtiča mi je takoj jasno: res je nekaj posebnega. Prtiček je »izvezen« iz gline, kar pa na prvi pogled ni videti, tako filigransko je izdelan.

Povprašam jo po načrtih. Šele tedaj se razžiivi, ideje kar bruhajo iz nje.

»Najbolj me zaposluje - in skrbi obenem - načrt za vaški otroški muzej in galerijo, ki ju nameravamo umestiti na naše podstrešje. V Logatcu vodim pod okriljem DPOM delavnice, v Lazah sem predsednica kulturno-športnega društva, kjer poskušamo z različnimi akcijami izboljšati kvaliteto življenja na vasi, obvezne udeležbe na likovnih kolonijah, zvezki zapisanih idej so bili morda kar preveč časa v kotu, članstvo v ženski organizaciji Sila in organizacija Bazarja, Miklavž v Lazah (in doma), v Logatcu novoletna stojnica, razstave jaslíc na Magistratu v Ljubljani, v Kranju, pravzaprav po vsej Sloveniji ... Že nekaj časa pa razmišljam, kako bi izpeljala idejo z ogrooomnimi žuželkami: muhami, koblicami, hrošči ... Za temi bodo na vrsti rože, no, morda že prej, kaj pa vem.«

Ne dohitevam je več z zapisovanjem. Spet se potrneva k malim plastikam: pohištvo iz gradu Snežnik, vrtnar z družino prav od tam, logaška gospa iz prejšnjega stoletja, pa po stari fotografiji narejen poročni par; ženin se je verjetno dolgo postavljala, preden je fotograf vzkliknil: glejte tička!

»Tudi jaz imam izjemnega moža, ki me vzpodbuja pri ustvarjalnosti, pomaga pri uresničevanju idej, pri iskanju pravih virov za motive, tudi oba otroka se vključujeta v delo in pomagata tam, kjer lahko. Zdi se mi, da tudi zaradi tega včasih naredim več in boljše. Uspeva mi - mar ne?«

Zahvalim se ji za odgovore, med potjo domov pa sem razmišljal še o enem delu najinega pogovora: doma in v tujini je vse več posnelcev, ki poskušajo narediti prav take izdelke kot ona. Moj komentar, ki bo morda Nataši Prestor vsaj delno v tolažbo:

Vsi imitatorji vedno poskušajo imitirati le mojstre svoje obrti.

Miro Leskovec

TEDEN VSEŽIVLJENSKEGA UČENJA

TILKA JERIČ

Življenje kot igra

Vsaka življenska doba skriva v sebi neprecenljive zaklade, prinaša nova spoznanja, odkriva še neodkrita. Prav vsaka. Tudi dnevi t.i. tretjega življenskega obdobja niso izjema, če jih zna človek preživeti v polnosti. Tilka Jerič jih zna. In to zelo dobro. Tilka je Človek - z veliko začetnico.

Mnogi se jo spominjate kot prijetne gospe iz lekarne, kjer je poleg zdravlil vsakomur naklonila prijazno besedo, ki je imela včasih bolj zdravilno moč kot zdravila sama. Lekarna je bila njeno življenje, njen drugi dom. Rada je imela svoj poklic in to se je čutilo. »Na cesti srečujem ljudi, ki so velikokrat zahajali v lekarno. Njihova imena sem pozabila, po kateri zdravila so prihajali, pa za mnoge še dobro vem,« mi pove in ob besedi lekarna se ji zaiskrijo oči. Rada se spominja tudi mag. Kristana, ki je prvi v Logatcu odprl lekarno, saj ji je dal veliko za življenje.

Tilkino življenje pa se je začelo v Novem Svetu, kjer se je rodila kot šesta izmed desetih otrok. Najrajsi je hodila na pašo, saj so bili to redki trenutki, ko je lahko brala knjige. »Tam sem se smejala, jokala in se vživljala v dogodivščine junakov,« pravi in ob spominih na otroštvo se ji obraz spremeni v navihano deklico, le da njeni lasje niso spleteni v kiti, kot so bili nekoč. Maturirala je na realki, »rada bi postala medicinska sestra, saj se mi je to zdel čudovit poklic,« mi zaupa svojo dolgoletno željo, vendar pa ji je prijateljčina mama svetovala, naj se rajši odloči za farmacijo. Tako je storila in ni ji žal. Po dveh končanih letnikih v

Ljubljani je študij nadaljevala v Zagrebu, kjer je ob zaključku dobila naziv magister farmacije. Pot jo je vodila v Logatec, kjer je v lekarni delala štiriinšestdeset let - do svoje upokojitve. Le-te se je nekoliko bala, tudi domači so ji govorili: »Le kako boš ti brez svoje lekarne?!« Toda po upokojitvi se je njeno življenje šele začelo. »Tako lepo kot mi je zdaj, mi ni bilo še nikoli,« je bil stavek, ki ga je z različnimi besedami mnogokrat vpletla v najin pogovor. Takoj po upokojitvi je začela pisati kroniko lekarne; morala je zbrati veliko gradiva, brskati po arhivih, zapisovati ... Zdelo se ji je, da bi ji bil pri delu v veliko pomoč računalnik, a kaj, ko ni poznala niti osnov računalništva. Za Tilko to ni bila ovira. Na pragu šestdesetih si je kupila ustrezno literaturo, jo dobro preštudirala in si kupila računalnik. Vanj med drugim shranjuje tudi dnevnik, ki ga skrbno piše, dokumentirane pa ima tudi vse svoje izlete.

Potuje zelo rada. Ob obisku se mi je pogled ustavil na mizi, kjer so počivala očala in knjiga o izletih. »Imam klapico, približno osemnajst nas je, ki skupaj hodimo na izlete. Ti izleti so zelo zanimivi, saj so izredno poučni: nekdo je zgodovinar in nam razkrije veliko zanimivih stvari, drugi geograf, tretji ... Delimo si svoja znanja in se medsebojno bogatimo. Dobri prijatelji smo.« Le kdo ne bi bil prijatelj s tako čudovito osebo, kot je Tilka. Kljub svoji družabnosti pa si rada vzame nekaj časa zase. Ponavadi zjutraj. Takrat gre na dveurni sprehod in medtem premišljuje, kako ji je lepo.

»Moje življenje je kot igra, nič ni več obvezno, če bi šla rada na sprehod - grem, če mi prija telovadba - telovadim, če bi se rada učila - se učim. Nimam več neodločljivih obveznosti, ne bojum bitke s časom. Vsakega dne sproti sem vesela.« Še prav posebno pa tistega dne v tednu, ko se odpravi na Univerzo za tretje življensko obdobje. Oči ji žarijo, ko pripoveduje o utrinkih s predavanjem angleščine in umetnostne zgodovine.

Tilka je že od nekdaj vedoželjna in z Univezo se ji je uresničila njena dolgoletna želja. Ko jo povprašam, če imajo v skupini tudi kakšnega moškega, se prešerno zasmije. »Ne, čisto same ženske smo. Ne vem, izgleda da si moški ne upajo. Sicer pa nam je tako lepo. Naenkrat nimaš več občutka, da nikomur več ne pripadaš. Spoznavamo mnogo zanimivih stvari, krajev; bili smo npr. že na Škotskem, Dunaju, v Rimu, Benetkah, Pragi, Londonu in še marsikje, odkrili pa smo tudi že najbolj skrite kotičke Slovenije. Če takoj umrem, mi ni žal, da sem živela, kajti po takih izletih je še pa še polna duša.«

Tilka je posebljen primer, kako se da tudi dneve v pokoju preživeti aktivno, izpolnjeno. Petletna hči njene nečakinje jo včasih začudeno sprašuje: »Ja, teta, a ti nič ne znaš, ker se moraš še zdaj učiti, a prej nisi hodila v šolo, da jo moraš obiskovati sedaj s sivimi lasmi?!« Tilka se pri tem skrivnostno zamisli in uganem njeno željo, da bi rada znala še več jezikov. »Kolikor jezikov znaš, toliko veljaš. Zelo rada bi na Univerzi za tretje življensko obdobje obiskovala še predavanja italijanščine, sicer pa je francoščina zelo zanimiva; ja, pa španščina je tako speven jezik ...« Nekaj čez šestdeset jih ima, toda ko začutiš njeno ogromno življensko energijo, notranjo lepoto, ki se dopolnjuje z zunanjo, bi ji prisodil vsaj deset let manj. »Vsak dan je sestavljen iz drobnih srečic, ki se zlivajo v veliko. Osrečujejo in voljo mi dajejo že majhne stvari. Npr. pred dnevi mi je neka deklica na avtobusu odstopila sedež, »pri tem si neopazno z roko obriše solzo, »morda je imela ona celo bolj naporen dan, kot je bil moj in bi jaz lažje stala. Pa pravijo, da je današnja mladina podivjana, slabo vzgojena. To sploh ni res, v vsakem je veliko lepega, pomembno je, kako pristopiš k njemu; od otrok in mladine se lahko veliko naučimo,« se nehote dotakne še aktualne teme Sožitje generacij, k temu pa seveda prida še dejavnost, ki jo najbolj veseli - učenje.

V dneih, ko je nastajal najin pogovor, je potekal ravno Teden vseživljenskega učenja (18.-24. oktober). Morda vam bo Tilka izziv in spodbuda za vedoželjno učenje tudi v tretjem življenskem obdobju. Ko sem odhajala, je dejala: »Želim vam, da bi dočakali tak »penzion«, kot ga imam jaz. Kajti potem se vam bo zelo dobro godilo.« Jaz pa vam želim samo še, da bi jo spoznali. Tilko. Človeka - z veliko začetnico.

Janja Peterlin

LUKA POLAJŽER

10-letni osnovnošolec, ki največ sobot in nedelj preživi na tekmah motokrosa, je letošnjo tekmovalno sezono sedel na več kot tridesetih tekmah. Vrhunec sezone pa je dosegel pred nedavnim v Avstriji, kjer je med približno petdesetimi tekmovalci zasedel odlično 6. mesto. Ko sva Luko nedavno tega obiskali na domu, kjer so naju sprejeli z velikim veseljem, sva bili kar malo presenečeni, ko sva na stenah občudovali plakate njegovih vzornikov. Tudi tremo sva imeli, saj sva se pogovarjali z lanskoletnim PRVAKOM NOTRANJSKE V MOTOKROSU, ki sedaj vozi za klub Rakek, kjer tudi veliko trenira.

Luka, kdaj in zakaj si se začel aktivno ukvarjati z motokrosom?

»Z motokrosom sem se začel ukvarjati pri šestih letih, ker so me zanimali motorji, poleg tega pa so me za motokros navdušili prijatelji, s katerimi sedaj tudi treniram. Največji krivec, če lahko tako rečem, zato, da sem sploh začel aktivno trenirati in nazadnje tudi tekmovati, pa je naš prijatelj Marjan Urbančič (nekdanji skakalec), ki me sedaj tudi občasno trenira in spremlja na tekmah.«

Omenil si, da te Marjan Urbančič le občasno trenira, kdo pa je potem tvoj trener?

»Največkrat me trenira oči, sedaj pa je trenerske posle prevzel Dejan Gantar.«

Da ne bomo govorili le o trenerjih, naju zanima, kakšen je tvoj trening, koliko časa, kje in kdaj?

»Treniram vsak dan, če se le da, glede na vreme in to v popoldanskih urah, ko pride oči iz službe. Trening traja približno štiri ure, toda ne vozim naprestano. Vozim po dvajset minut, nato pa sledi malo počitka, med katerim delam kondicijske vaje in mi oči in trener povesta napake. Tako razdelimo te štiri ure, ki so včasih kratke, včasih pa tudi dolge, predvsem pa naporne, saj moram imeti veliko kondicije in moči, da lahko pri skokih ohranim ravnotežje. Treniram na Kalcah. Ker pa je ta proga premajhna, oz. ker tekmujem za klub Rakek, imam veliko treningov tudi na Rakeku, kjer imamo tudi tekmovalca. Seveda pa ne treniram samo doma, grem tudi v tujino, vendar so to veliki stroški za starše, ki so poleg starih staršev tudi moji največji "finančni ministri", saj je pri nas zelo težko dobiti sponzorja.«

Ko si ravno omenil skoke, pri katerih moraš imeti res veliko moči, naju zanima, kako ohranjaš kondicijo preko celega leta, saj kolikor veva pozimi ne vozite?

»Kondicijo, ki je zelo pomembna za motokros, ohranjam s fitnessom, tekom, kolesarjenjem oz. z vsem, kar je povezano z atletiko.«

Ko že toliko govorimo o treningu, naju še zanima, ali pri motokrosu potrebuješ še kakšno posebno opremo?

»Ja, brez prave opreme tu ne gre. Ker je motokros in ker je prisoten motor, je seveda obvezna čelada brez katere ne gre, saj tu nemalokrat padeš. Imeti moraš tudi naprsnik, ki ščiti oprsje pred kamni, ki ti priletijo od sotekmovalca pred teboj. Prav tako pa imam posebne škornje, ki so spredaj obdani s kovino, ker med vožnjo kar nekajkrat udarim ob različne ovire na progi (kamni, štori ...). Imeti moram tudi posebno obleko, katera ne prepušča vode, predvsem pa blata brez katerega ne gre in je tudi kolikor toliko neobčutljiva na padce, se pravi, da se ne raztrga hitro, poleg tega pa moram imeti tudi rokavice ter ščitnike za komolce in kolena, očala in ledvični pas.«

Pri motokrosu ima glavni pomen motor, seveda tudi voznik motorja, saj mora kar dobro poznati tehniko, ki jo dobiš s pomočjo treningov?

»Tako je. Glavni pomen ima motor. Odkar sem se začel ukvarjati s tem, sem zamenjal že en motor. Trenutno vozim KAWASAKI 60 ccm, ki sta mi ga kupila starša. S tem motorjem vozim že eno sezono in sem bil tudi edini tekmovalca, vsaj tako mislim, ki sem treniral, obenem pa tudi tekmoval z istim motorjem.«

Trening in opremo smo že dodobra spoznali, sedaj pa naju zanima, kje in kdaj si imel prvo tekmo?

Prvi sem za pokale začel voziti pred dvema letoma, kjer so se pokazali že prvi zelo dobri rezultati. Sedaj pa že eno leto vozim za DRŽAVNO LICENCO. To licenco je težko dobiti, saj moraš dobiti zdravniško spričevalo, da lahko

voziš motor, biti moraš član AMD ter zavarovan za kar precej veliko vsoto, obenem pa moraš imeti osem let. Prvo tekmo za državno prvenstvo sem vozil v Semiču, kjer sem zasedel odlično mesto. Poleg državnih tekem pa vozim tudi manjše, a zame velike.«

Nedavno si v Avstriji zasedel neuradno 6. mesto.

»To tekmovalstvo, imenovano McDonaldsov pokal, obsega sedem tekem. Ta pokal je bil poleti in tam sem zasedel odlično 6. mesto. Tega uspeha sem bil zelo vesel, saj je bilo približno 50 tekmovalcev.«

In tvoji drugi letošnji uspehi?

»Državno prvenstvo 99, kjer sem zmagal v podmladku (60 ccm), tekmoval sem tudi v Brezicah, na Rakeku, v Lambergu, Šentvidu pri Stični ... Drugo mesto sem zasedel v Žabjeku, kjer sem se najbolj razveselil medvedka, ki sem ga dobil poleg pokala. Zadnji dve tekmi letošnje sezone pa sem vozil na Rakeku, kjer sem zasedel skupno 6. mesto ter v superkrosu v Krškem, kjer sem osvojil skupno 5. mesto.«

Ali bi zamenjal motokros za kateri drugi šport?

Na začetku sem se odločal, ali bi šel trenirat smučarske skoke ali motokros. Drugače pa mi je všeč tudi hokej. Mami mi je ponujala že marsikaj, ampak sem ji odločno povedal, da ne bo nič.«

In kako komentirajo Lukove uspehe starši?

OČI: »Najprej je Luka vozil motokros le za zabavo, toda njegovi uspehi so se na tekmah vrstili in vrstili in kaj kmalu je začel aktivno trenirati in tudi tekmovati. Tudi sam sem ljubitelj motorjev in sem dolgo časa hranil denar za svoj motor, toda Luka je zaenkrat na prvem mestu, saj si za svoj trud zasluži najino pozornost, predvsem pa najino spodbudo.«

MAMI: »Kar nekajkrat sem Luku predlagala, ko sem na različnih tekmah videla kaj vse se je pripetilo tekmovalcem, da bi bilo bolje, če bi s tem športom prenehal. Toda Luka je te neozgodne komentiral tako: "Sami so si krivi". Ko pa sem videla, kako vztraja, sem to misel opustila.«

Ali je Luka zaradi tega zapostavil šolo?

OČI: »Ko pridem domov ima Luka narejeno že vso nalogo in se tudi že vse nauči, kar je potrebno za naslednji dan, tako da se lahko po kosilu mirno odpraviva na trening.«

MAMI: »Zaenkrat še ni dobil slabe ocene, zato mu tudi pustiva, da se s tem športom ukvarja.«

Tak je Luka in njegovi starši, ki so naju sprejeli res z velikim veseljem.

Odšli sva prepričani, da bo Luka še dolgo vozil motokros in da bomo njegovo ime še velikokrat zasledili.

B. Rudolf in K. Čuk

PLANINSKI KROŽEK NA OŠ TABOR

Tudi vreme nam je naklonjeno, bi se lahko pohvalili, saj smo že drugi letošnji pohod izvedli v prelepem jesenskem kolažu barv in prijaznega sonca.

Septembra nas je planinski vodnik Grega Dolenc odpeljal iz Predjame na Lovrenc, 1019 m visok hrib. V pogovoru so otroci, kar 18 jih je bilo, največkrat omenjali prijazne pozdrave starejših vaščanov, ki so v zgodnjem jutru hiteli po kmečkih opravilih in njihovo odobravanje, da tako mladi ljudje še vedno zahajajo v hribe. In to v njihove!

Prva pravila planinarjenja smo spoznavali dan poprej, na planinskem krožku, tokrat pa smo preverjali pomnenje in kako znano slišano uporabiti v praksi. Kar dobro nam je šlo, je povedal vodnik. Okoli 3,5 ure hoje je bilo za nami, pa veselje nad pohodi ni izvenelo pri nikomur.

Še več, na drugem pohodu, je bilo 23 otrok in verjamem, da nikomur ni bilo žal sobotnega dopoldneva. Oktobrski pohod je bil bolj učno naravnani in v Kališah nam je Grega pripravil uro spoznavanja planinske opreme in hkrati ob demonstracijah povedal za mnoge pasti, ki neosveščene čakajo v hribih in gorah. Kljub toplemu soncu, ki nas je prijetno grelo v hrbte, je bila budnost in pozornost ter sodelovanje primerno. Povzpeli smo se na stolp in razgled je bil res lep. Pohvaliti je potrebno starše naših otrok, katerih spremstvo je še kako dobrodošlo, saj je skupina zelo številčna. In naprej?

Upam, da nam bo vreme vsaj približno tako naklonjeno kot do sedaj, kajti spoznavali bi radi tudi primorske hribe, katerih obisk bi bil novembra še primeren. Dobro pripravljene se bodo udeležili tudi tradicionalnih pohodov, ki so pozimi, vsi skupaj pa se bomo zopet odpravili na pohod spomladi.

Jana Martinšek

Za velikane izmišljena igra

Amerika 1891... Pletena košara za breskve, ki ji je zaradi starosti in dotrajanosti odpadlo dno in žoga, ki jo James Naismith malomarno vrže proti njej - zadetek ... In še enkrat, pa še enkrat. Igra, kasneje poimenovana košarka, se je rodila. Pravila sproti dopolnjujejo, igra postane hitrejša, zabavnejša. Potem postavijo koš na 2,75 metra, previsoko za nas navadne "palčke". Igranje košarke zahteva že v osnovi višino blizu in nad dva metra, pa še telesno moč igralcev, skočnost, hitrost, reflekse ...

Logatec 1999 ... Predstavniki Košarkarskega kluba izpeljejo svojo predstavitev za Logaške novice na zanimiv, predvsem pa zelo iznajdljiv način. Povabijo me na tekmo članov, ki igrajo v II. ligi zahod. Tekma proti močnemu nasprotniku iz Ljubljane, Ježici. Na koncu sedem točk več za goste, čeprav je bil le dve minuti pred koncem rezultat še izenačen. Malo, a vseeno dovolj za izgubo točk. Sicer načrtovan, oziroma pričakovani poraz, vendar vseeno zadetek v polno. Zakaj? Tekma je pokazala vse težave, s katerimi se bori logaški klub in jih premaguje na tak ali drugačen način. Dvorana, v kateri igrajo, je premajhna. Delegat tekme, ki sedi za mizo, kjer so tudi zapisnikarji in časomerilci, iztegne noge in skoraj spotakne igralca, ki ob stranski črti vodi žogo. Seveda, saj že mizica stoji nekaj centimetrov v igrišču. Na drugi strani - pod košem - so mladi gledalci, ki z dvema improviziranimi bobnoma vzpodbujajo domačine, prav tako na sami liniji igrišča, starejši se gnetejo v kotu, blizu izhoda, drugam tako ne morejo ...

Košarkarska zveza logaškemu košarkarskemu klubu podaljšuje posebno dovoljenje za igranje v tej dvorani. V njej so leta 1974 igrali Čosić, Jelovac, Slavnić - za reprezentanco takratne Jugoslavije proti ekipi Olimpije. Ja, leta 1974 ... Petindvajset let je od takrat!

Semafor, ki stane ne vem koliko, ni dovolj dober - zamenjava bo potrebna. Kdaj? Kako? Vsaka tekma članov doma stane 100.000 SIT.

Sodniki, delegat, vsi poberejo svoj davek ...

Košarko so Logatčani igrali že pred leti, ligaške tekme in igra na tekmovalnem nivoju je zamrla za dolga leta, pred štirimi leti pa je Marko Kavčič spet postavil nekakšne temelje za tekmovalno usmeritev logaških košarkarjev:

»Že sedemindvajset let se vsak petek dobivamo na rekreativnem igranju košarke v Gornjem Logatcu, le dve leti manj ob torkih v Dolnjem Logatcu. Nismo sli narazen - vsaj vsi ne - čakali smo na dovolj motivirano, zainteresirano, tudi primerno visoko generacijo mladih, ki zdaj nadaljuje tam, kjer mi nismo imeli več možnosti za uspešnost.«

V razgovor vskoči predsednik kluba, Janko Filipič: »V klubu je trenutno 120 članov, predvsem mladih. Imamo vse kategorije od cicibanov do veteranov, ja, tudi ekipo deklet, ki smo jo ustanovili skupaj z OŠ 8 talcev. V ekipe in delo vključujemo tudi tiste mlade, ki nadaljujejo šolanje izven občine v srednjih šolah, vse te ekipe moramo opremiti, saj je to osnova za pripadnost klubu. Pomagajo sponzorji, kar nekaj jih je in ob tej priložnosti se jim zahvaljujem za pomoč. Prirejamo košarkarski ples ob novem letu, pa ne zaradi veselice, ampak zaradi enkratne priložnosti druženja vseh košarkarskih generacij Logatca. Drugo leto bomo v času počitnic pripravili košarkarski tabor, na katerem bo dobrodošel vsak, ki ga količkaj zanima košarka, naše delo, problemi kluba ...«

Kaj pa uspehi, dosežki kluba?

Trener Rok Zupan (sicer Vrhnčan, ki že štiri leta vsakodnevno prihaja trenirati KK Logatec) je kar iz rokava stresel podatke za lansko sezono: »Člani so uspešno zadržali status zahodnih drugoligašev, letnik 86 je na turnirju v Litiji osvojil peto mesto v Sloveniji, letnik 85 je uspešno nastopal v I. ligi zahod, kadeti (letnik 84) so bili prvi v II. ligi zahod, mladinci tretji do četrti v II. ligi zahod. Na mednarodnem turnirju mlajše selekcije z udeležbo 16 ekip iz Italije, Hrvaške in Slovenije v Sežani smo osvojili drugo mesto, na prijateljski tekmi pionirjev z zagrebško Cibono smo zmagali. Imamo tudi dva kandidata za reprezentance Slovenije v mlajših kategorijah; to sta Kešelj in Stepanovič. Zaradi uveljavljanja in (ali) neizkušnosti ekipe članov smo poiskali pomoč igralcev iz bližnje okolice, ob dobrem delu z domačimi pa bodo tudi te potrebe manjše, sicer pa, katera ekipa v Sloveniji nima pomoči od drugod. Za veliko opravljenega dela se moram zahvaliti pomočniku Idrizu Ramčiču, ki je kar deklica za vse.«

Konec odmora med polčasema, vrnemo se nazaj na tekmo. Ekipa Logatca je v povprečju za nekaj centimetrov manjša od nasprotnikov, tudi najvišji

igralec domačinov je nižji (in to precej) od najvišjega gosta. Sodnika - zame presenetljivo - dopuščata grobo, umazano igro, polno prerivanja, skoraj nekakšen ragbi. Tudi v tem elementu so domačini slabotnejši; že po teži. Trenutni handicap je še mladost ekipe, najstarejši blizu 24 let, povprečje pa 19,7 leta. Mlada ekipa, ki pa gotovo napoveduje ... »... boljšo prihodnost. V naslednjih dveh letih bodo počasi v članski ekipi ključne pozicije prevzeli Markelj, Juršič, De Gleria. In če smo v štirih letih praktično iz nič nekaj naredili, ni hudič, da nam ne bi uspelo še kaj. Tudi šest ur treninga dnevno (jasno za vse generacije in ekipe) se mora poznati. Načrtujemo obstanek članov v II. ligi zahod, premagati bi morali Cerknico, Ilirsko Bistrico, Tolmin smo že, Žiri. Ekipe mlajših kategorij moramo obdržati vsaj na takem nivoju, poskušali bomo narediti tudi še kaj več,« sta skoraj v en glas povedala trenerja Zupan in Ramčič, predsednik kluba Filipič pa je dodal: »Morda nam bo to uspelo tudi zaradi zanimivega, nenavadnega načina motiviranja mladih igralcev. Preko sponzorja jim omogočamo opravljanje voznškega izpita skupaj s praktičnimi vožnjami, plačamo jim mesečno avtobusno vozovnico v kraj šolanja (Postojna, Idrija, Ljubljana). Prevoze na tekme gostovanj smo se odločili realizirati s profesionalnimi šoferji, kar je zaradi same varnosti igralcev na potovanjih korak naprej ...«

Rok Zupan je nekako sramežljivo zaprosil: »Napišite, da mi največ pomeni in da najbolj uživam, kadar kakšna naša (logaška!) selekcija premaga Vrhnčane z njihovim mnogo daljšim stažem igranja, tradicijo, financami ...«

Ob odhodu sem iz slačilnice domačinov slišal trenerjev: »Bravo, fantje,« namenjen dvanajstim igralcem in se mu - kljub porazu - tiho pridružil in že razmišljal, na kakšen način naj predstavim KOŠARKARSKI KLUB LOGATEC. Upam, da mi je z njihovo pomočjo uspelo.

Miro Leskovec

Prva Slovenka, ki je objadrala svet

Sredi oktobra je v Modri dvorani Knjižnice Logatec predstavila svoje knjige Morje in ljubezen ter diapozitive s popotovanja okoli sveta. Milanka Lange-Lipovec obiskovalce potopisnega večera ni navdušila le s čudovitimi utrinki s potovanja, temveč predvsem s svojo življensko zgodbo. V poznih srednjih letih je namreč sprejela izziv: zaključila je z ustaljenim, mirnim življenjem; pustila službo profesorice francoščine in se z novim življenskim spremljevalcem in barko Vakuto odpravila na pot okoli sveta, ki je trajala tri leta. Sprva ni imela o jadrnanju niti osnovnega znanja, toda odločna Pohorka pravi, da smo na svetu zato, da se učimo.

Njeno življenje pa je že od nekdaj zbir izzivov in tveganj. Sicer pa zase pravi: »Z vsake poti se vrnem spremenjena in malce boljša, vsak bralec pa lahko z menoj doživlja potovanja ter zahrepeni, da bi zaživel svoje sanje, poln zaupanja in veselja ob čudežu, ki je naše življenje.« Način življenja, njen pogled na svet, je spodbudil tudi obiskovalce predavanja, ki so podajali svoja razmišljanja in ji postavljali zelo iskriča vprašanja. Ob sklepu večera ji je ravnateljica Knjižnice podarila cvet, ki je skrival v sebi simboliko: še naprej naj cveti njeno zanimivo življenje, popotovanja in knjige, s pomočjo katerih bomo lahko potovali skupaj z njo. (J.P.)

Adi Smolar v Rovtah

Publika je ponorela

Adi Smolar, eden najbolj slavnih slovenskih glasbenikov in človek bogatega duha, avtor novopečene zgoščenke z naslovom *Bo treba delat in večkratni dobitnik Zlatega petelina, je oktobra koncertiral v Rovtah.*

Koncert se je začel nekaj minut čez osmo uro. Ves čas, do osme ure, pa je preživel med publiko, dajal avtograme, se z oboževalci fotografiral, spregovoril tu in tam kakšno besedo. Bilo je prijetno in domače. Prve pesmi so nas že takoj na začetku dodobra ogrele. Vzdušje pa je bilo tako navdušujoče, da je marsikoga prijelo, da bi kar zaplesal. Adi Smolar je prepeval le svoje stare uspešnice: *Dvajset ljubic, Bog ne dej, da bi crknu televizor, Jaz sem nor*, čeprav smo pričakovali njegove najnovejše skladbe s plošče *Bo treba delat*. Poskrbel je tudi za humor. Tako je na koncu pesmi *Jaz sem nor* povedal, da hodi iz koncerta na koncert in vedno mu publika po tej pesmi navdušeno ploska in s tem pritrjuje: »Da, Smolar, res si nor! Nikoli se ni doživel, da bi nekdo iz vrste ploskajočih vstal in zavpil: »Ne, Smolar, ti nisi nor!« Svojo izjavo je dopolnil še z mislijo, da če si malo nor, te imajo ljudje rajši, saj te nihče ne jemlje resno. Prikazal je tudi prepir med možem in ženo ter zaupal nov trik moškim, kako naj kuhajo. Imel je tudi nekaj smole, saj se mu je sredi koncerta utrgala struna, pa je hitro namestil novo. Pri petju v živo moraš to vzeti v zakup, saj je petje v živo le nekaj posebnega. Po dveh urah se je koncert končal. Nekateri so še kar navijali za dodatne »štiklece«, a vsega je enkrat konec.

Organizator, KD Rovte, je pevcu podarilo sliko, katere avtorica je Marija Logar. Darila je bil zelo vesel in je obljubil, da bo še prišel, če ga bomo le povabili.

Ajda Žižek

Taborniški rod Srnjak

Z naravo k človeku ...

... je moto, ki se ga držijo vsi, tudi logaški taborniki. Od leta 1993 so združeni v rod Srnjak, ki ima svoje ime po najvišjem hribu v logaški občini ter po gozdni živali, ki jo je najti v okoliških gozdovih. Taborniki so nekoč v Logatcu že bili in sicer so se imenovali Odred Edvarda Kardelja. Nato je prišel čas, ko organiziranega taborništva ni bilo, so pa nekateri navdušenci hodili na taborjenja z ljubljanskimi taborniki. Poleg tega pa so se, nekako "neuradno", z otroki ukvarjali redki posamezniki iz OŠ 8 talcev, od koder je prišla tudi pobuda o obuditvi taborništva.

Taborniki so po starosti razdeljeni na več vodov: na Medvedke in čebelice, Gozdovnike in gozdovnice, Popotnike in popotnice ter Grče. Že v njihovem motu sta poudarjeni dve zelo pomembni stvari: narava in človek. Taborniki niso le nekakšni hostniki, ki imajo radi naravo in živijo z njo; predvsem morajo biti dobri ljudje - po dvanajstih taborniških zakonih morajo med drugim biti plemeniti, zanesljivi, vedoželjni in pripravljeni pomagati. Pomemben je odnos do sočloveka, do skupnosti, katere del so. (Zanimivo, pa ne presenetljivo - kar precej tabornikov je v prostovoljnih gasilskih društvih.) Taborniki obiskujejo tudi kulturne prireditve, skrbijo za svoje zdravje, se ukvarjajo s športom.

Pa vendar je tisto, kar človeka najbolj ali vsaj najprej pritegne pri njih - narava ter vse aktivnosti, ki so z njo povezane. Taborniki se učijo življenja v naravi in z naravo, za to pa morajo obvladati marsikatero veščino. V praksi svoje znanje uporabljajo na letnih taborjenjih, zimovanjih, udeležujejo se mnogobojev (orientacija, lokostrelstvo, postavljanje bivaka, test iz topografije), na pohodih, pri bivačiranju. Logaški taborniki se poleg tega ukvarjajo tudi z drugimi stvarmi: prirejajo polhanja, obnovili so spomenik ob cesti v Lom, lani izdelali svoj časopis in bili na svetovnem srečanju skavtov Jamboree v Čilu.

Letos so se na letno taborjenje odpravili v Breginjski kot, kjer so si ob reki Nadiži postavili tabor, nato pa dneve izpolnili z orientacijskimi in nočnimi pohodi, bivačiranjem, se zabavali na progi preživetja, na lovu za lisico ter modni reviji, organizirali tematske dneve in se nasploh izpopolnjevali v znanju. Ob vsem tem pa so našli čas in, čisto po taborniško, pomagali domačinom pri obnovi dveh hiš ter pri ohranjanju nezaraslih površin, ki jih je začel prekrivati gozd.

V začetku maja so začeli urejati brunarico na Naklu, ki naj bi jo dobili v najem, takoj ko se reši vpis v zemljiško knjigo. Iz brunarice želijo narediti center, kjer naj bi se zbirali predvsem taborniki.

Društvo tabornikov je sicer član športne zveze, pa vendar niso "klasičen" športni klub, svojih aktivnosti ne morejo prikazati s športnimi rezultati. Morda veliko povedo besede nekega prijatelja, tabornika, ki pravi, da se je za taborništvo odločil zato, ker je zelo rad v naravi in se rad razgiba, preveliki telesni naporji pa mu ne dišijo preveč. Taborniki so torej ljudje, ki se trudijo živeti tako z naravo kot s sočlovekom.

Petra Trček

Uspešni logaški modelarji

na tekmah za svetovni pokal v Sazeni pri Pragi na Češkem in v Rybniku na Poljskem

Vrhunec mednarodnih FAI tekmovanj je bil prav gotovo na športnem letališču Sazena nedaleč od češke prestolnice Prage. To je bilo 22. in 23. maja 1999. Tekma v raketnem modelarstvu je štela za svetovni pokal.

Tekme se je udeležilo 32 tekmovalcev iz Slovaške, Nemčije, Poljske, Češke, Švice, Rusije in tudi Slovenije. Odlični tekmovalni pogoji so prepričali tudi Miho Čudna iz Ljubljane in Ivana Turka (član MMK Logatec), da sta zastopala slovenske barve.

Tekmovanje je potekalo v treh kategorijah, in sicer v kategoriji raket s trakom - S6A, v kateri je bil najboljši švicarski tekmovalec, četrto mesto je dosegel Ivan Turk, deseto pa Miha Čuden.

V kategoriji radijsko vodenih raketoplanov - S8E je dosegel prvo mesto Štefan Mokran (SLOVAŠKA), drugo mesto Michal Žitnan (SK) in tretje mesto Jan Pukl (CZ), naš Ivan Turk je dosegel deveto mesto.

Prav tako so tekmovali v kategoriji S8E/P, v kateri je zmagal Jiri Tuma (CZ), drugo mesto je dosegel Michal Žitnan (SK) in tretje mesto Jan Pukl (CZ), Ivan Turk pa je uspešno pristal na sedmem mestu.

Mnogo bolj uspešna za slovenski oz. logaški tabor je bila tekma za svetovni pokal v raketnem modelarstvu v Rybniku na Poljskem, konec avgusta.

Udeležencev iz tujine je bilo kar precej, ne gre pa tudi zanemariti številčnega poljskega moštva. Sodelovalo je kar 52 tekmovalcev iz Poljske, Rusije, Litve, Slovaške, Češke,

Nemčije, udeležili pa smo se jo tudi člani logaškega modelarsko-maketarskega kluba. To smo bili Ivan Turk, Uroš Turk, Damjan Bohar in Klemen Bogataj. Slednji smo bili ob pogledu na tekmovalni poligon kar malo razočarani, saj je bil teren zelo razgiban in poraščen. To je nekaterim povzročilo ogromno preglavic, predvsem tekmovalcem v kategoriji raket s trakom, katerih modeli so se kot za stavo izgubljali v bližnji goščavi. Omeniti gre tudi, da smo bili edina ekipa iz Slovenije. Tekmovanje je potekalo v kategorijah rakete s trakom - S6E oz. S8E/P, poleg tega pa je bila tekma v maketah. V kategoriji S8E/P oz. S8/E je nastopilo 20 tekmovalcev, med katerimi je Ivan Turk dosegel tretje mesto. V kategoriji raket s trakom - S6A je nastopilo kar 52 tekmovalcev.

Tudi v tej kategoriji so člani MMK Logatec dosegli odlični uspeh. Ivan Turk je svetovni konkurenci izmaknil tretje (3.) mesto, Damjan Bohar je zavzel 20. mesto, Uroš Turk 21. mesto, Klemen Bogataj pa 23. mesto, kar je za slednje tri zelo vzpodbudno, saj smo v modelarstvu praktično novinci. V kategoriji radijsko vodenih raketoplanov - S8E pa je Ivan Turk (SLO) dosegel četrto mesto.

Ob vsem tem so organizatorji pripravili tudi Balantines cup v kategoriji S8E, v kateri je Ivan Turk le za las zgrešil prvo mesto.

Klemen Bogataj

Damjan Bohar, Uroš Turk, Ivan Turk in Klemen Bogataj (od leve proti desni)

Smučišče Sekirica čaka na prvi sneg! - Vse bliže je čas, ko bomo iz shramb na svetlo potegnili smuči z njih obrisali prah, ki se je nabral v času od zadnjega snega in jih preden se bomo podali na katero od mondenih smučišč preiskusili na domačem (malo večjem puklu) Sekirici. Ravno v teh dneh upravitelj vlečnice Sekirica končuje redna remonta dela na sami napravi in smučišču: opravi je obnovo dotrajanih sider, zaščiti nosilno konstrukcijo, skrajša dolžino vlečne jeklene vrvi in očisti okolico vlečnice, smučarskih in sankarskih površin. Na koncu pridemo do sklepa; upravitelja smučišča Sekirica prvi sneg, za razliko od komunalnih in cestnih služb, ne bo presenetil, ker ga pripravljeno čaka. Upajmo le, da bo mati narava s snegom tudi letos tako radodarna kot minulo zimo. Podrobneje o minuli smučarski sezoni in o načrtih v decemberski številki. (K.V.)

Mažoretke na državnem prvenstvu - Sredi oktobra je bilo v Slovenski Bistrici III. državno prvenstvo mažoretnih skupin Slovenije, katerega so se udeležile tudi MAŽORETKE iz LOGATCA in dosegle lepe uvrstitve. Tekmovanja so se udeležile s štirimi skupinami in dosegle: 3 x drugo mesto v kategoriji A senior, A junior in C junir ter tretje mesto v kategoriji B junior. Med posameznicami pa so dosegle: v kategoriji B solo: 1. mesto Katarina Janjič, 2. mesto Barbara Čuk, 7. mesto Bojana Volk, v kategoriji C solo: 1. mesto Anja Rihberger, 4. mesto Jerca Korče, v kategoriji B duo: 3. mesto Barbara Čuk in Monika Janjič, 4. mesto Desanka Maksič in Urška Modrijan, v kategoriji B trio: 1. mesto Barbara Jereb, Branka Oštir in Nataša Kovačević (V.T.)

Zaključek kolesarske sezone

Dnevi postajajo vse bolj hladni in deževni, na cestah lahko srečamo le še kakšnega osamelega kolesarja. Ker je sezona kolesarjev minila, sta podjetje Mali d.o.o. in Logaške novice 17. oktobra organizirala kolesarjenje, ki se ga je udeležilo 22 kolesarjev. Iz Logatca so se najprej odpravili proti Cerknici, kjer jih je čakal najhujši vzpon na progi - Slivnica. Na vrhu so se ob prijazni postrežbi okrepcali z dobrim kosilom, nato pa ob robu Cerkniškega polja odkolesarili do Rakovega Škocjana, kjer so si ogledali glavne znamenitosti. Naslednja postaja je bil grad Hassberg pri Planini, od koder so se mimo Planinskega polja in Grčarevca vrnili v Logatec. Kolesarjenja se kljub povabilu niso udeležili člani kolesarskega kluba; na pot so se podali le trije Logatčani ter kolesarji iz Vrhnice in Idrije. (P.T.)

Polharska noč v Hotedršici - Kulturno turistično društvo Hotedršica je konec septembra priredilo Polharsko noč. Vaščani so se zbrali pred črno kuhinjo, od koder so izurjeni polharji popeljali, tiste z manj izkušnjami, v gozd nastavit pasti - polharice. Ko se je znočilo, so se na prijetni jasi sredi gozda (Ravne) zbrali drugič. Prežeti s pričakovanjem so se odrasli in otroci vsako uro odpravili globlje v gozd, v želji, da bi v nastavljenih pasteh našli plen. Toda vsakokrat so se vračali praznih rok. Čarobna svetloba polne lune je namreč košatorepe živalce pregnala v njihove luknje. Razočarani so bili vsi. Še najbolj pa najmlajši, ki sta jih skupaj z njihovimi starši za polhanje navdušili vzgojiteljici iz vrtca. Da bi pregnala žalost iz otroških oči, se je ena izmed mamic znašla in od doma prinesla pred tednom dni nalovljene polhe, ki so jih potem spekli in pojedli skupaj s kuhano polento. Problem je bil tako rešen, želodci pa siti. Vzdušje je popravil še harmonikaš, ob čigar glasbi se je nekaj parov tudi zavrtelo. Rajanje sredi gozda je v prijetnem vzdušju trajalo do zgodnjih jutranjih ur, ko so se zadovoljni vračali domov. (D.M.)

LOGAŠKA KULTURA

- KRIZANTEMA SIROMAKOVA?

Manj kot dva meseca nas še loči od leta 2000, logaška kultura pa se še vedno otepa s problemi, ki jim ni videti ne konca ne kraja. Kljub prizadevanju mnogih kulturnih delavcev, ki so v zadnjih letih opravljali določene funkcije povezane z občinsko kulturo, kljub velikemu številu aktivnih kulturnih društev v občini in kljub velikim uspehom, ki jih dosegajo posamezna društva, s stanjem na tem področju javnega življenja ne moremo biti zadovoljni.

V občini Logatec je registriranih osemnajst kulturnih društev, od tega jih je aktivnih petnajst, kar je tudi eden od pogojev za ustanovitev območnega Sklada za ljubiteljske kulturne dejavnosti. V letu 1998 je tudi občina Logatec skušala ustanoviti izpostavo. Veliko dela, pogovorov in dokazovanja o bogati kulturni dejavnosti v logaški občini je bilo potrebno, da so se na republiški izpostavi odločili, da se začne postopek o ustanovitvi logaške izpostave Sklada. Za vodjo izpostave je bila imenovana Silvia Ilič. Sklad bi jo zaposlil za polovični delovni čas, polovično pa naj bi jo za usklajevanje dela s kulturnimi društvi zaposlila Občina Logatec. Ko je že vse kazalo, da smo končno dobili človeka, ki se bo lahko v celoti posvetil logaški kulturi, je spet vse krenilo rakovo pot. Republika je zavlačevala za registracijo več mesecev in še danes ni uradnega dokumenta, da je Sklad končno registriran. Občina Logatec je zato gospo Ilič zaposlila za polni delovni čas in zdaj opravlja naloge višje strokovne sodelavke za kulturo in turizem in kultura v Logatcu se je znova znašla na mrtvi točki. Silvia Ilič je povedala, da je vse od novembra leta 1998 delala tako, kot da Sklad je, žal pa od republike nismo dobili niti tolarja za načrtovane kulturne projekte, vse je finančno pokrila občina sama. Ker mora zdaj poleg kulture skrbeti tudi za turizem, spet ni takšne povezave in sodelovanja s kulturnimi društvi, kot bi si želela in kot društva od nje najbrž tudi pričakujejo. Res pa je tudi, da od društev zelo težko dobi kakršne koli informacije in zahtevane podatke. Do določene roka za oddajo programov in kulturnega koledarja je dobila podatke le od nekaj kulturnih društev. Zato se vedno znova dogaja, da prihaja do podvajanja prireditev, kar povzroči slabo voljo v društvih, slabo obiskane prireditve in veliko nezadovoljstva tistih, ki se morajo odločiti med več prireditvami, ogledali pa bi si radi vse. Najbrž bo potrebno boljše sodelovanje z obeh strani, da bomo končno tudi v Logatcu pravočasno dobili popoln kulturni koledar prireditev, ki ga bomo lahko s ponosom predstavili in ponudili tudi izven naše občine.

Predsednik Zveze kulturnih društev Logatec, gospod Slavko Albreht, si že štiri leta prizadeva, da bi končno tudi v naši občini zaposlili nekoga, ki bi se ukvarjal samo s kulturo in to s kulturnimi društvi v občini, s povezavo z republiko in s prikazovanjem logaške kulture navzven. Meni, da imamo v Logatcu dosti bolj razvito ljubiteljsko kulturno dejavnost kot v nekaterih večjih krajih, pa se ne znamo dovolj pohvaliti z njo, jo ponuditi tudi drugam in tako marsikdo izven naše občine misli, da se v Logatcu na kulturnem področju sploh nič ne dogaja. O vsem tem se je pogovarjal na številnih sestankih s predstavniki društev, s predstavniki občinske oblasti, a žal, zadovoljivih rezultatov ni. Zato je zelo razočaran. Poskušal bo v dogovoru z županom, njegovim namestnikom in z vsemi, ki si želijo boljše stanje v logaški kulturi, doseči, da v naši občini vendarle začne delovati Sklad za ljubiteljsko kulturo in da se vzpostavijo takšna pravila pri delovanju in financiranju društev, s katerimi bodo zadovoljni vsi. Če mu to ne bo uspelo do konca tega leta, bo odstopil s položaja predsednika Zveze kulturnih društev.

Tudi župan, g. Janez Nagode, ni zadovoljen s stanjem v logaški kulturi. Ker tudi sam aktivno deluje v kulturnem društvu, mu je problematika že dolgo znana. Prizadeval si bo, da bo čim bolj aktivno sodeloval pri reševanju perečih problemov v kulturi.

In kaj pravijo na to društva? Vsa so že začela z delom, pridno pripravljajo projekte za novo sezono, kulturna politika pa jih ne zanima kaj dosti. Želijo si, da bi lahko v miru delovala, da bi bilo njihovo delo opaženo in primerno vrednoteno, da bi kdo iz občine tudi sam od sebe kdaj potrkal na njihova vrata in jih vprašal, kako jim gre in če kaj potrebujejo in da se jim ne bi bilo treba poleg vsega prostovoljnega dela in časa, ki ga vložijo v kulturno dejavnost, boriti še za vsak tolar.

Upamo, da bo okrog šeststo aktivnih ljudi v logaških kulturnih društvih začelo prelomno leto 2000 z jasno zastavljenimi cilji, ki jih bo določila občinska politika, da se jim ne bo več treba ubadati s problemi vadbenih prostorov, s pomanjkanjem finančnih sredstev, z ustreznimi predstavami svojih projektov, temveč samo še s čim bolj izvirmimi ustvarjalnimi idejami, ki jih bodo lahko udeležili pod okriljem svojega kulturnega društva.

In takrat bo tako, kot pravi Ivan Cankar: »Kultura ne bo več krizantema siromakova, temveč bogastvo bogatega.«

Bojana Levinger

Vodnjak na Čevici in Večer pri vodnjaku

Že lepo vrsto let je na kresni večer v lepem okolju podružnične cerkve sv. Jožefa na Čevici in vodnjaka, ki ga poznamo kot Tollazijevo štirno, etnološki večer, ki ga zdaj prireja Pevsko društvo Logatec, prej pa Mešani pevski zbor DMG Logatec. Gotovo marsikoga zanima, kako je prišlo do teh koncertov in do izbire okolja.

Naj najprej opišem okolje, kjer se vrstijo Večeri pri vodnjaku. Cerkev je postavljena na manjši vzpetini na Čevici. Kdaj točno je bila cerkev sezidana, ni znano, po tlorisu sodeč verjetno pred 18. stoletjem. V požaru leta 1876 je zgorel zvonik, kasneje so zgradili novega. Tollazijeva štirna je bila sezidana leta 1883. Vodnjak stoji pod odprto uro, ki je pokrita z mnogokotno streho, ki jo podpira osem opečnatih stebrov. Leta 1981 je bil vodnjak v celoti obnovljen. Cerkev in vodnjak predstavljata skladno zaokroženo prostorsko enoto.

Kako je prišlo do Večerov pri vodnjaku? Leto 1985 je bilo v čast 300-letnici rojstva Johanna Sebastiana Bacha proglašeno za Evropsko leto glasbe. Na seminarju, ki so se ga udeležili pevovodje iz vse Slovenije, so jim priporočili, naj za obeležitev tega dogodka organizirajo koncerte na prostem. Tako so se pevci MePZ DMG Logatec, z zborovodjem Zdravkom Novakom, dogovorili za organizacijo takšnega koncerta pri vodnjaku na Čevici. Prav gotovo bi težko našli bolj primerno okolje, saj je ravno prav odmaknjeno od ceste. Da so prebivalci Čevice ponosni na te koncerte, lahko vidimo vsako leto. Čevčanske žene in dekleta se potrudijo in sodelujoče ter obiskovalce postrežejo z najrazličnejšimi vrstami peciva.

Pa še ena posebnost odlikuje Večere pri vodnjaku. Zbor vsa leta vabi na koncerte zanimive goste. Gre predvsem za

ljudske godce in pevce ter ohranjevalce domače obrti. S tem obogatijo Večere, saj nam povedo mnogo o življenju naših dedov in pradedov. Naj omenim samo nekatere od sodelujočih: zbirateljica ljudskih pesmi Ljuba Jenče, zbiratelj legend Rado Radešček, Akademsko folklorna skupina France Marolt, če omenim vsaj nekaj najbolj znanih. Od leta 1990 zbor vodi Lovro Grom, nadaljuje začetno tradicijo Večerov pri vodnjaku na kresni večer. Vsebinsko Večere oblikuje in povezuje Milan Trobič. Večeri pri vodnjaku predstavljajo, poleg glasbe in prepevanja, predvsem ohranjanje ljudskega izročila, na katerega smo Slovenci upravičeno ponosni.

Zboru in vsem sodelujočim, kakor tudi požrtvovalnim čevčanskim ženam in dekletom smo za ta doživetja lahko globoko hvaležni.

Nuška Jenko Štravs

Pesem iz domovine za domovino

Koncert, kot vroč zubelj za ogrevanje še tako otoplega srca. Gostovanje Mladinskega pevskega zbora SAN JUSTO iz Buenos Airesa, pod glasbeno izostrenim vodstvom prof. Andrejke Selan Vombergar.

Ne zgodi se ravno pogosto, da je dvorana Narodnega doma v Logatcu (blizu 400 sedežev) razprodana do zadnjega sedeža in čez. Se mora že napovedovati kaj izjemno privlačnega. In na tretjo oktobrsko nedeljo je nadvse pritegljivo zanimanje izzvalo gostovanje Mladinskega (mešanega) pevskega zbora San Justo iz Buenos Airesa. Kajpak, mikavnost je bila tolikanj večja, ker v zboru prepeva slovenska mladost: otroci in vnuki "argentinskega čudeža", namreč potomci Slovencev, ki so si po drugi svetovni vojni morali poiskati novo domovino v daljni Argentini, ki pa je milobno sprejemala slovenske zdomce tudi že davno prej. Prav ti povojni izseljenci, zvesti slovenstvu in Bogu, so uspeli ohraniti slovenski jezik, slovensko kulturo, skratka, slovensko nacionalno bit daleč tam pod Andi. In prav slovenska pesem je bila vseskozi ena od prodornejših možnosti izživljanja poglobljenega narodnostnega čuta zdaj že v tretjo generacijo.

MPZ San Justo, ki ga je pred 27. leti ustanovil Andrej Selan (oče sedanje dirigentke) prav z namenom, da bi pozivljaj slovensko kulturno zavest med argentinskimi Slovenci, je pripotoval na pevsko turnejo po Italiji, Avstriji in Sloveniji z dirigentko izostrenega glasbenega občutka, Andrejko Selan Vombergar. Z njo je zbor oblikoval koncertni program s posebno domiselnostjo. Zavedajoč se svojih korenin je zbor v prvem delu predstavil pisani spored skladb iz

slovenske zborovske zakladnice od Gallusa prek Maška, Adamiča, Vrabca, Simonitija do Vremšaka. Od tod je v drugem delu segel po skladbah argentinskih avtorjev. Dirigentka je z zborom povsem suvereno obvladovala domala vse glasbene elemente, ki jih je terjal sila raznorodni pesemski splet - bodisi slovenske ali argentinske kompozicijske zahtevnosti.

Zbor se je predstavil kot zrel, zvočno poln, izrazno svež in izvajalsko privlačen ansambel, kar je še posebej veljalo za izvedbo slovitte *Kreolske maše* - Misa Criolla, znanega sodobnega argentinskega skladatelja, Ariela Ramirezja. Ko bi ne bilo prepoznavnega sakralnega besedila, značilnega za mašo - Kyrie, Gloria, Credo, Sanctus in Agnus Dei - bi skoraj ne mogli ne v melodični ne v ritmični liniji (oboje tipično južnoameriško) zaslediti cerkveno-obredne skladbe. Toliko temperamenta premore bržčas južnoameriška folklorja, od koder tudi izhajajo motivi te maše.

Zanjo je bila že kar nujna tudi svojevrstna in za nas prav tako netipična instrumentalna spremljava: klavir, kitara, charango in tolkala. Prevzemajoči gejzir glasbenega sporočila, upodobljenega tudi z nadihom slikovitih domorodnih oblačil.

Resnično, naši argentinski rojaki so se predstavili kot vsega spoštovanja vreden zbor širokih možnosti in nič manj obsežnega repertoarja.

Zato je bilo tudi navdušenje poslušalcev nepopisno in težko zaustavljivo; dodatki so bili bolj kot nujni.

Koncertni dogodek, ki je bil za mnoge tudi ponujena priložnost za srečanja s sorodniki, prijatelji in znanci, je organiziral in s *Pobratimijo* pozdravil Logaški oktet in se - po osrdujočih pozdravnih besedah vodje okteta Janeza Gostiše - tako nekako oddolžil rojakom za vso pozornost, ki so jo namenili gostovanju okteta leta 1995. S priložnostno smotrnim veznim besedilom je pospremil koncert Marko Škrli, ki je nevsiljivo domiselno večkrat "ponujal" poslušalcem zborovo zgoščenko *Odmevi izpod Andov*. V imenu logaške občine, ki je gmotno podprla koncertno prireditev, pa je rojake pozdravil logaški župan Janez Nagode.

Vse je dišalo ne le po koncertu, temveč po pravem pravcatem slovenskem kulturnem prazniku; na vse strani obetavni argentinski mladi so prepričljivo in uspešno izpeli pesem iz svoje domovine za domovino svojih očetov.

Marcel Štefančič

Adoramus

uspešen na Reviji študentskih zborov - Otvoritvena prireditev letošnjih študentskih kulturnih dni je bila 3. Revija študentskih pevskih zborov. Na reviji se je predstavilo petnajst slovenskih študentskih zborov, med njimi tudi Mešani pevski zbor Adoramus iz Logatca, ki mu je strokovna žirija podelila Priznanje za najboljšo izvedbo obvezne pesmi.

Čestitamo zboru in zborovodji Marjanu Grdadolniku.

(pš)

GLEDALIŠKI ABONMA 1999/2000

Prvi dve predstavi bosta v mesecu novembru in sicer:

DAN NOROSTI - Špas teater Mengeš
5. november 99 ob 20. uri

POLICIJA d.d. - MGL Ljubljana
26. november 99 ob 20. uri

Obe predstavi bosta v Narodnem domu v Logatcu.

Prodaja abonmajev: Občina Logatec, ga. Silvia Ilič.

V kolikor bodo še prosti sedeži, bo možno kupiti vstopnice za izven eno uro pred začetkom predstave pri blagajni Narodnega doma.

Avtorica teksta O mladinskih delavnicah Jerneja Tušar se opravičuje OŠ Tabor, ker je nehotno izpustila podatek, da mladinske delavnice že več let (tudi v letošnjem šolskem letu) uspešno potekajo tudi na njihovi šoli.

Ko Sveti Martin prevzame vlogo sommelierja

Društvo za razvoj pivske kulture Sommelier Slovenije si že nekaj let prizadeva za razvoj pivske kulture v Sloveniji. Taka in podobna društva v svetu si želijo dvigniti raven kulture uživanja hrane in vina. Tako se tudi poklic sommelier - vinski svetovalec vse bolj uveljavlja v vrstah slovenske kulinarike. Še toliko bolj zato, ker je Slovenija dežela, znana po dobrih, lahko rečemo odličnih vinih.

Vloga sommelierja je širiti pivsko kulturo ter poskrbeti, da gostje ob dobri hrani zaužijejo tisto vino, ki se z izbrano oz. naročeno hrano najbolje druži. V gostinskem lokalu tovrstne mojstre zaposlijo, da gostom priporočijo in priskrbijo vino, ki je kvalitetno, pravilno hranjeno in nenazadnje tudi pravilno postreženo. Sommelierji morajo poznati skupno definicijo oz. skupne karakteristike vina in hrane, ki jih ugotovijo z degustiranjem ter tako poiščejo stičišče obojega. Sommelier mora biti spoštovan, sodelavcem pri delu pomaga in svetuje, gostje pa ga morajo ceniti. Pri delu naj bo marljiv, sam pa naj bi se tudi stalno dodatno strokovno izobraževal. Zagotovo pa je sommelier lahko tudi sam vzrok za to, da gost pride v lokal.

Ko sem izvedel, da imamo v svoji sredi prvega sommelierja v Občini Logatec, sem se nemudoma odpravil k njemu, da mi razodene tovrstno mojstrstvo. To je z opravljenim tečajem pridobil

dvaindvajsetletni Izidor Zelenc. Sicer je končal Srednjo šolo za gostinstvo in turizem ter opravlja doma poklic natakara. Povedal mi je, da takšen osnovni tečaj obsega program 78-tih ur predavanj in praktičnega dela. Priprava na izpit pa zahteva vso angažiranost kandidatov za pridobitev takšnega naziva. Ko sem ga povprašal o konkretnih zadolžitvah sommelierja, mi je le skromno pripovedoval, da mora le-ta skrbeti za razna opravila. Najprej mora poskrbeti za nabavo vin, skladiščenje, za strežbo (seveda za pravilen protokol strežbe). Poznati mora dobro, katera vina lahko priporoči gostu ob skrbno izbranem hišnem meniju in podobno. Sam pravi, da mu je ta diploma posebej pri srcu. Nedvomno bo Izidor dober sommelier, to pa je dobra popotnica gostilni, v kateri Izidor dela. Neki znani fizik in pisatelj iz 18. stoletja je nekoč izjavil: "Imamo mnogo navodil, kako vino pravilno pridelati, nobenega pa ne, kako ga pravilno piti." Danes imamo na razpolago veliko literature, kako se vino pravilno pokaša in kako se ga kulturno pije. Ne samo poklicni degustator, ampak tudi kulturni pivec vina, se bo prvemu kozarcu vina posvetil z vso pozornostjo. Nato bo užival ob naslednjem v lepoti in harmoniji skupaj z jedmi. Pa se vsega tega spomnimo tudi ob bližajočem praznovanju Sv. Martina, ki nam bo v prazne sode znova natočil rujne kapljice.

Stanislav Nagode

Starši (predvsem odraščajočih deklet), prisluhnite!

V naši družbi se stalno ukvarjamo s problemi prevelike teže, v vseh revijah, predvsem na pomlad, mrgoli "idealnih" shujševalnih kur. Obsedeni smo z vitko linijo, saj nas vse revije bombardirajo s podobami koščenih, shujšanih manekenk in nam jih ponujajo kot lepotni ideal. Kakšna manj samozavestna osebnost se hitro pusti prepričati, da ji do osebne sreče in do sreče v življenju manjka samo nekaj izgubljenih kilogramov, pa se bodo stvari pričele urejati same od sebe. Vitkost naj bi sama od sebe prinesla uspeh tako v ljubezni kot v življenju nasploh.

Žal smo zadnje čase pričali pojavu, ki je resnično zstrašujoč, ogrožena pa so predvsem mlada dekleta. Iz zelo različnih vzrokov - osebnostna odpornost in opremljenost, odnosi v družini, samopodoba, nenazadnje pa tudi splošno oboževanje vitkosti - predvsem mladostnice pričenejo s hujšanjem. Zelo pogosto je povod za hujšanje kakšna pripomba o telesni teži, vendar je to le povod in ne vzrok hujšanja. Nekaj izgubljenih kilogramov se ni pogubnih, kadar pa hujšanja ne morejo več zaustaviti, se srečamo s hudo boleznijo, ki jo imenujemo anoreksija. Včasih se pri nekoliko starejših dekletih temu pridruži tudi prenašanje ali bulimija, to pomeni, da se dekleta "napoka" preko mere, potem pa zaužito hrano zavestno izbruha in se k bruhanju sama pripravi.

Kadar je hujšanje prehitro, izguba teže prevelika in že na prvi pogled opazna, postane stanje ogrožujoče za telo, a se dekleta tega ne zavedajo. K bolezni spada tudi popačena slika o lastnem telesu - kot trska suhi deklici se še vedno zdi, da je predebeli in ne zmore več jesti, ker jo to ogroža.

Dejansko pa so ogrožene njene telesne funkcije in delo notranjih organov, v skrajnem primeru (in to ni tako redko, če vmes ne posežejo zdravniki), se anoreksija lahko konča tudi s smrtjo. Moti se tisti, ki misli, da se lahko k problemom s hranjenjem pristopi le s pomočjo močne volje, češ - samo malo volje manjka, pa bo!

Anoreksija je bolezen in ne trenutna mladostniška muha, pri zdravljenju pa je potrebno vplivati tako na telo kot tudi na psihično stanje prizadete osebe.

Ker se na šoli zavedamo problematike problemov s hranjenjem, smo organizirali tudi izobraževanje na to temo. Na šoli bomo imeli posebej predavanje za učitelje, da bodo lažje prepoznavali ta stanja, starše pa vabimo na predavanje posebej za vas, ki bo v četrtek, 25. 11. 1999 ob 16.00 uri, v jedilnici šole 8 talcev v Logatcu.

Predavala bo klinična psihologinja Barbara Čibej, ki se profesionalno ukvarja s problemi odvisnosti, tudi z odvisnostjo od hrane in s problemi hranjenja.

Ker sem prepričana, da starši želite čim več informacij o teh problemih, da bi lahko prepoznali morebitne probleme pri svojih otrocih, oziroma jih pomagali prepričati, upam, da se vas bo čim več udeležilo tega predavanja. Iskreno vabljeni!

Eva Hrovat Kuhar

Zakonci jubilanti župnije sv. Nikolaja so v drugem mesecu novega pastoralnega leta praznovali svoje obletnice porok. Praznovanja, ki ga je organizirala Zakonska skupina ŽPS, se je od 130 povabljenih parov udeležila dobra tretjina, ki so si večno zvestobo obljubili pred petimi, desetimi, petnajstimi, ... in petinštiridesetimi leti. Parom je bila posvečena lepo pripravljena slavnostna sveta maša, po njej pa so zakonci jubilanti ob prigrizku pokramljali v Domu Marije in Marte. Mnogim parom je praznovanje jubileja poroke ostalo v zelo lepem spominu, saj so njihovi spomini na poročni dan oživel.

(J.P.)

Pozno poleti so Blekovci postavili križ na mesto, kjer je bil že nekoč. Zbrali so se skoraj vsi Blekovci, prišla sta tudi župnik in župan. Bil je lep dogodek, ki bo ostal v lepem spominu. Vsi Blekovci pa se sedaj sprašujejo, kaj je mislil župan, ko je z roko nakazal polovico kazalca? Ali je pri tem mislil na majhen delček občinske pogače, ki jo bodo dobili marljivi Blekovci?

(š.i.)

Kamnolomi, peskokopi, gramoznice - krvave rane v naravi - Strokovnjaki ocenjujejo, da je v Sloveniji več kot 2000 kamnolomov, peskokopov in gramoznic, kjer se kamen in pesek kot naravno bogastvo izkoriščata brez ustreznih dovoljenj. Poleg njih je še veliko tistih, ki dovoljenja imajo, delujejo pa čez njihove okvire. Peskokop imamo tudi v Logatcu, grdo rano v okolju predstavlja. Peskokop v Smolevcu je odličen fotografski ambient, primeren pa je tudi za kritično novinarsko obdelavo. Uredništvo Logaških novic ga bo pod svojo raziskovalno lupo vzelo prihodnji mesec.

Slovensko ekološko gibanje, Sekcija za sanacijo slovenskih kamnolomov pa organizira fotografski natečaj s temo kamnolomov, peskokopov in gramoznic. Na natečaju lahko sodelujejo osnovnošolci in srednješolci, samostojno ali pod vodstvom mentorjev.

Vsaka avtor mora predložiti tri barvne fotografije velikosti 18x24 ali 24 x 30 cm. Avtorska dela pošljite do 31. decembra 1999 na naslov Slovensko ekološko gibanje, Prečna ulica 2, Ljubljana s pripisom Za natečaj. Prispele fotografije bo ocenila strokovna žirija in najboljše nagradila.

(bn)

PRISPEVKE ZA NASLEDNJO ŠTEVILKO ODDAJTE DO 25. NOVEMBRA

Logaške novice, glasilo Občine Logatec

Ustanovitelj: Občina Logatec

Izdajanje: Mali d.o.o., založniško in trgovsko podjetje

Tisk: Mali d.o.o.

Odgovorni urednik: Anton Mali

Stalni sodelovci(ke): Janja Peterlin, Miro Leskovec, Franc Bogataj, Petra Trček, Bojana Levinger, Branka Novak, Karmen Osredkar, Dušan Černigoj, Lidija Oštr, Maša Zupančič, Urška Modrijan, Ajda Žižek, Marcel Štefančič, Ksimeroni Vrbečič, Bernarda Rudolf, Katarina Čuk, Stanislav Nagode

Naslov uredništva: Logaške novice, Mali d.o.o., Čevica 4,

1370 Logatec; telefon 061 790 660, fax 061 790 664,

e-mail: mali siol.net

Ponatis celote ali posameznih delov in njihova uporaba v drugih medijih je dovoljena le s pisnim dovoljenjem. Po 1.točki

43.člena ZDDV se plačuje DDV po stopnji 19%. Rokopisov in

fotografij ne vračamo. Pridružujemo si pravico do krajsanja

prispevkov. Nenaročenih prispevkov ne honoriramo!

Fotografije brez navedbe avtorja - arhiv Logaških novic. Glasilo

prejmerjo vsa gospodinjstva v občini Logatec brezplačno.

LEPOTA & ZDRAVJE, več kot kozmetični salon

Kozmetični salon Lepota & zdravje, ki ga vodi višja medicinska sestra, kozmetik, Lidija Kern, v svoji ponudbi nudi pestro paleto kvalitetnih programov za obraz in telo.

PROGRAMI ZA OBRAZ

NEGA OBRAZA, VRATU IN DEKOLTEJA: Obiskovalcem kozmetičnih salonov dobro znan postopek, ki dobro de koži in splošnemu počutju. Še posebej, če se izvaja individualno, ob prijetni glasbi, v prijetnem prostoru in ob uporabi vrhunske kozmetike.

PROGRAM ZA AKNE: Čeprav so akne navadno trdovraten in dalj časa trajajoč problem, velja, da jih lahko s pravilno in sistematično nego precej omilimo. V kozmetičnem salonu Lepota & zdravje je v program za akne, če je potrebno, vključen tudi zdravnik dermatolog.

ODSTRANJEVANJE DLAČIC S ČEBELJIM VOSKOM IN TRAJNO ODSTRANJEVANJE DLAČIC Z ELEKTROEPILACIJO sta postopka, ki lahko pripomoreta k večji urejenosti vsake ženske.

LIČENJE OBRAZA za posebne in svečane priložnosti ali kar tako, za lepši dan.

PROGRAMI ZA TELO

PREČIŠČEVANJE TELESNA Z GLINO: Postopek imenovan UNIVERSAL CONTOUR WRAP, ki ga je Lidija Kern po uspešnem šolanju v Londonu prinesla v Slovenijo, pomeni povijanje in oblikovanje telesa s povoji in posebno morskno glino. Glina izredno učinkovito prečisti tkivo celega telesa, izboljša njegovo čvrstost in kvaliteto kože, zmanjša obseg za nekaj centimetrov in izboljša počutje.

Universal contour wrap tako predstavlja odlično dopolnilo raznim gibalnim in dietnim programom za izboljšanje počutja in videza.

ZMANJŠEVANJE TELESNE TEŽE: Čas zmanjševanja telesne teže naj bi bil pravzaprav čas privajanja na nov, bolj zdrav način prehrane. Da pa gre vse skupaj lažje in hitreje, so v kozmetičnem salonu Lepota & zdravje dieti in gibalnim vajam priključili tudi odličen postopek Universal contour wrap.

PROGRAM ZMANJŠEVANJA CELULITA: Celulit je problem, ki pesti večino žensk. Vendar tudi za celulit velja, da ga lahko z aktivnim pristopom in s pomočjo dobrih postopkov precej omilimo.

TELESNA MASAŽA: Moč dotika rok, ki omili bolečino in dobro de splošnemu počutju.

V kozmetičnem salonu Lepota & zdravje pravijo: "Veliko vemo, znanje pa smo pripravljene z vami tudi deliti." Zato organizirajo IZOBRAŽEVALNE PROGRAME, in sicer:

- šolo pravilnega ličenja in
- šolo pravilne nege.

Kozmetični salon Lepota & zdravje tesno sodeluje tudi s SPECIALISTOM DERMATOLOGOM.

Pri njih lahko kupite tudi zelo kvalitetno kozmetiko za obraz in telo MATIS in prav tako kvalitetno kolekcijo za nego nog GEHWOLL.

Za konec pa še tole: Kozmetični salon Lepota & zdravje obiskuje veliko ljudi, tudi iz oddaljenih krajev. Obiščite jih tudi vi, zagotovo se boste še vrnili.

Namesto hvala - razbit nos

Minuli petek je bil na OŠ 8 talcev ples, kjer je prostovoljno nastopila tudi mlada logaška glasbena skupina. Ker nekaterim ("polizanim modelom") zvrst glasbe ni ustrezala, so znesli svojo jezo na basista skupine in njegovega brata, ki so ga zelo pretepli in mu pri tem razbili nos. Ob tem se mi poraja vprašanje, kako je bilo poskrbljeno za varnost, če nastopajoče ob odhodu pretepejo? Kako se znebiti občutka ogroženosti, saj so se vračali domov močno prestrašeni. Se bomo bali svoje otroke pošiljati celo v šolo? Kako preprečiti nasilje?

Varnostniki oz. dežurni učitelji so bili zadolženi za red in varnost na šolskem območju, neljubi dogodek se je pripetil na šolskem dvorišču, ki je območje šole ...

Posledice so že, kdo pa bo nosil odgovornost?

Osa

pošta

Cenjene bralke in bralci!

Prostorske možnosti za objavo vaših pisem so omejene, zato vas prosimo, da nam pošljete največ 20 tipkanih vrstic, tako da bomo lahko objavili čim več vaših mnenj, pripomb in pohval. Če bo dolžina presešla predpisano, si bomo v uredništvu škledno z veljavnim Zakonom o javnih glasilih vzeli pravico in jih ustrezno skrajšali ali priredili. Vaše pismo mora biti opremljeno s polnim naslovom in telefonsko številko, na kateri bomo lahko preverili avtentičnost. Objavili bomo le ime, priimek in kraj bivanja. Naš naslov. Naš naslov: Logaške novice, Čevica 4, 1370 Logatec.

Oh, ta avtobus ...

Pisanje tega prispevka se nisem lotil s slabimi nameni in tudi ne zato, ker bi mi bilo dolgčas. Pač pa že 4 leta, odkar se z logaškimi lokalnimi avtobusi vozim v šolo v Ljubljano, opažam nekatere neprijetnosti, ki jih bom tu popisal. Glede na svoje izkušnje pa lahko dokaj samozavestno trdim, da ga skorajda ni srednješolca, ki se z menoj ne bi strinjal. Mislim, da med logaškimi srednješolci, pa tudi med drugimi, ki se vsak dan vozijo v Ljubljano in nazaj v Logatec, prevladuje precej negativno mnenje o naših lokalnih avtobusih. Vzroki za to so različni. V precejšnji meri so tega nezadovoljstva krivi vozniki, vendar poudarjam, da (hvala Bogu!) obstajajo tudi svetle izjeme! Da pa mi ne bi očitano, da neutemeljeno pljuvam po naših "lokalcih", kot jim radi rečemo, naj navedem nekaj primerov. Prva zelo aktualna situacija, ki je prav gotovo znana prav vsakomur, ki se med delovnim tednom zjutraj med 6. in 8. uro vozi z avtobusom iz Logatca v Ljubljano oz. med 14. in 16. uro iz Ljubljane v Logatec, je naslednja: ko avtobus pripelje na postajo, najsi bo to Krpan ali pa ljubljanska glavna, se čakajoči na avtobus vedno zberejo na enem mestu. Vendar avtobus nikoli ne ustavi tam, kjer ljudje čakajo; vedno se ustavi ali (vsaj) 10 metrov nazaj ali (vsaj) 10 metrov naprej. Nato po možnosti voznik še nekaj časa ne odpre vrat, tako da se čakajoči neizmerno drenjajo pred vrati in nemalokrat koga pošteno zmečkajo.

Drugi primer: onega dne, menda je bilo lanskega decembra, smo na avtobus na ljubljanski postaji na strupenem mrazu čakali več kot 4 ure, pa ga še vedno ni bilo od nikoder. Res je, da je snežilo, vendar je v času našega čakanja pripeljalo nemalo "vrhničanov", ki so dosti počasnejši od našega "logatčana" (res pa je tudi, da vrhniškemu avtobusu ni treba premagovati vrhniškega klanca). Ko je avtobus vendarle pripeljal, je bilo v njem nevzdržno hladno, voznik pa se na prošnje, če lahko vklopi kurjavo, sploh ni odzval.

To sta le dve najznačilnejši neprijetnosti, ki se lahko pripetita potniku iz Ljubljane v Logatec ali obratno. Sicer se v nekoliko časa "nabere" še veliko najrazličnejših "prigod"; dogaja se tudi, da voznik v Gornjem Logatcu potnikov sploh ne pobere. Kaj se pa vendar grede? Verjamem, da so tudi oni kdaj slabe volje, nenazadnje tudi zaradi potnikov (ki se včasih tudi sami zelo neprimerno obnašajo, tudi to je treba priznati!), vendar naj te svoje slabe volje ne izlivajo nad ostale potnike. Ni pošteno.

Voznike (pa ne vse, izjeme so, in prav je tako!) naših "logatčanov" torej pozivam: skušajte biti prijaznejši in bolj dostopni. Tako bo boljše za vas in za nas, potnike. Če bo ta prispevek objavljen, je odvisno od uredništva. Če ga bo kdo prebral, je odvisno od Vas, dragi bralci. Od koga pa je odvisno, če bo kaj spremenil? Srečno!

Tine Vučko

Kaj delajo lastniki psov - ponoči in podnevi?

O psih - predvsem o odnosu ljudi do teh naših »živalskih ljubljencev« - smo v Logaških novicah letos brali že trikrat

Še posebej notica »Se ližejo in podijo mačke« gospe Lidije Oštir (Logaške novice, september 1999) je kar prekipevala od čustev. Avtorica je človeštvo preprosto razdelila na tiste, ki imajo

pse radi, in na tiste, ki jih nimajo. Sama pa se ne prištevam ne v eno ne v drugo skupino - in si bom vendarle drznila nekaj pripomniti!

Prepričana sem, da je treba spoštovati vse živali, torej niso psi nobena izjema, predvsem pa je treba spoštovati ljudi in skrbeti za naše skupno okolje. Na Zemlji namreč živimo skupaj rastline, živali in ljudje, ne pa samo psi, njihovi ljubitelji in neljubitelji.

Zadnjih petnajstih let v Sloveniji je okolje, mestno in vaško, s psi preobremenjeno. Psički so pač v modi, so statusni simbol, in treba je imeti psa pri hiši, tako kot bršljanke na balkonu. Vsak otrok si želi psa - in ga večinoma tudi dobi, zato da ni slabši kot sosedom. Kako pa je potem za vse te »ljubljenčke« poskrbljeno, je drugo vprašanje. Poznam kar preštevilna pasja življenja - kruta so, prav nič poetična. Če bi se o njih pisala umetnostna besedila, bi bila tragična. Ko psiček raste iz ljubkega igrivega mladiča v odraslo mrcino, običajno ni deležen nobene prave šole. Vsaj na kmetih je tako. Otroci pač ne morejo vzgajati pasjega otročiča, odrasli ne znajo, nimajo časa. In ko pes postane nadležen, ga priklenejo »na ketno«, od koder se do smrti več ne reši. Kdo sliši njegovo tuljenje, bevskanje in nemočno lajanje v luno, ki je izraz strahu in osamljenosti? Lastniki so največkrat gluhi za pasja sporočila.

Če je mogoče, psa priklenejo dovolj daleč od svoje hiše, da jih ne moti. Morda žival poslušamo, slišimo in razumemo sosede, vendar ne moremo ne zanjo ne za svoj mir ničesar storiti. Lahko se le zamerimo lastniku mučenega psa, če ga opozorimo, da ne ravna prav in da nas hrup, ki ga pes povzroča, moti podnevi pri delu in ponoči pri počitku.

Tudi na vprašanje, čemu imajo psa, če se z njim niti ne družijo niti ne igrajo, taki ljudje ne znajo odgovoriti. Menda naj bi jim varoval hišo pred roparji, kar pa je čisti nesmisel, saj je priklenjenega nešolanega in osamljenega psa mogoče podkupiti že z lepo besedo, kaj šele s klobaso.

Poznam celo psa, čigar življenjska naloga naj bi bila čuvanje tako dotrajane kmetijske mehanizacije, da si je noben normalen ropar ne bi pozelel. (Mogoče kvečjemu kak kustos iz muzeja v Bistri.) Poznam enega, ki straži vhod v senik, kamor pa bi bilo mogoče udobno vstopiti kjerkoli tudi skozi špranje med deskami. Pa kaj! Važno je, da je pes tam, »na ketni«!

Ali njegov lastnik sprevrženo uživa, da ga mora vsaj nekdo na svetu brezpogojno ubogati? Je tako prijetno imeti sužnja? Je tako blagodejno poslušati nemočno bevskanje v temo?

Drugačna, a ne dosti bolj vesela, je slika v mestih. Tu so psi obsojenini na pretesna stanovanja, premajhne balkone in prekratke sprehode - ljudje pa na njihov utesnjeni lajež in na kakce po pločnikih, v parkih, na otroških igriščih.

Je gospa Lidija Oštir po naključju ali namenoma spregledala, da nejevolje »neljubiteljev psov« niso krivi psi sami, ampak njihovi neodgovorni in brezčutni lastniki? Ganljivo so jo prevzeli odgovori otrok na vprašanje KAJ DELAJO PSI PODNEVI IN KAJ DELAJO PONOČI, ampak KAJ DELAJO NJIHOVI LASTNIKI, pa otrok, vključenih v projekt, očitno nihče ni vprašal.

Umetnost ne raste samo iz razneženih čustev, ampak predvsem iz poguma pogledati resnici v oči.

Kaj pa otroci, ki imajo s psom negativno izkušnjo? Takih v vrhniško-logaškem projektu očitno ni bilo ali pa jih članek ne navaja. Žal vem za neodgovorne lastnike, ki pustijo psa samega v gozd, kar je nedopustno že s stališča ekologije (vznemirjanje gozdnih živali), posebej neodgovorno pa do sprehajalcev, zlasti otrok. Videla sem že, kako je »igriv« (?) pes podrl otroka na tla, v opravičilo pa so lastniki povedali, da pes ni prav nič hud, se le igra! Še bolj nesramen primerek pasjelijubca bi vam celo razložil, da se do psa niste pravilno vedli - torej ste za napad krivi sami. Morda ste nehote pokazali strah? Če bi lastniki psov vedeli, zakaj psa potrebujejo (lov, pomoč pri varovanju živine, vodstvo slepih, druženje ...), bi psi imeli neko smiselno vlogo, nalogo. Če bi lastniki psov poznali potrebe svojih živali (ne samo hrana, ampak tudi dovolj gibanja, igra, družabnost), bi bili psi mirni in zadovoljni. Če bi se lastniki psov zavedali, da pes obremenjuje

okolje s hrupom in iztrebki, kar lahko ogroža druge živali, predvsem pa ljudi, bi premislili, ali si psa sploh lahko privoščijo ali ne. In če bi bili opravljeni vsi ti premisleki, bi bilo psov mnogo manj - a bili bi srečnejši.

V uredništvu Cicibana in Cicidoja, kjer delam kot urednica, se zavestno zelo trudimo prav za tovrstno osveščanje otrok: NI DOVOLJ, DA SE TI ŽIVAL ZDI »LUŠKANA«. NI DOVOLJ, DA SE Z NJO IGRAŠ TAKRAT, KO TEBI »ZAPAŠE«. PES JE ŽIVO BITJE, NE IGRAČA.

Poznati moraš njegove potrebe in poskrbeti, da so zadovoljene. Če tega še ne znaš, pač ne moreš imeti domačega ljubljencega - ali pa ti morajo pomagati starši. In starši, ki so odrasle, odgovorne osebe (naj bi bili!), so tudi dolžni poskrbeti, da ima pes dovolj prostora in da ni nadležen drugim ljudem.

To realistično sporočilo, gospa Lidija Oštir, je manjkalo v vašem navdušenem članku. Pa brez zamere!

Slavica Remškar

Knjižnica Logatec vse bolj postaja tudi informativno in študijsko središče.

V mesecu novembru vas vabijo na predavanje z naslovom

Prisoje in osoje slovenskega turizma

Predaval bo dr. Anton Gosar,

organizira pa ga Filozofska fakulteta iz Ljubljane ob izvolitvi dr. Gosarja v naziv rednega profesorja.

Predavanje bo 9. novembra ob 19.00 v Knjižnici Logatec.

Povabilo na nedeljski izlet

Če spadate med tiste, ki vsak prosti trenutek izkoristijo za skok v naravo, bo sledeča rubrika kot nalašč za vas. Še posebno pristržno vabljani na »naše« izlete pa ste vsi tisti, ki nedelje najraje »presmrčite« pred TV sprejemniki in tarnate nad bolečinami v križu, glavobolom, slabim počutjem in drugimi tegobami ter se ob tem smilite sami sebi in spravljate v slabo voljo še vse ostale družinske člane. Verjemite, bogastvo narave in ljubke okoliške vasice, bodo iz vas pregnale sleherni misel na bolečino. Kot biseri se vam bodo v spomin vtisnili na videz nepomembni dogodki; morda bo to le sončni žarek, ki si bo utiral pot skozi jesenske barve notranjskih gozdov, morda pesem potoka, šelestenje listja ali pa le prijazna beseda in topli stisk rame domačina. Skratka, lepote narave se kar same ponujajo, da jih obiščete, le na pot se je treba odpraviti.

Na našem prvem izletu vas bomo popeljali po enem izmed kraških biserov - Planinskem polju in njegovi okolici.

Po poteh sloveče zgodovine

Nemalokrat nas pot zanese mimo Planinskega polja proti Postojni, le redko pa si ob tem vzamemo čas za opazovanje zakladov, ki nam jih ponuja narava, pa čeprav je za to potreben le pogled proti Unici, ki se blešči v jutranji zarji ali bližnjim gozdovom, ki nas v trenutku napolnijo s spokojnostjo in nam, ob še tako »deževnem« dnevu, pričarajo nasmeh na usta. Tedaj šele spoznamo, da je narava prav v najmanjšem največja.

Še tako dolgočasna vožnja bo postala zanimivejša že ob sami misli, da je po poteh, po katerih priganjate vašega jeklenega konjička, že v prazgodovini in antiki potekal živahen promet. In če je v vas vsaj nekaj žilice po odkrivanju daljne preteklosti, se nam prepustite in se skupaj z nami podajte na pot.

Če je pritiskanje na »daljinca« vaš najljubši šport, vam predlagamo, da se na pot podate z avtom. Tistim, ki pa še niste pozabili, da spada med prevozna sredstva tudi kolo in ga tudi pridno uporabljate, toplo priporočamo, da pot prekolesarite, saj na njej ni večjih vzponov, tako da jo bodo zlahka zmogli tako otroci kot tudi malo manj večji kolesarji.

Pot nas vodi najprej prek Kalca do Grčarevca, od koder še nam že ponuja prečudovit razgled na Planinsko polje - najlepši primer kraškega polja v Sloveniji. Ker občasne poplave onemogočajo razvoj gozda, je polje eno redkih naravnih travšč v Sloveniji. Med zanimivejšimi rastlinami, ki tu uspevajo so: poletni zvonček, sibirski perunika, kačji jezik in pa predvsem travniška morska čebulica; ilirska vrsta, katere edino nahajališče v Sloveniji je prav Planinsko polje. Ob jesenskih in pomladanskih poplavah se polje prelevi v pravljično deželo, saj se narasla Unica bohota v čarobnih, prelivajočih se barvah, tako da le težka odvrnemo pogled od nje. A vendar nas pot vodi naprej, skozi Planino, naselje na robu Planinskega polja, ki je svoje zlate čase doživljala v času furmanstva, o čemer pričajo stare hiše s širokimi napušči, obsežnimi dvorišči in nekdanjimi konjskimi hlevi. Izročilo pravi, da je vsako noč v Planini prenočevalo do sto furmanov.

Z izgradnjo železnice in kasneje avtoceste, ki sta se Planini ognili v velikem loku, pa je furmanstvo zamrlo. Po prvi svetovni vojni je razmejitev med Jugoslavijo in Italijo prerezala Planino na dvoje. Meja je potekala skozi zahodni del naselja, ki je postalo obmejni kraj z različnimi mejnimi službami. Novo nastale razmere so nudile idealne pogoje za razmah tihotapstva. Druga svetovna vojna pa je pomenila za Planino začetek popolne gospodarske stagnacije in životarjenja. Postajala je vse bolj zapuščena, kakršna je bolj ali manj še danes. Na koncu naselja, nasproti odcepa, ki vodi proti Strmci, zavijemo levo po makedamski cesti, kjer po približno 100 metrih zagledamo okrogel stražni stolp (imenovan Ravbarjev stolp), ostanek srednjeveškega Malega gradu, v katerem naj bi zasedali deželni zbori. Za stolpom se odpira mogočen vhod v Planinsko jamo, v kateri smo priča edinstvenemu sotočju dveh podzemnih rek - Raka in Pivke. Jama je znana tudi po bogatem živalstvu, ki se nahaja predvsem v globljih delih jame. Tam lahko opazimo slepe bele ali prosojne rakce in vsem dobro znano človeško ribico, ki jo od tod prenašajo v Postojnsko jamo. Hkrati predstavlja jama tudi ogromen vodni vir, saj letno priteče iz nje okrog milijarda litrov vode, v kateri je raztopljena nad 302 milijonov kilogramov apnenca, kar pomeni, da bi iz letne količine vode lahko sestavili apnenčasto kokočo s stranico 49 metrov. Včasih je bila jama turistično urejena skoraj do konca pivškega rokava, danes pa žal ni več tako, saj so leseni mostovi, ki so jih med vojno gradili italijanski vojaki strohnili, tako da si jo zdaj lahko ogledamo le do razgledišča, od koder se odpira veličasten pogled na sotočje Raka in Pivke. Iz jame se vrnemo na glavno cesto do začetka Planine, kjer v križišču zavijemo desno proti Uncu. Že od tu so tik nad Planinskim poljem vidne ruševine, ki same po sebi pričajo o bogati zgodovini. Gre za ostanke gradu gradu Hasberg, ki je bil zgrajen na strateško izredno utrjeni točki, saj sta ga na eni strani varovala gozd in strmo pobočje, na drugi pa reka z občasnim jezerom. Prvič je omenjen leta 1295, vendar ga je leta 1511 prizadel močan potres, zato so na izredno lepi lokaciji ob vznožju hriba zgradili nov grad, ki je postal pravi baročni двореc in služil kot letna in lovska rezidenca. Palača je bila med 2. svetovno vojno požgana, številni poskusi prenove pa niso uspeli. S težkim srcem zapustimo idilične kotičke, ki jih tu ne manjka, a ker je, na žalost, čas naš večni gospodar, že hitimo nazaj v Planino in po glavni cesti proti Logatcu nadaljujemo pot do pokopališča. Tu se usmerimo na cesto, ki pelje proti Lazam in je speljana po samem Planinskem polju, tako da ob močnejšem deževju ni prevozna. Ob lepem, sončnem vremenu pa je vožnja po njej prava paša za oči in pesem za lepote žejno srce. Pot nas pripelje do vasi Laze, od koder si skozi goste notranjske gozdove utiramo pot proti domu. Na tem delu je teren nekoliko zahtevnejši, saj je cesta posejana s kar nekaj manjšimi vzponi. Kljub temu pa vam bodo vsa prijetna doživetja, ki jih na našem izletu ne bo manjkalo, upravičila sleherni kapljo potu. Pa srečno vožnjo!

M.Z.

**NOVOSTI IZ LOGAŠKE
KNJIŽNICE****Knjige s področja psihologije, medicine,
ročnih spretnosti, športa:**LITTAUER, F.: Osebnostna sestavljanja,
WELWOOD, J.: Potovanje srca: potovanje
zavestne ljubezni,
KNEIPP, S.: Voda - vir zdravja,
MIKLOŠIČ, M.: Sušenje sadja in zelenjave,
ŠOLA za starše: priručnik za bodoče starše,
ROZMAN F., I.: Ideje za ureditev bivalnega vrta,
BARKER, L.: Oživite staro pohištvo,
ŽIBRAT, M.: Košarka od začetka do danes.**Knjige s področja sociologije, zgodovine:**ČAR kruha v slovenskem ljudskem izročilu,
ČRNA knjiga komunizma: zločin, teror in zatiranje.**Leposlovje, biografije za odrasle:**ALBOM, M.: Modrost starega učitelja,
HRASTELJ, I.: Otrok luči (biografski roman o A. M.
Slomšku),
JACQ, C.: Ramzes 4, Vladarica Abu Simbela,
KOZAR, L.: Moji konjički,
KUBLER-Ross, E.: Kolo življenja,
NOVAK, B.: Imeli smo ljudi (zbirka Lipa zelenela je,
9.del),
SUHOV, E.: Jaz, boter,
WOJTYLA, K.: Ljubezen mi je vse razodela.**KNJIŽNICA
LOGATEC****Knjige za mlade:**DVORŠAK, A.: Gutembergov škrat,
KIPLING, R.: Kako je nastala abeceda in druge
čisto zaresne zgodbe,
KOS, D.: Gašper Lamberger na viteškem turnirju,
KURJA juhica za najstniško dušo II,
KURJA juhica za otroško dušo,
NOVAK, B.: Jok na zmajskem gradu,
REDFERN, M.: Najlepša knjiga o veselju,
SLOMŠEK, A. M.: Pet basni,
VISOKO v gorah, globoko v vodah: velikani, vile in
povodni možje.**Tujejezični priručniki za pomoč mladim pri
študiju:**DEAN, M.: English grammar lessons: upper
intermediate: with answers,
HAINES, S.: New first certificate masterclass.
Student s book,
MACFARLANE, M.: English practice grammar: with
answers,
REDMAN, S.: English vocabulary in use:
pre-intermediate and intermediate,
REIMANN, M.: Grundstufen-Grammatik: für
Deutsch als Fremdsprache,
WAGNER, R.: Grammatiktraining Mittelstufe.Na podlagi določil 3. člena Pravilnika o Februarskih priznanjih občine Logatec sprejetega 20.07.1999,
objavljamo**RAZPIS****za podelitev Februarskih priznanj v občini Logatec****I.**Februarsko priznanje je najvišje priznanje, ki se podeljuje v občini Logatec posameznikom za izjemne
dosežke ali za življenjsko delo na področju kulture.**II.**Predlagatelji so lahko posamezniki, društva, organizacije in skupnosti. Predlogi morajo biti formalni in
utemeljeni, na obrazcih, ki so na voljo v vložišču Občine Logatec. Rok za oddajo predlogov, naslovljenih
na Občino Logatec, Odbor za kulturo, šolstvo in šport, Tržaška 15, 1370 Logatec, je 15. december
1999.**III.**O prejemnikih priznanj odloči odbor, ki je pristojen za kulturo, na podlagi mnenja komisije, ki jo imenuje
odbor. Priznanja bodo podeljena na prireditvi ob slovenskem kulturnem prazniku, v februarju 2000.Štev.: 006-14-/99
Datum: 29. 10. 1999ŽUPAN
OBČINE LOGATEC
Janez Nagode, l.r.Na podlagi 11. člena Odloka o proračunu občine Logatec za leto 1999 (LN št. 5/99) in na podlagi
programa razvoja in ohranjanja kmetijstva ter podeželja se v občinskem glasilu Logaške novice objavi**JAVNI RAZPIS
za financiranje pašništva****I.**Skupni znesek razpisanih sredstev, ki jih bo občina Logatec iz proračuna za leto 1999, namenila za
zaščito površin pred zaraščanjem, s tem da bo določena sredstva namenila podpori pašništva, je
predvidoma 1.000.000,00 SIT.**II.**Do nepovratnih sredstev iz naslova financiranje pašništva so upravičeni vsi kmetje občine Logatec, ki so
v pretekli pašni sezoni pasli živali v ograjenih pašnikih.**III.**Pogoj za pridobitev nepovratnih sredstev iz naslova financiranje pašništva je, da ima prosilec obdelane
in pokošene vse lastne površine.**IV.**Prošnja oziroma vloga mora vsebovati:
ime in priimek, točen naslov, številka telefona, EMŠO, davčna št. in bančni račun lastnika živali,
tevilko in vrsta živali na paši,
velikost pašnih površin v ha,
trajanje pašne sezone (začetek in konec).**V.**Prošnjo z vsemi zahtevanimi podatki sprejema do 30. novembra 1999 Kmetijsko svetovalna služba
Logatec (ing. Roman Rupnik, tel 742-933) Tovarniška c. 3 Logatec.**VI.**O višini odobrenih nepovratnih sredstev bo odločal Odbor za kmetijstvo pri uradu župana občine
Logatec po izteku roka za prijavo na razpis.Štev.: 006-13/99
Datum: 22. 10. 1999OBČINA LOGATEC
ŽUPAN
Janez Nagode l.r.Občina Logatec, Stanovanjski sklad na podlagi 91. člena Stanovanjskega zakona (Uradni list RS, št.
18/91), 8. člena Pravilnika o posebnih pogojih delovanja neprofitnih organizacij (Uradni list RS, št.
64/93) in 4. člena Pravilnika o oddajanju neprofitnih stanovanj v najem (Uradni list RS, št. 26/95 in
31/97) objavlja**JAVNI RAZPIS
za oddajo neprofitnih stanovanj v najem****I. Predmet razpisa je oddaja neprofitnega enosobnega stanovanja, v velikosti 33,75 m2 v
priljučju objekta Jačka 2 v Logatcu. Stanovanje bo upravičencu dodeljeno na podlagi
prednostnega reda, ki bo izdelan na podlagi tega razpisa.****II. Upravičenci do pridobitve neprofitnega stanovanja v najem so državljani Republike
Slovenije, ki imajo stalno prebivališče na območju občine Logatec in drugi občani, ki
nimajo stalnega prebivališča na območju občine Logatec so pa za nedoločen čas zaposleni
v javnih zavodih katerih ustanoviteljica je Občina Logatec.**Upravičenci morajo z ustreznimi potrdili dokazati, da neto mesečni dohodek na družinskega člana v letu
pred razpisom presega višino, ki znaša:

1. za otroke do dopolnjenega 6. leta starosti 29% vsakokratne povprečne plače v državi
ali 28.973,00 SIT,
2. za otroke od 7. leta starosti do dopolnjenega 14. leta 34% vsakokratne povprečne plače v državi
ali 33.968,00 SIT,
3. za otroke do 15. leta starosti do zaključnega rednega šolanja 42% vsakokratne povprečne
plače v državi ali 41.960,00 SIT,
4. za odrasle 52% vsakokratne plače v državi ali 51.951,00 SIT.

Skupni neto mesečni dohodek družine, preračunan na družinskega člana, ne sme presegati višine, ki
znaša:

1. za posameznika 179.830,00 SIT
2. za dva člana družine 149.858,00 SIT
3. za tričlansko družino 119.887,00 SIT
4. za štiričlansko družino 104.901,00 SIT
5. za pet in veččlansko družino 99.906,00 SIT.

III. Na razpisu ne morejo sodelovati:

- lastniki stanovanj, ki so stanovanja odkupili skladno z določbami Stanovanjskega zakona
o privatizaciji in državljani, ki so lastniki primerne stanovanja ali stanovanjske hiše,
- tisti, ki jim je bilo v času do uveljavitve stanovanjskega zakona že dodeljeno družbeno stanovanje
in so po sklepu sodišča stanovanjsko pravico izgubili.

IV. Kriteriji za sestavo prednostnega reda:Prednostni red bo sestavljen na podlagi kriterijev, ki jih določa Pravilnik o oddajanju neprofitnih
stanovanj v najem (Uradni list RS, št. 26/95 in 31/97).Ob enakem številu točk ima prednost upravičenec, ki je najemnik stanovanja v lasti Občine Logatec, in
bo po dodelitvi neprofitnega stanovanja najemno stanovanje izpraznil.**V. Vloge in dokazila:**Vlogo za pridobitev neprofitnega stanovanja v najem je treba vložiti na predpisanem obrazcu, ki ga
udeleženci prevzamejo v vložišču občine Logatec, Tržaška cesta 15, soba št. 20.

Na vlogi je potrebno potrditi naslednje podatke:

- podatke o zaposlitvi, denarnih prejemkih in delovni dobi, potrdi izplačevalec prejemkov,
- podatke o stalnem prebivališču in številu družinskih članov potrdi Upravna enota,
- podatke o premoženjskem stanju in podatke o dohodku iz opravljanja dejavnosti potrdi
Davčna uprava RS,
- podatke o bilanci uspeha (dobiček podjetnika) potrdi Agencija RS za plačilni promet,
nadziranje in informiranje.

Vlogi je potrebno priložiti naslednje listine:

1. potrdilo o državljanstvu vlagatelja,
2. najemno oz. podnajemno pogodbo ali odločbo o dodelitvi stanovanja oziroma kupoprodajno
ali darilno pogodbo ali sklep o dedovanju oz. drug dokument o lastništvu stanovanja, v
katerem biva vlagatelj,
3. spričevalo, diplomu ali drug dokument, s katerim se dokazuje najvišja stopnja
dosežene šolske izobrazbe vlagatelja in zakonca vlagatelja,
4. potrdilo Zavoda za zdravstveno zavarovanje Območna enota Ljubljana, o morebitni trajni
vezanosti vlagatelja ali njegovega družinskega člana na invalidski voziček,
5. izvid ali mnenje pristojne komisije Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje
Slovenije oziroma komisije za razvrščanje, če gre za:
 - invalidnost, zaradi katere je udeleženec razpisa ali odrasli družinski član nesposoben
za samostojno življenje in delo ali
 - gre za družino z mladoletnim otrokom, ki ima zmerno, težjo ali težko duševno ali težko
telesno motnjo.

VI. Višina najemnine:Najemnina za razpisano stanovanje se oblikuje skladno z Metodologijo za oblikovanje najemnin v
neprofitnih stanovanjih v višini 3,8 % od vrednosti stanovanja.**VII. Kavcija:**Najemnik je dolžan pred izročitvijo ključev položiti kavcijo v višini 2% od vrednosti stanovanja,
izračunane po prejšnji točki.Vrednost kavcije se valorizira na način, ki ga določi UO sklada in se koristi za financiranje morebitnih
popravlil, ki bi jih bil dolžan opraviti najemnik ob izpraznitvi, pa jih ne opravi, oz. za poravnava drugih
neporavnanih obveznosti najemnika.**VIII. Rok za vročitev vlog:**Vlogo s prilogami je treba vročiti osebno ali poslati po pošti do 22.11.1999 na naslov: Občina Logatec,
Stanovanjski sklad, Tržaška cesta 15, Logatec. Seznam upravičencev za oddajo bo objavljen v 15 dneh
od sprejema sklepa.Št.: 006-12/99
Datum: 22.10.1999Predsednik
Stanovanjski sklad
Občine Logatec
Franc Nagode l.r.

Vsaka pot
se nekje konča.

Zahvala

Ob boleči izgubi naše mame, stare mame,
prababice

Frančiške Mihevc
Skrotnikove mame,

se zahvaljujemo vsem, ki ste se od nje poslovili, darovali cvetje in sveče in nam izrazili sožalje.

Zahvaljujemo se tudi organizaciji ZZB Logatec in govorniku Viktorju Šenu, osebju Zdravstvenega doma Logatec, pevcem Logaškega kvarteta in g. Matjažu Albrehtu za lepo odigrane poslovnine melodije, g. župniku Tonetu Komparetu in Cvetličarni Karmen za organizacijo pogrebnih storitev.

Žalujoci vsi njeni

Prizadetim se iskreno opravičujemo zaradi napake v tekstu zahvale za umrlo

**mamo, babico in prababico
PAVLO KUS.**

V zahvali smo namreč nepravilno izpisali priimek **Rus**.

Uredništvo Logaških novic

OBVESTILO

Razpisi za delovna mesta v
"Domu starejših" Logatec

bodo zaradi objektivnih
razlogov objavljeni v mesecu
JANUARJU, na "Uradu za delo"
(Zavod za zaposlovanje)
v Logatcu

v.d. direktorja
Gena Pupis

trgovina z gradbenim materialom

BOBER

Miro PIVK s.p.

trgovina

Obrtna cona Logatec
1370 Logatec, SLOVENIJA
tel.: 061 742 666
tel./fax: 061 742 677

**GRADBENI MATERIAL
OD TEMELJEV DO STREHE**

zimski delovni čas

od 1. 11. 1999 do 1. 3. 2000

odprto: od 7. do 16. ure,
v soboto od 7. do 12. ure

Janez SKI servis

Vrhnika, Pot v Močilnik 5b

telefon: 061 752 930
GSM: 041 807 941

Odprto

od novembra dalje vsak dan
- med tednom od 14. do 20. ure
- v soboto od 8. do 20. ure

Sem pooblašteni serviser ELAN-a

CENJENIM STRANKAM V SERVISU NUDIM

montaže in premontaže, nastavitve vezi,
prestavitve, montaža platform in zavor, zalitje drsne
obloge, brušenje robnikov, brušenje drsne obloge z
brusnim trakom, brušenje drsne obloge z brusnim
kamnom - strukturo, popravilo odbitine, razlepitve in
vstavitev dela drsne obloge, impregnacija in
mazanje, kompletni servis, priprava smuči za
tekme.

Nudimo servis alpskih in tekaških smuči ter snowboard-ov!
V mesecu novembru na vse usluge 10 % popust.

**Pripravite smuči
na bližajočo se zimo!**

LASTNIKE GOZDOV OBVEŠČAMO

PO KONKURENČNIH CENAH ODKUPUJEMO
les na kamionskih cestah in na panju.

Zagotavljamo plačilo vsega lesa v roku 14 - 30 dni.
Po dogovoru plačamo hlodovino tudi v krajšem roku.
Točnost in kvaliteta odpreme zagotovljena.

Informacije: GOZD LJUBLJANA d.d.
Tržaška c. 2, tel: 061 12 53 130, fax: 061 210 729

Kontaktna oseba: vodja odkupa Peter Martinšek, inž. gozd.
Vodovodna c. 33, Logatec GSM: 041 632 263

Lokalna odkupovalca:
Matija Facja, Jakovica 4, Logatec Tel.: 061 744 942, Mob.: 0609 643 205
Boštjan Soklič, Švigljeva 9, Borovnica Tel.: 061 746 242 GSM: 041 417 454

KEMGRAD d.o.o. ŽIRI

Računovodsko knjigovodski servis

Desetletne izkušnje na področju vodenja poslovnih knjig za d.o.o. in samostojne
podjetnike vam zagotavljajo strokovno in kvalitetno opravljanje storitev.

Ne trudite se sami. Pokličite nas čim prej!

Tel./fax: 064 / 692 121

GSM: 041 621 027

ali se zglasite na naslovu:

Starovaška 25, Žiri,

lahko pa se oglasite tudi preko elektronske pošte:

kemgrad@k2.net

PRODAJA IN SERVIS VOZIL DAEWOO

MOTOR

Vabimo vas, da obiščete naš prodajno-
servisni center, kjer bomo hitro in
kvalitetno poskrbeli za vaš avto.

Nudimo vam:

- rezervne dele za DAEWOO
- servisne storitve
- kleparske storitve
- ličarske storitve
- vulkanizerske storitve
- vse vrste avtoplaščev ...

ARMIČ d.o.o.

Cesta 8. maja 2
Log pri Brezovici
tel.: 061 653 746
061 654 822

**Za pridobitev kredita
potrebujete samo
osebno izkaznico.**

DAMOS

d.o.o.

Mojca in Damjan Smrtnik

Velika Ligojna 20, 1360 Vrhnika, tel./fax: 061 753 020
mobitel: 0609 637 734, GSM: 041 637 734

Obveščamo vas, da smo razširili dejavnost in vam sedaj nudimo tudi

VODENJE POSLOVNIH KNJIG

Še vedno pa se bomo trudili, da boste tudi v bodoče, kot do sedaj, zadovoljni z našimi gradbenimi
storitvami:

UREDITEV OKOLICE

Tlakovanje dvorišč z materialom po vaši želji, postavitev robnikov in opornih zidov,

**IZDELAVA KANALIZACIJE, VODOVODA,
TEMELJEV, ADAPTACIJE OBJEKTOV,
UTRJEVANJE TERENA, IZKOPI, PREVOZI ...**

JAN SPORT

POC VRHNIKA

Pod Hruševco 34 b, 1360 Vrhnika
TEL.: 061 752 598, FAX: 061 749 530

- ◆ Ugoden nakup koles
- ◆ Kvalitetni kolesarski servis
- ◆ Kolesarski valji in sobna kolesa
- ◆ Kolesarska oblačila za hladnejše dni

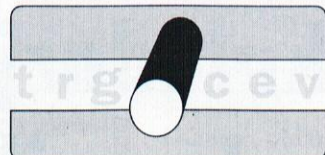
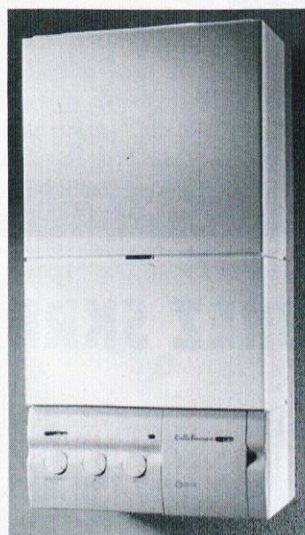
**PRIPRAVLJAMO ŠIROK IZBOR ARTIKLOV
IZ ŠPORTNEGA PROGRAMA ZA ZIMO**

**CITROËN
MERLAK****BERLINGO**
simpatičen
avto za simpatične
ljudi že za
1.860.000,00 SIT**XSARA**
klimatska
naprava
doplačilo
99.999,00 SIT
za vozila
na zalogi**TESTNE VOŽNJE - NOVI SAXO***Posebne ugodnosti za avtomobile Saxo - modelno leto 99
Dodatne ugodnosti za kupce Xantie
Lita platišča in zimske gume za vsa vozila Xsara***AVTO**PRODAJA
MEHANIKA
KLEPARSTVO
LIČARSTVO**CITROËN
MERLAK**Drenov grič 99
1360 Vrhnika
tel./fax: 061 751 007
753 807**zikom**ZASTOPANJE, INŽENIRING IN TRGOVINA d.o.o.
Betajnova 51, tel: 061 754 880, fax.: 061 754 751
1360 Vrhnika, Slovenija**PRODAJNI SALON POHIŠTVA**

VRHNIKA, TRŽAŠKA 11 (SALON LIKO)

AKCIJA**V ČASU OD 8. 11. DO 27. 11. 99**
VAM PRIZNAMO 5 % GOTOVINSKI POPUST
ZA VSE ZNESKE NAD 100.000,00 SIT**VABIMO VAS, DA NAS OBIŠČETE**
MED 9.30 IN 17. URO ALI V SOBOTO MED 8. IN 12. URO**SALON KERAMIKE in
KOPALNIŠKE OPREME****NUDIMO VAM**

- vse za centralno kurjavo
- vodovodno instalacijo
- vodovodne armature
ARMAL, NOBILI, CISAL ...

**PLINSKE
PEČI**in ostale peči
za centralno
ogrevanje**ALUMINIJASTI
RADIATORJI
TITAN****RIELLO**
PRAVA
TEMPERATURA
OB VSAKEM ČASUgradbene storitve in trgovina
Obrtna cona Logatec 25,
1370 Logatec
tel.: 061/743 398, 742 485,
fax: 061/743 522**ODPRTO:****od 8. do 19. ure,
sobota od 8. do 13. ure****VEBER d.o.o. LOGATEC****PROMET Z NEPREMIČNINAMI**

LOGATEC, Tovarniška 3, telefon: 061 742 370, tel./fax: 061 742 330

**SVETUJEMO IN POSREDUJEMO
PRI PROMETU Z VSEMI VRSTAMI
NEPREMIČNIN**LOGATEC, 24 m², garsonjero na Tovarniški, opremljena kuhinja, ck, ktv, telefon, prodamo.LOGATEC, 55 m², novejšo dvosobno stanovanje, lepo in vzdrževano, ck, ktv, telefon, balkon, prodamo.

LOGATEC, svetlo in prostorno trisobno stanovanje, v novejšem bloku, ck, telefon, ktv, loža, prodamo za 11.000.000 SIT.

LOGATEC, čudovito atrijsko hišo na izredni lokaciji, razgibana gradnja, stara 19 let, ck na olje, telefon, ktv, garaža, urejena ravna parcela 1186 m², prodamo.LOGATEC, parcelo v novi industrijsko obrtni coni, od 10.000 do 40.000 m², prodamo za 1.600 SIT/m².

LOGATEC, več poslovnih prostorov različnih velikosti na prometnih lokacijah, tudi v pritličju z izložbo, oddamo.

LOGATEC IN OKOLICA, ZAZIDLJIVE PARCELE TAKOJ KUPIMO ZA GOTOVINO.

POKLIČITE IN POSREDOVALI VAM BOMO CELOTNO PONUDBO !

POsojiLO
za veselo pot na
izlet, v službo ali šolo

**IZREDNA PRILOŽNOST
ZA NAKUP
VOZILA POLO**

**PO POSEBNI HIŠNI CENI
ZA 1.447.635 SIT* (14.372 DEM)**

V sodelovanju s podjetjem Porsche Leasing smo pripravili izredno ugodno posojilo za nakup vozil POLO. Izračunali smo nekaj mesečnih obrokov za POLO 1.0 (37 kW/50 KM) z omenjeno opremo in s pologom 603.133 SIT* (5.990 DEM). Pri nas vam izračunamo mesečni obrok, če je polog drugačen.

Ujemite to enkratno priložnost!

odplačilna doba	mesečni obrok
72 mesecev	15.209 SIT* (151 DEM)
60 mesecev	17.324 SIT* (172 DEM)
48 mesecev	20.849 SIT* (207 DEM)
36 mesecev	26.691 SIT* (265 DEM)

PORSCHE
LEASING

*cenev SIT so informativne in odvisne od valutnih razmerij

MPI
PELJHAN

Pooblaščen prodajalec in serviser

IDRIJA, Grilčeva 4,
tel./fax: 065 73 131, 73 121, 71 685
POSTOJNA, Tržaška 84,
tel.: 067 270 1611, faks: 067 270 1616
WWW.MPI.SI
Delovni čas: 8. - 17. ure

AVTO
- MEHANIKA
- KLEPARSTVO
- LIČARSTVO
- OPTIKA

PRI NAS VAM NUDIMO IZBOR VSEH ORIGINALNIH DELOV ZA VSE MODELE ZNAMK

VOLKSWAGEN IN AUDI

HITRO IN UČINKOVITO (24 UR) VAM PRISKRIBIMO KATERI KOLI DEL, KI GA V TISTEM TRENUTKU NIMAMO NA ZALOGI. REZERVNE DELE VAM STROKOVNO VGRADIMO IN ZANJE NUDIMO ENOLETNO TOVARNIŠKO GARANCIJO, VAŠE VOZILO PA BO OHRANILO PODALJŠANO GARANCIJO ZA DOLOČENE DELE AVTOMOBILA TUDI DO 5 LET. S SODOBNO AVTOOPTIKO NASTAVIMO PODVOZJE AVTOMOBILA, AVTOMOBIL "OBUJEMO" V KAKOVOSTNE AVTOPLAŠČE ...

OPLESKI

Benjamin GANTAR s.p.

Vilharjeva 6, 1370 Logatec
GSM: 041 649 602
TELEFON: 061 / 741 406

SLIKOPLESKARSKE STORITVE

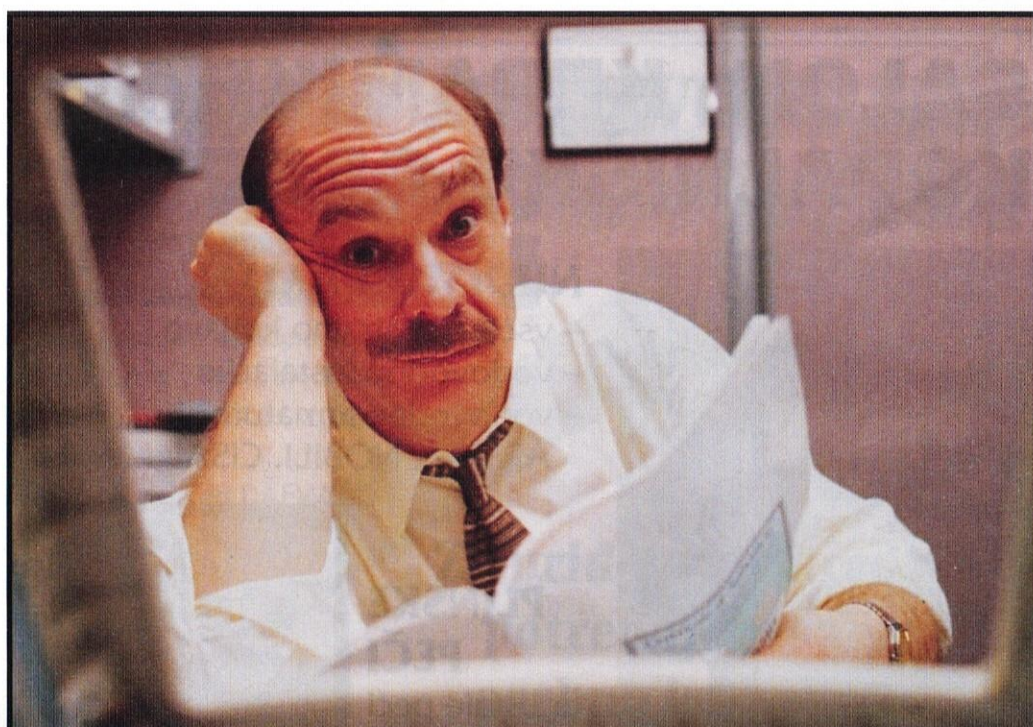
Adriatic
zavarovalna družba d.d.

Zaradi širitve dejavnosti zaposlimo več zavarovalnih zastopnikov za delo na terenu.

V kolikor imate vsaj srednješolsko izobrazbo, lastno prevozno sredstvo, smisel za delo z ljudmi ter bi vas tako delo zanimalo, se nam oglasite.

Vašo vlogo pričakujemo na naslovu:
Adriatic d.d., Ljubljanska cesta 3a, 6000 Koper
(kadrovska služba).

Dodatne informacije lahko dobite na tel. št. 067 / 24 - 860.

BREZ SKRBI - PRI NAS SE VSE DOBI

Poslovna darila za leto 2000

- koledarji,
- rokovniki,
- čestitke ...

mali
1981

mali d.o.o.
založniško in trgovsko podjetje
Čevica 4, 1370 Logatec, Slovenija
Telefon: 061 790 660
Faks: 061 790 664
Mobilni telefon: 0609 625 688
Elektronska pošta: mali@siol.net